Debates of the Assam Legislative Assembly, 1971

Budget Session

Vol. 1, No. 8

The 20th March, 1971

CONTENTS

		Pages
1.	Questions	1
2.	Report of the Business Advisory Committee	19
3.	Voting on Vote of Accounts	20
4,	The Assam Appropriation (Vote-on-Account) Bill, 1971	25
5.	Debate on the Governors Address	26
6.	Adjournment	103

REFERENCE

(Not for Issue)

... Inside Library

REFERENCE
(Not for Issue)
Inside Library

Proceedings of the eleventh session of the Assam Legislative Assembly assembled after the fourth general elections under the Sovereign democratic republican constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong, at 10 A.M. on Saturday, the 20th March, 1971

Present.

Shri Mohi Kanta Das, M.A., B.L., Speaker, in the Chair, eleven Ministers, eight Ministers of State, three Deputy Ministers and fifty five Members.

STARRED

Questions and Answers

(To which oral replies were given)

Re : Industrial Training Institute

Shri Sailen Medhi asked :

* 32. Will the Minister-in-charge of Industries be pleased to state—

(a) How many Industrial Training Institutes are there in Assam ?

(b) In which places these Institutions are functioning at present ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Labour) replied :

32. (a)—Twelve.

(b)—(1) I.T.I, Gauhati at Gauhati.

(2) I.T.I, Shillong at Gauhati.

(3) I.T.I, Barpeta at Gauhati.

(4) I.T.I., Tezpur at Tezpur.

(5) I.T.I., Bongaigaon at Bongaigaon.

(6) I.T.I., Nowgong at Nowgong.

(7) I.T.I., Jorhat at Jorhat.

(8) I.T.I, Tinsukia at Tinsukia.

(9) I.T.I., Srikona at Silchar.

(10) I.T.I., Aijal, at Silchar.

(11) I.T.I., Tura at Tura.

(12) I.T.I., Diphu at Diphu.

Shri Azizur Rahman Choudhury—I.T.I টো গুৱাহাটীৰ পৰা নি বৰপেটাৰ ওচৰত পতাৰ কথা আছিল—এতিয়া এইটো কি অৱস্থাত পৰি আছে এইটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাব নে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I.T.I টো বৰপেটা টাউনৰ Centre ৰলৈ লৈ যোৱা কথাটো সিদ্ধান্ত কৰা হৈছে। গান্ধীবাৰী এলেকাৰ ওচৰত মাটি লব বিচাৰিছো। লব পাৰিলে—তাতেই এই I.T.I টো পতাৰ ব্যৱস্থা কৰা হব।

Shri Sailen Medhi—Sir, I want to know from the hon. Minister this thing. The I.T.I. Shillong has been placed at Gauhati and in the meantime the I.T.I. Shillong which is meant for K & J Hills has been transferred to Meghalaya sub-state and for that is it a fact that the personnels connected with it felt difficulty in their payment ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—About the financial matter

I have no information. I shall have to enquire.

Shri Promode Chandra Gogoi—Whether there is any proposal to amalgamate I.T.I. with Junior technical Schools ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I.T.I is meant for giving training to artisans while the Junior Technical School is meant for giving training to the people who intend to go for higher education.

Shri Promode Chandra Gogoi—Whether is any propcsal for amalgamation ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—No.

Shri Sailen Medhi—Whether I.T.I. Shillong which has been placed at Gauhati is under the Govt. of Assam or Govt. of Meghalaya ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Under the Assam Govt.

Shri Sailen Medhi—As the Minister has stated just now that I.T.I. Shillong is under Assam Govt. why then the financial sanction is requited from the Govt. Meghalaya ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister)—I don't have the information with me now.

Shri Sailen Medhi—Whether the Govt. will enquire about it ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I will certainly enquire about it.

Shri Atul Chandra Goswami—বৰ্ত্তমান শিক্ষা বছৰত Industrial Training Centre বিলাকত কিমান ছাত্ৰ কিমান শিক্ষক আছে আৰু কিমানকৈ টকা দিয়া হৈছে মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰো নে ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—ইয়াত এই প্ৰশ্নটো প্ৰাসঙ্গিক নহয়। কাৰণ ইয়াত সুধিছে যে অসমত কিমান I.T.I আছে ? আৰু

বৰ্ত্তমানে এই Institute সমূহ কোন ঠাইত আৰু কি ধৰণে চলিছে ?

Shri Atul Chandra Goswami—Industrial Institute ত ছাত্ৰ থাকে, শিক্ষক থাকিব পাৰে তেন্তে এই প্ৰশ্নটো কিয় উঠিব নোৱাৰে। কাৰণ কেৱল ঘৰ কেইটাই Institute হব নোৱাৰে ?

Mr. Speaker—ইয়াত এইটো প্ৰশ্ন উঠিব নোৱাৰে। গতিকে ভাত কিমান ছাত্ৰ আছে, কিমান শিক্ষক আছে এই প্ৰশ্নটো প্ৰাসঙ্গিক প্ৰশ্ন।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—এই প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ বাহিৰৰ পৰা আনিবলৈ সময় লাগে।

Mr. Speaker—তেখেতে Information আনি পিছত জনাব।

Shri Moneswar Boro—মহোদয়, বৰ্ত্তমানে দেখা গৈছে যে, এনেকুৱা কিছুমান নামতহে আছে কামত নাই গতিকে মাননীয় সদস্যই এই প্ৰশ্নটো উত্থাপন কৰিছে।

Shri Lakshyadhar Choudhury—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰত মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে, বৰপেটাৰ Industrial Institute স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে Dy Minister শ্ৰীকৰ্মকাৰক লৈ এটা কমিটি স্থাপন কৰা হৈছে। আৰু ভূতপূৰ্ব মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে এইটো প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল যে, এই কমিটিয়ে Industrial Institute পতাৰ কাৰণে যি ঠাই নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব তাতে পতা হব। কমিটিয়ে Report দাখিল কৰাৰ পাছতো এতিয়ালৈকে কিয় পতা হোৱা নাই।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—বৰ্ত্তমানে এই I.T.I খন বৰপেটাৰ ওচৰৰে যতি মাটিয়া কুচিৰ গান্ধীবাৰীৰ ওচৰত প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছে।

Dr. Surendra Nath Das—কমিটিৰ যিটো Report এতিয়া ক'ত আছে আৰু সেই কমিটিৰ Report অনুসাৰে মই জনাত হাউলীত প্ৰতিষ্ঠা কৰা কথা আছিল। আৰু তেনে ধৰণে গৱৰ্ণমেণ্টৰ বিভাগীয় কৰ্ত্তৃপক্ষৰ পৰাও সিদ্ধান্ত লৈছে। এই Institution পাতিবৰ কাৰণে হাউলীত ২০ হাজাৰ Sq. feet ৰ ভাৰা ঘৰ বিচাৰিবৰ কাৰণে S.D.O আৰু S.D.C লৈ লিখা হৈছিল। কিন্তু ভাৰা ঘৰ বিচাৰি নোপোৱা বাবে

পাতিব পৰা নাই।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi- তাৰা ঘৰত Institution চলাব নোৱাৰে।

Shri Debeswar Sarmah—Could the hon. Minister tell if there are facilities in the existing I.T.Is for imparting training in automobile, driving and printing trade such as compositors' works, machinemen work ? If not. will the Govt. consider about imparting training so that there may be more employment ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Sir, so far as automobile is concerned I found that there is a skeleton scope for automobile training and also there are no vehicles. Recently we have directed them to purchase some vehicles to be auctioned by the Transport Deptt. for the purpose of giving training in motor vehicle mechanism. It is the intention that training in automobile mechanism and driving should be taken in right earnest.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—The hon. member's suggestion that we should give sufficient importance to driving also is very correct. Till now the I.T.Is have not been able to give adequate attention to driving, This also should find place. The second question was with regard to training in printing. There is hardly any adequate arrangement excepting in one two I.T:Is. for training in printing. I think this also is a good suggestion and we will try to expand it. Thirdly, it may be known, Sir, that the Banks insist that their employees should know typewriting. We have given instructions to the I.T.Is. to open typewriting classes.

Shri Debeswar Sarmah—One part of my question has not received attention of the Hon'ble Minister. It is this : since a large volume of printing work is done outside the State and since it is an employment-intensive industry at any rate in our part of the country ; in America and Japan it is mostly automatic but in our part of the country much employment can be provided in printing presses—and as lakhs and lakhs worth of work is sent outside probably because there are no adequate facilities here, will the Government consider the desirability of imparting training in printing work in our I.T. Is. ? It is not a very difficult thing. The I.T.Is. and polytechnic schools or even the Government Press at Gauhati can give such training. In the Jadavpore University there is a diploma or degree course for printing. But here we have got nothing. Therefore, will the Government take up th's matter in right earnest ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Yes, Sir.

শ্ৰীভুৱনেশ্বৰ বৰ্মন—মোৰ প্ৰশ্ন হ'ল যে বৰপেটাত এখন I.T.I হোৱাৰ কাৰণে যোৱা বিধান সভাত আলোচনা হৈছিল আৰু ইয়াৰ আগৰ বছৰত এখন চাব-কমিটিও পাতি দিয়া হৈছিল। চাব-কমিটিয়ে ৰিপোৰ্টও দিছে যদিও আমি জনা নাই। জনামতে শ্ৰম বিভাগে হাউলীত এই I.T.I হব বুলি ক'লে আৰু মই ব্যক্তিগত ভাৱে চেয়াৰমেনকো সুধিছিলো। কিন্তু ৰাজনৈতিক হেচাত পৰি হাউলীত নোহোৱা বুলি শুনিলো। এই সম্পৰ্কে এই বিধান সভাতে ভুতপূৰ্ব মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে আশ্বাসো দিছিল। গতিকে ৰিপোৰ্টতো আৰু বিধান সভাত দিয়া আশ্বাস কিয় কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই বিত্ত-মন্ত্ৰীৰ পৰা জানিব খুজিছো।

শ্ৰীকামাখ্যা প্ৰসাদ ত্ৰিপাঠী—মই যিমানখিনি জানো বৰপেটা চহৰত হলে সকলো

বৰপেটা মহকুমাৰ M.L.A সকল ৰাজী বুলি কোৱা হৈছিল,—এতিয়া যেতিয়া চহৰৰ ভিতৰতে হোৱাৰ সিদ্ধান্ত হ'ল তেতিয়া সকলো সদস্যই একমত বুলি ধৰি লোৱা হৈছে।

Shri Kandarpa Narayan Banikya—Will the Government consider the desirability of upgrading the Bongaigaon I.T.I. to a Polytechnic ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—The intention of I.T.I. and the intention of Polytechnic are quite different. I have already stated that they cannot be amalgamated. Therefore, there is no question of the I.T.I. being upgraded to a Polytechnic there. If a Polytechnic is separately necessary, that is another matter.

Shri Giasuddin Ahmed—There is no I.T.I. in Dhubri subdivision. May I know why ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—There should be one.

Shri Giasuddin Ahmed—When it will be established ?

(No reply)

শ্ৰীলক্ষ্যধৰ চৌধুৰী—শ্ৰম বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ উত্তৰৰ পৰা জানিব পাৰিছো যে বৰপেটাত I.T.I হব লাগে বুলি তেখেতে মত দাঙি ধৰিছে। কিন্তু মই জানিব খুজিছো শ্ৰীকৰ্মকাৰৰ নেতৃত্বত গঠিত কমিটিয়ে হাউলীত হব লাগে বুলি চূড়ান্ত সিদ্ধান্ত দিয়াৰ পিচত আজি কেইদিনমানৰ ভিতৰতে সিদ্ধান্ত কেনেকৈ বদলি হ'ল ? সমুদায় কাগজ সভাকক্ষৰ মেজত ৰাখিলে সঁচা কথা জানিব পাৰিম। এই বিষয়ে Assurance কমিটিৰ জৰিয়তেও আলোচনা হৈছিল আৰু সেই মতে বৰপেটাৰ পৰিবৰ্তে হাউলীত কৰিব লাগে বুলি কৈছিল। এই বিষয়ে চূড়ান্ত সিদ্ধান্ত হ'ল যে হাউলীৰ কোনো এখন ৰিজাৰ্ভত হব কিন্তু কেইদিনমানৰ ভিতৰতে হঠাৎ কিয় সিদ্ধান্তটো বদলি হবলৈ পালে—এই সমুদায় কাগজ সভাকক্ষৰ মেজত

ৰাখিলে সকলো কথা জানিব পাৰিম ।

শ্ৰীকামাখ্যা প্ৰসাদ ত্ৰিপাঠী—সমুদায় কাগজ মেজত ৰখাৰ আপত্তি নাই ।

Shri Giasuddin Ahmed—May I take answer of the Minister as an assurance from him that there will be an I.T.I. in Dhubri subdivision.

(No reply as the Speaker passed on to the next question)

শিলৰ মহল

শ্ৰীভদ্ৰকান্ত গগৈয়ে সুধিছে :

*৩৩. মাননীয় বন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে—

(ক) ডিগবৈ আৰু শিৱসাগৰ ডিভিজনত শিলৰ কেইটা মহল আছে ?

(খ) ওপৰোক্ত দুয়োটা ডিভিজনৰ শিলৰ মহলকেইটা ১৯৭০-৭১ চনৰ বাবে কাৰ কাৰ লগত বন্দৱস্তি দিয়া হ'ল তেওঁলোকৰ নাম আৰু ঠিকনা ?

বন বিভাগৰ মন্ত্ৰী শ্ৰীৰণেন্দ্ৰ বসুমতাৰীয়ে উত্তৰ দিছে :

৩৩। (ক)—ডিগবৈ ডিভিজনত ১৭ টা আৰু শিৱসাগৰ ডিভিজনত ১১ টা শিলৰ মহল আছে ।

(খ)—ওপৰোক্ত দুয়োটা ডিভিজনৰ মহলকেইটা ১৯৭০-৭১ চনৰ বাবে যিবিলাক লোকৰ লগত বন্দৱস্তি দিয়া হৈছে, তেওঁলোকৰ নাম আৰু ঠিকনা সদনৰ মেজত ৰখা হৈছে ।

Re : Secklatinga Tea Estate

Shri Sailen Medhi asked:

*34. Will the Minister-in-charge of Labour be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Proprietor of Secklatinga Tea Estate of Jorhat has not deposited the Provident Fund Contribution for last 6/7 years and

the amount accumulated is about Rs. 3,80,000·00 ?

(b) If so, what action the Board of Trustees has taken against the said Tea Estate ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Labour) replied :

34. (a)—It is not a fact that the Proprietor of Secklatinga Tea Estate has not deposited Provident Fund Contributions for the last 6/7 years. The total Provident Fund Constributions in arrear in respect of this Tea Estate stand at Rs. 3,30,011·63 P.

(b)—Bakijai case has since been filed for realisation of the Provident Fund dues along with damages due to default of payment of instalments by the employer.

Shri Sailen Medhi—May I know whether the Bakijai case has been started only for Rs. 3.30,000/- or also, for the remaining amount which the tea garden has not paid afterwards ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Bakijai case has been started for the dues at the particular point of time.

Shri Dulal Chandra Barua—Who generally takes responsibility for realising the arrears of provident fund.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—The provident fund authorities.

Shri Dulal Chandra Barua—What rule Government have in this regard ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—No rule.

Shri Dulal Chandra Barua—Who is proceeding with the Bakijai case ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—The provident fund autho-

rities are empowered to do it.

Shri Dulal Chandra Barua—Whether the provident fund authorities are to furnish the Government with a list of defaulters who are not paying provident fund contributions regularly ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—No, Sir:

Shri Sailen Medhi—Is it not a fact that Government have taken up some gardens who have defaulted in payment of provident fund money, and, if so, why similar action has not been taken with regard to this tea estate ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—We cannot take over simply for defaulting in payment of provident fund money. We have taken over as receivers the Brahmaputra Tea Co., which closed down and threw out a large number of workers. The provident fund authorities moved the Court and the Court appointed the fund authorities as receivers and they are running the the garden as receivers. If they move the Court, they may be appointed as Receivers.

Shri Dulal Chandra Barua—What are the principles followed by Govt., or the Provident Fund authority in respect of realisation of arrear provident fund from the respective tea estates ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—There is no principle: Whenever there is outstanding providentg fund, they give notice to deposit the money and if the money is not paid, they can start Bakijai proceedings and realise the arrears.

Shri Dulal Chandra Barua—Whether there is any machi-

nery to detect the defaulters ? How the defaulters are detected ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—No machinery is necessary. From the accounts it is apparent which garden has not paid the provident fund.

Shri Debeswar Sarmah—Sir, the hon. Minister has said that it is the Provident Fund authorities who are responsible for realisation. That is so. Now; the Government has also indirect responsibility to see to it because the workmen have deposited the money and therefore the employers should also deposit the money. Will the Government be pleased to enquire as to which of the tea gardens have not deposited the Provident fund money with the Provident Fund authorities and place a list of defaulters on the table of the House ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Yes Sir.

Shri Sailen Medhi—Apart from sending the case to Bakijai for realisation of arrears whether the Government can take any other action to compel the tea garden owners to deposit the Provident fund money.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—In this matter Government does not take any action. All steps are taken by the Provident Fund authorities.

Re: Production of Cement

Shri Sailen Medhi asked :

*35. Will the Minister-in-charge of Industries be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the production of cement in the Cement Factory at Cherrapunji has been stopped for some time ?

(b) If so, the reasons thereof ?

Shri Jagannath Singh (Minister of state, Industries) replied :

35. (a)—Yes. The grinding of cement was stopped from 4th November 1970 to 24th November 1970 and reduced to 65 tonne per day (as against the normal capacity of 250 tonnes per day) from 25th November 1970 to 12th January 1971. Normal grinding of cement was resumed from 15th January 1971.

(b)—The Raw Mill Motor and the Cement Mill Motor of the factory developed troubles and hence production had to be stopped and curtailed temporarily pending their repairs.

Shri Dulal Chadra Barua—Sir, the hon. Minister has stated the reasons for the closure of the factory for a temorary period. May I know who has enquired into this matter and submitted a report about the defects ? Whether any engineer was deputed to enquire into this matter or is it a report from the factory management ?

Shri Jagannath Singh—As soon as the Motor failed the matter was reported and Engineer was brought in who examined the Motor and repaired it.

Shri Dulal Chandra Barua—Is it not a fact that there was no mechanical defect but it was done intentionally by the management ?

Shri Jagannath Singh—No.

Shri Sailen Medhi—The Cement factory is situated at Cherrapunji, far from this place, and the factory is facing some difficulties there, inspite of these may I know whether Government is taking any action to expand its present capacity, and if so, what will be its capacity ?

Shri Jagannath Singh—It will be more than double the present capacity.

Shri Sailen Medhi—So far as the expansion question is concerned, a Committee from the Union Government visited the State of Assam recently and they have found that if the capacity is increased to 750 tonnes then it will be difficult for the Company to store the cement at Cherrapunji and therefore the cement has to be transferred to some other place like Gauhati. But the condition of the Gauhati-Shillong road is not such that it can transport such a huge quantity daily, and if it is done, the road, will be badly damaged. Is it a fact ?

Shri Jagannath Singh—The hon. Member may put a separate question for it.

Shri Sailen Medhi—The expansion programme is already there and the Central Committee observed that it is not possible to transport such a huge quantity of cement to Gauhati daily because of the weak road. Whether Government knows it and they still insist on expansion of the capacity ?

Shri Kandarpa Narayan Banikya—Is it a fact that the

Government is incurring loss of more than Rs. 4 lakhs per mensem in this factory ?

Shri Jagannath Singh- Sir, this supplementary does not relate to this question.

Dr. Bhupen Hazarika—Due to the closure of this factory what is the loss in the terms of man hour ?

Shri Jagannath Singh—I am sorry, I have no information about man hour loss. I have information about man days loss.

Dr. Bhupen Hazarika—May I know the financial loss to the Government due to the closure of the factory ?

Shri Jagannath Singh—We have lost 6,532 MT. of cement the value of which will be Rs. 8,75,288. This is gross loss and the net loss due to the temporary closure of the factory and curtailment of production in terms of money is Rs 1,03,522.

Shri M.A. Musawwir Choudhury—I want to know from the hon. Minister whether he will agree with me that prior to the starting of production of cement by the Government of Assam, the price of cement per bag was Rs. 7/- to Rs. 8/-. But when the Government of Assam started production of cement the price of cement per bag has gone up to Rs, 14/- to Rs. 15/-. Why this is so ?

Shri Jagannath Singh—Probably this is not relevant to this question. If a separate question is put, I will try to reply.

Shri Dulal Chandra Barua—Generally cement factory is situated in dry place. But as the Assam Cement Fac-

tory has been situated at Cherrapunji where the rainfall is heavy, whether it is a fact that whatever expansion programme is taken, the factory is found to incur loss. If so, what preventive measures have been taken to save the factory from incurring loss ?

Shri Jagannath Singh—Sufficient protective measures have been taken to save the cement from damage due to heavy rainfall.

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰয় প্ৰধানী—এই চিমেণ্ট ফেক্টৰি থকা স্বত্বেও গোৱালপাৰা জিলাৰ ধুবুৰী অঞ্চলত crisis হৈছে নে নাই ?

শ্ৰীজগন্নাথ সিংহ– হয় crisis হৈছে।

Shri Dulal Chandra Barua—As the Cement Factory at Cherrapunji falls within the State of Meghalaya, may I know who would be responsible for its management—Government of Assam or Government of Meghalaya ?

Shri Jagannath Singh—Sir, if a separate question is put, I shall try to give the information.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister)—A question has arised as to whether the Cement Factory which falls within the proposed State of Maghalaya needs to be transferred to the Meghalaya Government or not. That question is being negotiated with the Government of Meghalaya.

Re: Revised Pay Scale for B. D. Os

Shri Nameswar Pegu asked :

* 36. Will the Minister-in-charge of the Panchayat be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that some officers of the Panchayat Department who were encadred to the posts of the B. D. Os have not been sanctioned as yet their revised scale of pay as per Government Circular No. FEP. 27/65/22A, dated 6th January 1967 ?

(b) If so, the reasons there of ?

(c) When this revised scale of pay is going to be sanctioned and given effect to ?

(d) If not, why ?

Shri Devendra Nath Hazarika (Minister of State, Panchayat and Community Development) replied :

36. (a)—There are 3 categories of B. D. Os drawing different scales of pay, namely—

(1) B. D. Os who belong to A. C. S. II cadre drawing their own scale of pay Rs. 300—800 per mensem.

(2) B. D. Os appointed temporarily from amongst the Extension Officers including Extension Officers (Panchayat) and other departments who draw their own pay scale in their respective departments plus a special pay of Rs. 50 per mensem.

(3) B. D. Os who were appointed from the Rural Development Officers, Project Executive Officers and Assistant Project Executive Offcers who draw a pay scale according to the Government Circular No. FEP. 27/65/22A, dated 6th January 1967, namely Rs. 300—800 per mensem for graduates, and Rs. 225—600 per mensem for under-graduates.

(b), (c) & (d)—Do not arise.

Shri Debeswar Sarmah—What is the reply to question (a). The question is very precise. "Whether it is a fact that some officers of the Panchayat Department who were encadred to the posts of the B. D. Os have not been sanctioned as yet their revised scales of pay ...." The reply should be 'yes' or 'no'.

Shri Devendra Nath Hazarika—I have given these additional information for the benefit of the House. In reply to the first point, I have stated that there are three categories of B. D. Os (1) belonging to A. C. S. II cadre, (2) appointed temporarily from amongst the Extension Officers and (3) those who were appointed from the Rural Development Officers, Project Executive Officers and Assistant Project Executive Officers.

Shri Dulal Chandra Barua—Are we to understand from the reply of the Minister that the revised scale of pay has been sanctioned to the B. D. Os who have been encadred ?

Shri Devendra Nath Hazarika—Those who were encadred they are getting the pay Scale of A. C. S. II.

Shri Promode Chandra Gogoi—Sir, the question is very simple— whether the B. D. Os encadred have received their revised scale of pay ?

Shri Devendra Nath Hazarika—The circular referred to in the question is not regarding the B. D. Os encadred.

Shri Promode Chandra Gogoi—My question is whether they have been allowed to draw their revised scale of pay ?

Shri Devendra Nath Hazarika—Yes.

Shri Mussawir Ali Choudhury—I want to know the dates ?

Shri Devendra Nath Hazarika—With effect from the date the circular was issued. This circular does not relate to the encadred B. D. Os. It is for B. D. Os of third category.

Re : Progress of replies to questions

শ্ৰীলক্ষ্যধৰ চৌধুৰী—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আপোনাৰ যোগেদি দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছোঁ যে আমাৰ প্ৰশ্ন বিলাক যি গতিত আহিছে সেই গতি দেখি আমি সন্তুষ্ট হব পৰা নাই। গতিকে প্ৰশ্ন বিলাক যথাযথ ভাবে অহাৰ ব্যৱস্থা কৰিব বুলি আশ্বাস পামনে ?

শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী চাৰ, মই আপোনাৰ চিঠি পাইছিলো। সেই মৰ্মে যি পৰিস্থিতিৰ কাৰণে এই অৱস্থাৰ সৃষ্টি হৈছিল সেই পৰিস্থিতিৰ অনুসন্ধান কৰিছোঁ। আৰু পাইছোঁ যে আমাৰ জিলা বিলাকৰ পৰা যি বিলাক খবৰ আহিব লাগে সেই বিলাক খবৰ অহাত অলপ পলম হৈছে কিয়নো গোটেই কেইমাহ ধৰি Election ৰ কামত ব্যস্ত থকা বাবে খবৰ পঠাব পৰা নাছিল, এতিয়া সঠিক মতে চলিব অহা সপ্তাহৰ পৰা।

শ্ৰীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—জিলাৰ কথা বাৰু ঠিক আছে কিন্তু ইয়াৰ পিচত আকৌ census ত ব্যস্ত থকা বুলি ক'লে নহব।

শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী—সেইটো নহয়। আগতে Election ত ব্যস্ত থকা বাবেহে প্ৰশ্নৰ উত্তৰ পোৱাত পলম হৈছিল।

Mr. Speaker—I have already requested the Chief Minister, and also contacted the Chief Secretary about the very unhappy flow of replies to various questions. I have taken all steps and when the Chief Minister has assured, I hope, the flow of replies to the questions would be expedited during the next week.

Shri Giasuddin Ahmed—Mr. Speaker, Sir, the explanation given by the Chief Minister cannot be considered to

be satisfactory. So far as I know uptil now no drastic action has been taken against any defaulting officer. The district officers have submitted that they were busy with election affairs. Before the Previous session there was no election, but at that time also there was considerable delay. So I think this is a serious lach on the part of the Government. Why does not the Government take drastic action. If democracy is to survive, if we have any regard for democracy and regard for the Assembly and Parliament, drastic action should be taken against the defaulting officers, otherwise there can be no improvement.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister)—I am taking note of it.

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ গোস্বামী—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই অনুৰোধ কৰিছোঁ যেন জিলাৰ পৰা অহা প্ৰশ্নৰ উত্তৰলৈ বাট নেচাই শ্বিলঙৰে ডিৰেক্টৰেট আৰু চেক্ৰেটেৰীয়েটৰ পৰা যি বিলাক প্ৰশ্নৰ উত্তৰ আহিব পাৰে তেনে ধৰণৰ কথা বিলাকৰ হিচাব আনিব লাগে। কিমানটা প্ৰশ্ন সোধা হ'ল আৰু কিমানটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ডিৰেক্টৰেট বা চেক্ৰেটেৰীয়েটৰ পৰা আহিছে সেই-টোৰ এটা হিচাব দিব লাগে। তেতিয়াহে আমি কথাটো ভালদৰে বুজি পাম।

অধ্যক্ষ— কোন বিলাক প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ইয়াৰ পৰা দিব পাৰে আৰু কোন বিলাকৰ উত্তৰ জিলাৰ পৰা আহিব লাগে সেইটো ধৰা বৰ টান। এইটো মই পিচত আলোচনা কৰি চাম।

Under Rule 230 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Assam Legislative Assembly, I called a meeting of the Business Advisory Committee yesterday at 11.30 A.M. The following decisions

were arrived at—

1. To-day (20.3.71) all stages relating to the Vote on Accounts including the passing of the Appropriation Bill should be completed by 11. 30 A.M. and no other unscheduled business should be taken up today after the Question Hour and before the completion of all matters relating to the Vote on Accounts. The rest of the day will be devoted for debate on Governor's Address.

2. All Bills substituting the Ordinances promulgated and matters relating thereto including introduction, consideration and passing of such Bills should be accommodated before the 8th April, 1971, on days allotted for General Discussion on the Budget and Voting on Demands.

I hope this has the approval of the House.

(The House approved this)

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance)—Sir, on the recmmendation of the Governor of Assam, I beg, to move that an amount of not exceeding Rs. 34,06,78,000 be granted to the Governor of Assam in advance to defray charges in respect of different departments during the first quarter of the financial year ending the 31st March, 1972 under grants shown in the Schedule.

* Shri Dulal Chandra Barua—Sir, since we have decided to cut short the Business of the House to-day, I do not like to take the time of the House. I would

only like to hint on a few points, which should be replied by the Finance Minister.

Sir, in the Explanatory Remarks on the Vote on Accounts, it has been said that due to the extraordinary circumstances this Demand has to come in the form of Vote on Accounts. Last year also on the same pleas, the Government adopted this policy of bringing the Demand in the form of Vote on Accounts to obtain the sanction of the House. Sir, there is of course a Constitutional provision that the Government can under special circumstances come with Vote on Accounts to obtain the approval of the House. But this should not be a regular feature and created a precedent. According to the provision of the Constitution also this voting on accounts should be sparingly used. Now the circumstances under which this vote on Account has been brought are not so much convincing to us to allow the Government to adopt this step. The party in power under the leadership of Srimati Indira Gandhi has suddenly disselved the Parliament and created dislocation throughout the country in respect of administrative functioning. Last year it was observed that great harm was caused by adopting this policy to the administrative efficiency and implementation of schemes timely under various Heads due to irregularities in matters of financial allocation. Therefore, Sir, I urge upon the Hon. Finance Minister to avoid such kind

* Speech not corrected

of procedure as far as possible: More so Sir, this sort of piecemeal sanction of demand by the House will in no way help smooth functioning of the Government, rather it will lead to sheer wastage of public money at various stages. Therefore, I submit that this system should be avoided in future and Government should keep a note of this.

Another aspect of the matter, on which I draw the attention of the Government through you, Sir, is that respect of the moneys sanctioned by the House under regular Budget through voting on demands, it has been observed that there is delay in issuing the sanction under various Heads. When we meet the various departmental heads about implementation of the schemes, their reply in that they have not got the sanction from the Finance Department. When the Finance Department is approached, they say that they have not got the proposals in time. It appears that each Department tries to shift the blame to the other—the administrative department blames the Finance Department and the Finance Department blames the administrative Department. We have lot of experiences about all those in the Public Accounts Committee. It has been seen that the Government do not try to find out the lacuna or the loopholes and rectify them. The sanctions are so much delayed that they are issued only at the fag end of the financial year i. e. just before 31st March. As a result the schemes cannot be

implemented and the money utilised. Ultimately there is no way out then to surrender the money. I therefore suggest to the Finance Minister that there should be a thorough enquiry to find out why there is delay in issuing the sanction and where is the lacuna. Whether it is the Finance Department who is responsible for the delay in sanctioning or it is the administrative department who is responsible for not sensing the proposals in time, for which the people are to suffer and the main object is frustrated. As I have already said Sir, Government is also not having clear-cut policy in respect of sanctioning amount. As for instance Government is having any specific rules, financial rules or administrativie rules; but all are becoming outdated and all are required to be reoriented. The Government is to reorient the entire system. There are certain existing rules in respect of sanctioning amount to educational institutions or other institutions or to other projects These rules have to be strictly followed, though in fact Government is changing their policies from time to time. As for instance some recurring grants have been santioned to some institutions. Last time at the instance of the Consultative Committee in power some new methods have been adopted as ad-hoc or something like that for which the people or the authority, and the college or the institution have to come to the Government or come to the Department concerned or to the Finance Depart-

ment very frequently. Therefore, my whole contention is that there should be a systematic procedure, systematic rules. The rules which are out-dated should be reoriented just to keep pace with the present circumstances. Therefore, at last I must submit again that this present system should be splited or taken as regular system on principle. I must submit that the Govt. should try to avoid this sort of grant or vote on accounts which generally in no way give any contribution or any benefit either to the administrative machinery or to the public. With these few observation I conclude my speech on vote on accounts.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Sir, the suggestion made by the Hon'ble member that these are not becoming a precedent all the time is correct and we do not want to resolve it to be absolutely necessary. But it should be appreciated that the idea of bringing the vote of account to enable the Hon'ble members to get more time for discussion, because 31st is the last date by which the budget is to be passed ; otherwise the functioning of the Govt. comes to a standstill. Since this Assembly started from 9th there is not adequate time to enable the members to undertake discussion. It is for this reason we have to introduce Vote on Account. I like to say that Vote on Account is introduced every year in Indian Parliament also. But this year due to election we could not meet in February. The suggestion of the Hon'ble member will be

kept in mind and every effort will be made to utilise the Vote on Account. Therefore, we can proceed on.

Mr. Speaker—The question is that an amount of not exceeding Rs. 34,66,78,000 be granted to the Governor of Assam in advance to defray charges in respect of different departments during the first quarter of the financial year ending the 31st March, 1972 under grants shown in the Schedule.

(The motion was adopted)

The Assam Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971

Mr. Speaker—Item No. 3. Here I like to read out a message from the Governor—"Under the provision of Article 207 (1) of the Constitution of India, I. Braj Kumar Nehru, Governor of Assam, recommend the introduction in the Assam Legislative Assembly of the Assam Appropriation (Vote-on-Account) Bill 1971.

Sd/ B. K. Nehru,
"Governor of Assam"

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I beg leave to introduce the Assam Appropriation (Vote-on-Account) Bill 1971 relating to Vote on account for the first quarter of the financial year 1971-72.

Mr. Speaker—The question is that the leave be granted to introduce the Assam Appropriation (Vote on Account) Bill 1971.

(The motion was adopted)

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Sir, I introduce the Bill.

(The Secretary read out the title of the Bill)

Mr. Speaker—Here is another message from the Governor- "Under the provision of the Article 207 (3) of the Constitution of India, I, Braj Kumar Nehru, Governor of Assam, recommend that the Assam Appropriation (Vote on Account) Bill 1971 be taken into consideration by the Assam Legislative Assembly.

Sd/ B. K. Nehru,
Governor of Assam

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I move that the Assam Appropriation (Vote on Account) Bill 1971, to be taken into consideration.

Mr. Speaker—The question is that the Assam Appropriation (Vote on Account) Bill 1971 be taken into consideration.

(The motion was adopted)

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—As there is no amendment, I move that the Assam Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 be passed.

(The motion was adopted)

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I move the Assam Appropriation (Vote on Account) Bill 1971 be passed.

Mr. Speaker The question is that the Assam Appropriation (Vote on Account) Bill, 1971 be passed.

(The motion was adopted)

Debate on the Governor's Address

Mr. Speaker—We now pass onto item No. 4.

* Shri Debeswar Sarmah—Mr. Speaker Sir, I can't see in

the Governor's address, in certain respects any improvement upon the past years addresses. It is unfortunately lacking. Discussion or laying down Policy has become the most important aspect of the address of the Governor of the State. Now, the most important thing that I would like to mention is that there is not a single word in this address in respect of Pakistani infiltration in Assam, and to that extent I would submit that this address is not worth the paper on which this is printed. I am sorry for the gentleman Shri B. K. Nehru because he not the author of this, it has to be delivered to this Assembly. I consider it and I am sorry to have used rather harsh words. It is the conspiracy of the Cabinet to concede that aspect of the matter; namely, Pakistani infiltration, which is proved from the Census. Mr. Speaker Sir, if you have carefully studied the trend of events for the last several years, say 4 or 5 years you must have seen that the minority community in India in the eye of deities of Delhi becoming reactionery and communal. The preceding deities of Delhi are looking on the minority community as reactionery and communal. Indeed, in the last few months this Government may not be unware of the fact that the matter of Pakistani infiltration into Assam has been dealt with on various occasions in the Dailies and Weeklies of the State. Even the Police which has eccess have its kindness and affection to these infiltrators. But here in the address of the Governor we do

* Speech not corrected

not find any word on this aspect of the matter. Of course, in earlier addresses there were some mention of infiltration. But in this year's address we do not find any mention of this important aspect. In the Census Report of 1930, Mr. C. S. Molan wrote that in another 50 years the minority community in Assam will be majority community. That was the report of 1930, which was subjected to Election.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister)—Sir. it is not correct.

শ্ৰীদেবেশ্বৰ শৰ্মা—১৯৩০ চনৰ চেনচাচ্ ৰিপৰ্টত চেনচাচ্ কমিশ্যনাৰ চি. এচ. মোলান চাহাবে স্পষ্টকৈ লিখি থৈ গৈছে যে শিৱসাগৰ জিলাৰ বাহিৰে বাকী বিলাকত পূৰ্ববঙ্গৰ পৰা অহা পমুৱাই swamp কৰিব। এইটো ১৯৩০ চনতে লিখা আছিল।

Now, within this 40 years, the words are coming true and what is m re, the way that facts and circumstances of these recent several years unmistakably point to one thing, I beg to submit, that there has been effort to make the minority, majority in the State, and there has been very feeble effort on the part of the State and also the Centre to prevent this infiltration. When Nandaji was the Home Minister, he said that a strip of land in the border should be vacated of all human habitation as it would help to detect infiltration into Assam. That fell through due to inaction on the part of our Government. There were Tribunals and due to hue and cry those Tribunals were abolished. Now ultimately it l as come to the position

that if somebody finds an infiltrator he has to file a case in the Court and this will be decided there. Can you think such a state of affair that when aliens, non-Indians are found in India after 20 years of partition of the country on religious issue, you have to file a case in the court in order to deport them. It is a strage procedure. Out-posts are there, but these are few. I beg to submit, that nobody can be stopeped to think on the pattern of voting in the last Lok Sabha elections. Trend is such that in few years' tiime, the affairs of the State, in course of time and even by resolution passed by various Assemblies, will be aligned with those of Bangladesh. I donot mind that so long the secularism is observed. But what do we see elsewhere ? I need hardly repeat that secularism is yet to be observed in our neighbouring State of Pakistan. While in India secularism is observed the neighbouring State is a theocratic State. Therefore, the wave of influence will permeate in our State and we shall have very bad time. In the earlier addresses we were told that Government were taking stringent measures to stop the infiltration. But in this address it is lacking. In the last Lok Sabha elections I did not take direct interest nor do we hear much of these things, in the part of the State where I live. I did not go to any meeting. A number friends from lower Assam and Darrang told me that no canvassing would be necessary because it was the 'Farman' from the 'Peers'.

It will endanger our democracy and if the Government and those who are responsible for the administration of the State do not take heed in time we are going to face disaster. I beg, in all humality to raise my feeble voice and caution that we are heading towards calamity if we do not take timely steps.

The other point that has not been mentioned in this address of the Governor is of another paramount importance for everyone in the State excepting those who are at pains how to jettison black-market money from their pockets except those we are all in great difficulty, I mean, for rise in prices of commodities. High prices of commodities of everyday use. Here we find only one sentence in the whole address in page 4 – the last sentence. Here the Governor says "Nevertheless, having regatd to the high cost of living and hardships of the employees, Government have decided to constitute a Pay Committee to go into the question of revision of pay scales and allied matters". I have no objection to set up another Pay Committee or even increasing salaries and allowances of Government officers. But what would be the implication ? There would be more purchasing power in the State and the production being limited prices will rise higher and higher. What is the policy in this respect ? What is the good of having a Governor's address if there is no policy statement in respect of these two matters of utmost importance to the State, one I have already dealth with—Pakistani infiltration—which in no distance future will

convert the majority into minority and the other of daily existence—of high price. Mr. Speaker, Sir, I do not want to dilate on the hardship that is being caused due to rice in prices. What steps our Government is taking and what steps Government propose to take to control the price as best as they can? The people who are charging high prices are having almost holiday and everyday, every week the prices of commodities of everyday use are rising and our Government is helpless cnlocker in this matter. Both the Chief Minister and the Finance Minister had been to Delhi recently and I have no manner of doubt that they must have discussed these matters with the Prime Minister and other senior Ministers of the Government of India. We would like to hear what steps are being contemplated to check the rise in prices.

Now, another Pay Committee will come in. It will advise increase of Pay and dearness allowances. Whatever it is, it comes to the same thing. Amongst a certain section of the people purchasing power will grow with the increase in emoluments and it will affect the price adversely because when there is purchasing power and there are not enough consumer goods, naturally prices will rise and then again another committee will be demanded after a couple of years. Where is the end of it? That is a thing which is very necessary and should have been dealt with in this address of the Governor.

Now, the crying need of this State is employment or rather unemployment if I may say so. Every year

a large number of students are coming out after passing matriculation or B. A. and from Engineering Colleges. For Medical graduates there is enough scope even now but for Engineering students as well as students of Arts and Science Colleges there is no employment whatsoever. Now, not only for the educated people but for ordinary people also, I mean who have no lands, there is no employment. Now, what is the policy that our Government is following in this? Earlier, we used to hear that the Constitution does not allow us to discriminate of or differentiate. On the Floor of this House, on more than one occasion it was stated that in other States there are devices through which the Constitution has been circumvented and no people from any other State should get service. For example, I may be permitted to repeat that in Tatas, the Bihar Government gave a Liaison Officer and that if the Tatas Steel Factory wanted any employee then the General Manager has to ask the Liaison Officer whether any one is available from the State. If suitable candidate is available from the State then outsiders are not taken in. In the Barauni Refinery, 10% of all employees are from within a radius of 7 miles and almost all the rest except a few Specialist employees are from the State of Bihar. Look at our Refinery—what is happening? Now, this employment question may be dealt with in different aspects. Employment in existing industries and employment in proposed industries. In the existing industries there

was an employment Review Committee. A report was published. Even after the Employment Review Committee went to the different industries centrally sponsored, Regional Research Laboratory and others, the peoples from outside are being taken even now. I am sorry to say that our Minister for Finance who is also the Minister of Labour Employment, I hope I am correct, I have never heard his say, with regret I have to say that but I am sorry to say all the same—I have never heard our Finance Minister raising one word that people of the State should be given employment.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance)—Sir, I have made a statement in every Budget Statement that I have been making here that we have been taking steps. We have given directions to the Employment Exchanges, we have asked the Employment Exchanges to change the very pattern. All these steps have been taken. We have also appointed a Liaison Officer who is sitting in the Committee. All the steps are being taken.

Shri Debeswar Sarmah—He is not right. They do care for Tripathiji. I am not saying the same thing about the other Ministers but as for Tripathiji, the Industrialists do care. Even if sometime he has uttered a word that the local people should be given employment. He does not mean it. If he meant it he could have enforced it.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I am very sorry that the

Hon'ble Member is casting personal aspersion on me. I have taken all possible steps but the Hon'ble Member knows that no industrialist comes to me now-a-days. Industrialists have nothing to gain from me now, they are to give me tax It is the Industries Minister to whom they come to get advantage. So, why they should come to me. Those people who are our friends I have told them and I can show how they have reacted to it. A large number of people have been taken in even in managerial level.

Shri Debeswar Sarmah—Nobody would be happier than myself to find that I am wrong because my friend will concede that I have no axe to grind against him. If am making it, it is out of the agony within me. He is a Minister with power and influence and he does not apply himself in the metter for younger people to get appointment. He is speaking of employment in managemeut. I know a little less than he does but I know even though little sufficiently who are bieng appointed. Look into all the Tea Estates where he has got influence. Look at all the industries. The Industries Minister is there only for the last 3 years and for all these long years people have been taken from outside and our Govt. does not utter a word. Sometimes we are handicapped. I cannot talk of the late Chief Minister who once in a blue moon would flare up and call a Managing Director and given a 'Dhamkaoi'. They know that the Assam Minister

will slip over it; they will forget about it. Therefore, for a fortnight or a month they do something but later again they employ people from the other States. Then, in Fertilisers no promotion is given unit-wise. I am sure, the Finance Minister has gone through the reports; I have gone through it. How can he say that people are being appointed in managerial level? Even class III and class IV employees are being taken from outside for the simple reason that Class IV employees from Assam would not normally wash the clothes of the wives of the officers or the utensils of the officers. Therefore, they take Nepalis and Deshawalis who are from U. P. or Bihar. That is the reason our Ministers have not made any effort to find out how things are going on. I am telling this because they are much younger to me and to their benefit. This cannot go on like this for all time. Now, in the Governor's speech it is mentioned that the Naxalites movement is growing. He has given some figure that some people have been arrested. Can you stop a movement when there is corruption rampant in the State and there is unemploment? China need not bring anything in our State, we ourselves are bringing it through high prices of commodities, unemployment and corruption from top to bottom. It is as well not to talk of corruption. We all know about the story when Mahatma Gandhi said that if the majority wants to drink let them drink. What right have you got to

stop the majority from drinking ? We all know the story and I do not want to repeat it.

Some people went to Mahatmaji in the Harijan colony. They said— "Some people are addicted to drinking". Mahatmaji said—"How many people are drinking ? Do you think majority of them drinks. If majority drinks, what right you have got to stop drinking ?" Therefore, the Government can as well say— If majority of the employees and officers are in corrupt practice, what right you have got to stop corruption ?

Sir, in his address, the Governor has introduced the word "Naxalite". Naxalites need not come from other States. Here, we have hundreds of our youngmen who are unemployed and who say that food from their mouth is is being taken away by people from other States. If it is a special post that is a different matter. Ordinary post of a Lower Division clerk and Upper Division clerk is filled up by outsiders. Is there any justification about that ? If our Government care to go through the Employment Review Committee's Report, they will find that unemployment is rampant in our State. As regards employment, our friends—I do not say that our Ministers, are callous about it. Either they are incapable to give shape or to control their officers or their minds are otherwise. May I think, Mr. Speaker, that if these things allowed to continue in this way, then the promise given at

the time of election will not be fulfilled. Mr. Speaker, Sir, are we becoming more helpless since the election ? Because we have to depend on some people who can give money. People give money not for nothing. If the people gave money in the election, they will have to be accommodated. If we are to accommodate them, what is that ?

Now, we are talking of small-scale industries. I very much desire that the Chief Minister or the hon'ble Finance Minister would put on the table of the House a list of all different commodities and raw materials about which we have got quota from the Central Government. Why ? Because, most of these things are given to the people who do not bring raw materials and who sell them either in Calcutta or Bombay. For example, let me cite some instances, say, Tata scrape material: Can anybody say, I give sufficient time, that it comes to Assam ? I was trying at one time, I could not get sufficient time to go through the whole matter. I was baffled, therefore, in saying that the Tata scrape is coming loose and it is very difficult for its transmission. Tata scrapes are very valuable things. It is given to somebody and it is sold there.

What is the quota of wool that Assam gets and what is the quantity we want in Assam ? Where does the wool go ? Who gets the quota ? Unfortunately, we the members go on talking either in the debate of Governor's Address or in the Budget, and at the

fag end the Chief Minister or the Finance Minister give the reply. Why the Minister do not intervene? Why do they sit idle knocked out and do not reply. They have their experience of Lok Sabha. They know how Ministers intervene. Mr. Tripathi has seen how the Ministers intervene. It is only 3 or 4 years, he has got no idea about unemployment. All important things should not be left to the Chief Minister. He has no time to intervene. He can only make remarks at the time of passing a bill. Let us have a list of all things for which we have got quota from the Central Government. Now, what about parafin from A. O. C.? Where does it go? Who produces wax for manufacture of candles and other things? Now, the whole things go to outsiders. When an Assamese youngman applies, he is given 5 tonnes for six months. Here, I am talking of small-scale industries and cottage industries where 20 or 30 people can be employed.

(Voice—Somebody has got 50,000 tonnes)

I do not know. I have knowledge. I have another difficulty, because people do not talk to me. Therefore, I am requesting you to give a list. I want to know where the wool goes and where parafin wax goes? Who are the manufacturers? Have our Government got Police, got Excise people and not the Supply Inspectors who can find out where does it go? To whom the Government have given contract for annual supply? Can the Assamese youngmen start shops for

towels or cloth ? Can they not do it so that these youngmen will get food and occupation that is how our young people will learn ? Our people do not know how candles can be manufactured. Even I myself did not know that candle could be made from parafin wax. It is such a simple thing. It is sold in Bombay at a high cost. This parafin wax from A. O.C. is sold at Bombay. Who are the quota holders ? Let the Government know who gets the quota ? Why does Government not encourage our youngmen to set-up all these things ? Now, (first ring) Mr. Speaker, Sir, I have got a few important things. This will do good to all. I am talking for all of us.

Now, the Governor is saying in his addrses about bank nationalisation. Everybody now-a-days talks of bank nationalisation. I for myself feel lost in it. Sometimes I feel whether I am asleep. Sir, in respect of bank nationalisation, can anybody please tell me whether any of our youths have got any accommodation ? They cannot get. If an youngman applies for Rs. 20,000 loan. he has to give a security, and then he will get the money. To me, the expenditure of the bank are through people. Banks are giving either your money, his money or my money. Banks cannot give it as a Hariloot. Then what are you talking of bank nationalisation and abolition of Privy Funds ? Only to catch slogan ? I am sorry / rather than having ৰহাৰ ৰহদৈ, টিপামৰ ভাদৈ, শলগুৰিৰ আঘোনী বাই।

I am not in favour for all sorts parties going on. I am in favour of one party having comfortable majority. I welcome it, so that they may have chances to do good to the people. Incidentally, we have given our Chief Minister unanimous vote. Incidentally what I am saying is not relevant.

About bank nationalisation—what is bank nationalisation that people are talking about ? Let me sit down and let anybody say how many youngmen without sufficient landed property would get Rs. 10,000 as loan. I sit down, you please ask—can anybody get ? I personally tried for 5 people, good people honest people whom I recommended to the bank. Please give Rs. 50,000 for a taxi to an educated youngman who himself tried for it. He said—"Yes, you will have to give a security for the car. Please give security of 75 p.c. of the car." How few Assamese villagers can give security of 75 p.c. for the car, I cannot follow.

Shri Giasuddin Ahmed—Mr. Speaker, Sir, I cannot follow what the honourable member has objected to. Is it about bank nationalisation or bank's failure to give loan ?

Shri Debeswar Sarmah—Bank nationalisation I welcome because through the financial operation of the banking business they get the power. But bank nationalisation is not coming to any help of the average educated middle class people. Particularly in Assam. Has our Finance Minister has taken any interest in it ? Of course

the Bank's Deputy Governor came to Dibrugarh. Whether he came with any purpose or he came to attend the marriage ceremony ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I am informing about that. The Deputy Governor came at my invitation. While I was at Bombay I requested him to come and tackle the problem. And not merely himself he came with team. One the members of the team was the Director of the Institute of Bank Management. There was a discussion at Dibrugarh with me. One of the points which was settled is very important. They have agreed to open training centre for the industrialists. One of the reasons the agents do not pay the money is because they are not trained. They are afraid of that. If the Institute of management give the training then they will be in a better position to give loans. All those things were discussed. He did not come to attend any marriage ceremony. The point is why the Deputy Governor came. He came with a purpose and he performed that purpose. That is the gain which we have got.

Shri Debeswar Sarma—My information is subject to correction that nothing transpired in that discussion. The discussion which was held at Dibrugarh Shri B. Datta said, "nothing can be said about it now". The tea industry has also raised certain points. The tea industry is saddled with very heavy commission and therefore some tea industrialists has urged their points.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Sir, about the extra commission charged by the Banks the main point was that they charged 1% commission I suppose. On that point they did not give any reply. The point is that the agents do not come forward to get the loans easily and it was decided that they should open a training centre for the purpose of bringing up agents.

Shri Debeswar Sarmah—There was an instruction to the bank agents, you may kindly enquire, not to drain away money haphazardly. The bank agents told me at Dibrugarh.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—There was a standing circular that money should be thrown away. The hon. member has himself said about it. But the point is a man wants to do some business and if the business is profitable in that case he should not starve for money. (Shri Dulal Chandra Barua—is it a fact that 10 miles radius in marked ?). Yes, 10 miles radius is for agriculture. We have given a list of places to the Reserve Bank that these are unbanked areas for which we want banks. The bank branch expansion has been going on and in course of my budget speech I will give an account of the number of bank branches which have been opened.

Shri Debeswar Sarmah—The branches of bank has been opened with what result. The overall expenses of the banks are so heavy that our people are afraid of investing their money. Let us not take a pessimistic view.

I want Mr. Tripathi tell us once whether our young people will get loans or not. Mr. Speaker, if our people do not get loans then what is the use of it.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—This is the intention Sir.

Shri Debeswar Sarmah—I want bank nationalisation. It should have been done long back. But if our people cannot benefit as because they do not have the property to mortgage or to offer any security then what is that to me, what is that to you Mr. Speaker. If you have no property then your son will not get a loan for small industry of Rs. 20,000/- What is that to you ? "Bel pakle kaker ki" (Laughter).

As regards corruption I speak the least. About corruption You cannot put your finger anywhere. Everybody thinks that the salary is a "Fow". If works are to be done, give him money. That is very unfortunate. I wrote something in an article which has been taken that we are going to the Chiang-Kai-Shek way. Chaiang-Kai-Shek who was all powerful had to go to Taiwang. Why because the price of a dinner if it is 1000 rupees when Diana entered the hotel, it becomes 2000 rupees when Diana comes out of the hotel. It becomes double. Both luxury and high prices are combined. Are we taken that way also ? (Bell rang) Mr. Speaker, I have taken a little time. According to your schedule I am deem to start at 11·30. It is just 11:30. (laughter) The Governor has mentioned about refinery and also about fishery. About the fishery the

least said is the best. Why ? Cannot the Co-operation set up a committee to settle the fishery. Direct settlement is objectionable.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister)—It is stopped.

Shri Debeswar Sarmah—Since when ?

Shri Mahendra Mohan Chaudhury—From this year.

Shri Debeswar Sarmah—Not from January please.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—I can't give the exact date.

Shri Debeswar Sarmah—I accept your word. I cannot contradict the Chief Minister. At least I have that little manner in me. The scheduled caste people should get preference. But the direct settlement is objectionable.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—If the hon. member has gone through the Address then he must have found that 60 per cent of the fisheries has been reserved for the Scheduled caste communities.

Shri Dulal Chandra Barua—In the name of the scheduled caste people the non scheduled people are exploiting them.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—There was certain financial difficulties in the scheduled caste Co-op. Societies. Even if they are given a fishery they cannot take becasuse of financial difficulties.

To obviate that difficulty we have done something. We have decided to realise only 10% of one year's revenue at the first instance and the balance

will be realised after 15th of December when the fishing starts. Therefore the difficulty on the score of finance of the scheduled caste co-operative societies will be minimised. I quite appreciate the feeling of the hon. Members that the benefits which have been extended to the scheduled caste people will not go to them unless they are vigilant about it.

Shri Debeswar Sarma - I hold the view that not 60% but cent percent should be reserved for the scheduled caste co-operative Societies and the Government should take good care to see that they are put on their legs. They have been neglected for centuries and therefore they cannot stand on their own legs unless the Government helps them to be on their legs. The Assistant Registrars or Deputy Registrars of Co-operative are not doing their duty in this regard.

ডক্তৰ ভূপেন হাজৰিকা—অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ বিষয়ে দুষাৰ কথা কবলৈ গৈ একেবাৰে শেষৰ পৃষ্ঠা পঢ়ি শুনাব খুজিছোঁ।—Difficult times lie ahead but that should not deter us in our determination to build a better, a more prosperous, a more egalitarian society. Let us, therefore, resolve to work hard and together, in peace and with sincerity, for the building of a greater Assam and a greater India.

এই কথাটো মাথোঁ বাক্যৰ কাৰণেহে,—নতুন দিল্লীয়ে কেতিয়াও কোনো ভাবেই অসমৰ নায্য দাবীক মৰম কৰা নাই। ১৪ পৃষ্ঠাত যিটো কথা লিখিছে সেইটো একেবাৰে অর্থশূণ্য কথা। ইয়াণ্ডাবু সন্ধি ১৮২৬ চনত হৈছিল আৰু বদন বৰফুকনে অসমখনক ব্ৰহ্মদেশৰ হাতত

গটাই দিছিল। তাৰ পাছত অসমখন বৃটিছ পুঁজিপতি আৰু পশ্চিম ভাৰতৰ খিৰতী গাই হ'ল। স্বাধীনতাৰ পিচতো একেই কথা। জাতীয়তা বাদৰ প্ৰশ্ন যেতিয়া আহিছিল, তেতিয়া স্বাধীনতা আন্দোলন আৰম্ভ হ'ল। তেতিয়া মহান মহান নেতা, ৺জৱহৰলাল নেহৰুৰ নিচিনা লোকও সংগ্ৰামৰ নেতৃত্ব লৈ আহিল। তেখেতৰ মনটো বৰ ডাঙৰ আছিল; কিন্তু তেখেতৰ মনৰ ভূগোলত অসমৰ আসন নাছিল। তেখেতৰ আত্মজীৱনী যেৰেঁই পঢ়িছে, তেৰেঁই গম পাইছে যে তাত অসমৰ কথা কোনো পৃষ্ঠাতেই নাই; আনকি অসমখনৰ কোনো উল্লেখেই নাই। তাৰ পাছত বৃদ্ধ কালত লিখিলে Discovery of India। এই কিতাপখন বৰ ডাঙৰ কিতাপ। তাত ভাৰতৰ নানা ধৰ্ম, ভাষা অৰ্থনীতি আদি সকলো ৰাজ্যৰ সকলো কথাই আৱিষ্কাৰ কৰিলে কিন্তু তাতো অসম আৱিষ্কাৰ কৰিব নোৱাৰিলে বা নকৰিলে। Autobiography তো নাই আৰু Discovery of India তো নাই।

১৯৪০ চনত আমি বেনাৰস্ হিন্দু বিশ্বৱিদ্যালয়ত পঢ়ি থাকোতেই অসমখনক বঙ্গৰ লগত মিলাব খুজিছিল। তেতিয়া শ্ৰীমতী বিজয়লক্ষ্মী পণ্ডিতৰ মুখেদি কোৱাইছিল যে—Thora sa Assam hain kya ish chote se hitse ke liye Bharat ki satantrata rah jayegi........?

কিন্তু স্বৰ্গীয় গোপীনাথ বৰদলৈদেৱে ভাৰতীয় কংগ্ৰেছৰ লগত কাজিয়া কৰি নানা যুক্তি দেখুৱাই অসমক ৰক্ষা কৰিলে।

তাৰোপৰি ১৯৬২ চনত চীনা আক্ৰমণ যেতিয়া হয়; তেতিয়া অসমক এৰি দিবলৈ ওলাল। তেতিয়া নেহেৰুজীয়ে অসমবাসীলৈ আশ্বাস-বাণী দিছিল—"My heart goes to Assam". এই কথা অসমীয়া লোকে কেতিয়াও নাপাহৰে আৰু অসমৰ বুৰঞ্জীয়েও কেতিয়াও নাপাহৰে। তাৰ পাছত কন্যা ইন্দিৰাগান্ধী আহিল। তেখেতৰ গোটেই দৰ্শন অসম বিৰোধী দৰ্শন। তাৰ প্ৰমাণ আজি ১৯৭১ চনলৈকে আছে। কাৰণ আমাৰ মানুহে আন্দোলন নকৰিলে একোকে নাপায়। আন্দোলন নকৰালৈকে কোনো কামেই নহয়। প্ৰত্যেকটো কামৰ কাৰণে আন্দোলন কৰি থাকিবলগীয়া হৈছে।

পূৰ্ব্ববঙ্গ যোৱাৰ পাছত গোটেই ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰত অসমতেই মৰাপাট খেতি বেছি উৎপাদন হয়। অথচ ইয়াত মৰাপাটৰ কল মুঠেই এটাহে; কিন্তু অকল Hugly নদীৰ পাৰতেই একুৰি ওঠৰটা মৰাপাটৰ কল আছে। অসম কেচা-মালত বিখ্যাত, ইয়াৰ পৰা পাইপ্ লগাই তেজ নিব লাগিছে। আজি ২৪ বছৰৰ পাছত ব্ৰহ্মপুত্ৰ আয়োগৰ কথা উল্লেখ কৰিছে আৰু এই বছৰহে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত "জাতীয়" সমস্যা হৈ উঠিছে। ইয়াৰ আগতে অসমত ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদী নাছিল নেকি? Dr. K. L. Rao এজন ভাল ইঞ্জিনিয়াৰ। যেতিয়া অসমৰ লক্ষীমপুৰত ডাঙৰ বানপানী হৈছিল, তেতিয়া মাননীয় সদস্য শ্ৰীতুলাল বৰুৱা আৰু মই লগ পাইছিলোঁ। তেতিয়া তেখেতে একেটা কথাকে কৈছিল। এতিয়া Political pressure পাই ১৭ কোটি টকা নে কিমান দিয়াৰ কথা কৈছে। মই নাজানো কিমান টকা আনে। এতিয়া contractor এ ধৰ্মঘট কৰিবলগীয়া হৈছে।

তুলনামূলক হিচাবে ৰাজস্থানত নদী কম। তাত ইন্দিৰা চৰকাৰে অধিক টকা দিছে। অসম নদীমাতৃৰ দেশ হোৱা স্বত্বেও নতুন দিল্লীয়ে মাহী-আইৰ দৰে মৰম কৰে। সদনত এইখিনি কথা কৈছোঁ এই কাৰণেই যে এইটো ৰাজ্যপালৰ ভাষণ নতুন দিল্লী প্ৰতিধ্বনি কাৰণেহে।

তাৰ পাছত Tea-auction ৰ কথা। কংগ্ৰেছ ৱৰ্কিং কমিটিৰ ইলাপাল চৌধুৰীয়ে ইয়াৰ বিৰোধীতা কৰিছিল। অসমৰ Finance Minister এ অসমত Tea Auction Market বিচাৰিছিল। তেওঁ ও কংগ্ৰেছত, ইলাপাল চৌধুৰীও কংগ্ৰেছ। মই নিজে কলিকতাতে থাকোঁ; কিন্তু কলিকতাৰ জনসাধাৰণে অসমত চাহ নিলাম বজাৰ হোৱাত একো বেয়া পোৱা নাই। ভাৰতীয় কংগ্ৰেছে বেয়া পাইছিল। সদায় অসমৰ বিৰোধী হৈ আহিছে যেন অসমে আন্দোলন নকৰাকৈ একোৱেই পাব নোৱাৰে। অসম যেন ভাৰতৰ কুষ্ঠৰোগী অঙ্গহে। সেই কাৰণে অসমে ভাৰতৰ পৰা অৱহেলাৰ মনোভাৱহে পাই আহিছে।

তাৰ পাছত কৃষিৰ ভিত্তিত উদ্যোগ নোহোৱাৰ কাৰণে বহুতে নিবনুৱা হৈ আছে বুলি ৰাজ্যপালে উল্লেখ কৰিছে। আজি ২৪ বছৰৰ

পাছতহে সেইটো কৈছে। যিদিনা আমাৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰীয়েও এই ক্ষেত্ৰত কৈছিল "আমি এইখিনি কৰিম" আৰু ৰাজ্যপালেও ইয়াত উল্লেখ কৰিছে "আমি নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিলৈ বিজুলীৰ ব্যৱহাৰ ৭ কোটিৰ পৰা ৯ কোটিলৈ বঢ়াবলৈ চেষ্টা কৰিম"। এতিয়া ২৪ বছৰৰ পাছত কৰিম বুলিহে উল্লেখ কৰিছে; কিন্তু 'কৰিছোঁ' বোলাটো উল্লেখ নাই।

তাৰ পাছত ধৰ্মনিৰপেক্ষতাৰ কথা কব খুজিছোঁ। কাৰণ অসম খন এখন হেনো Secular State অৰ অঙ্গ। ইন্দিৰা গান্ধীয়ে কৈছিল "Shrimati Indira Gandhi said that exploitation of people in the name of religion, caste or creed must be stopped. She warned the people against danger of coammunal forces.

কামত দেখা যায় এই ভাষা বিলাক 'Farce' মাথোঁ। উচ্চ-নিচ, কৈবৰ্ত্ত্য, ট্ৰাইবেল আদি সম্প্ৰদায়িকতা কংগ্ৰেছেই নিৰ্বাচনীত ব্যৱহাৰ কৰি আহিছে। সমাজ কল্যাণৰ কাৰণে চৰকাৰে কি কৰিছে? গণতন্ত্ৰৰ যিটো Right অথাৎ Vote দিয়াৰ স্বাধীনতা, সেইটো কুষ্ঠৰোগ বা Social Cancer ৰোগত পৰিণত কৰিছে। এই শাসক কংগ্ৰেছে প্ৰত্যেক পাঁচ বছৰে বছৰে communalism অৰ সহায়ত তিঘিল ঘিলাই আছে। ধৰ্মনিৰপেক্ষতাৰ নামত ধৰ্মভীৰুতাৰ আশ্ৰ লৈছে নিৰ্লজ্জভাবে। তিনি পৃষ্ঠাত লিখিছে ১৩ লাখ নিবনুৱা হোনো Restlers হৈ উঠিছে। গাওঁ অঞ্চলত আৰু যে কিমান নিবনুৱা আছে তাৰ লেখ নাই। ঘগ্ৰা-পাৰত নিৰ্দ্দোষীলোকক, শিক্ষক সকলক Naxal পন্থী বুলি অত্যাচাৰ কৰিছে। তাৰ প্ৰতিশোধ গণতান্ত্ৰিক ভাবে ল'ব ৰাইজেই।

মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে, এইটো কথা ভালকৈ জানে। ঘগ্ৰাপাৰাৰ কথাটো ৰাজ্যপালৰ ভাষণত থাকিব লাগিছিল। আজি কেতিয়াবা নক্সালাইটৰ নামত কিছুমান নিৰ্দ্দোষী লোকক ধৰি চৰকাৰে মইমতালি কৰিছে।

If there is a single country where there is a Government based on popular vote and if there is an iota of law and order there is still hope of solving the country's problems through peaceful means.

চেগুৱেভবাব কথা কওঁ। তেখেতে মাত্র অকল বন্দুককহে বিশ্বাস কৰে। তেখেতে মৃত্যুৰ আগতেও তাকে কৈ গৈছে। যাতে শান্তিপূর্ণ ভাৱে যাবলৈ ৰাস্তা থাকে। তেখেতে কৈ গৈছিল নোপোৱাৰ বেদনাই পোৱাৰ প্ৰাচুৰ্য্যত পৰিণত কৰিব লাগিব। আজি ১৩ লাখ থলুৱা নিৰ-নুৱাই গ আকাৰে গান এৰি GUN লব। সেই কাৰণে মই কৈছো—ইয়াত যি, Restlessness ৰ কথা কৈছে, এইটো ভাষণ এজন ৰাজ্যপালৰ কাৰণে বৰ হাস্যকৰ কথা। ইয়াত ৰাজ্যপালক যিসকলে এই প্ৰসংগত উপদেশ দিছে তেখেত সকলেও ৰাজ্যপালক ভুৱা দিছে।

My Government is distressed to see the restlessness prevailing among our youth. The sense of purpose and involvement in the achievements of our country seems to be lacking. The feeling of oneness with the country should be developed. For cultural and emotional integration and to foster healthy and constructive approach, it is proposed to open a few recreation centres as pilot projects in the State where our youngmen can meet and exchange ideas ....

মই এইটো বুজিছো যে, অনুভূতি ঐক্যৰ কাৰণে বা Creative energy Release ৰ কাৰণে আমাক ভাতো লাগিব, Bread ও লাগিব, চিন্তাও লাগিব।

আজি মই ৪ বছৰৰ পৰাই এটা Art Gallary ৰ কথা কৈছো—য'ত আমাৰ Creative Energy ৰ কথা উৎপত্তি হয়। ইয়াৰোপৰি আজি জাতীয় নাট্যশালাৰ কথা কৈ আহিছো আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই Studio ৰ ক্ষেত্ৰত এটা Semi Autonomous Body কৰাৰ কথা কৈছে। এইটো ভাল কথা। অথচ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত ইতিমধ্যে বিচাৰি থকা অনুষ্ঠান কেইটাৰ উল্লেখ নকৰি আমাক অপমান কৰিছে। আজি অসমবাসীয়ে Emotional Intregation ৰ কাৰণে এই বিলাক অনুষ্ঠান কৰিবলৈ চিঞৰি আহিছে। আমি যেন এই বিলাক কৰি 'অৰণ্যৰোদনহে কৰিছো' বা ভিক্ষাহে বিচাৰিছো। আজি আমাৰ মুখ্য-

মন্ত্ৰীয়ে শিক্ষা বিভাগ আৰু বাননিয়ন্ত্ৰণ বিভাগটো ৰাখিছে—তেখেতে ভালেই কৰিছে। তেখেত দিল্লীলৈ কিবাকিবি আনিবলৈ যায় আৰু আমি কাগজে-পত্ৰে তেখেতে নিবন্ধুৱা সমস্যা আদিৰ কথা পতা শুনোঁ; তেখেতে যেন দিল্লীৰ পৰা ঘূৰি আহি আমাৰ আগত নাগায়—

যোৱাটো বিহুতে গগনা খুজিলোঁ
এইবেলিও নিদিলা সাজি
তোমাৰে গগণা আমাকে নেলাগে
দিয়াগৈ সিজনীক সাজি ॥

সভাপতি ডাঙৰীয়া, এতিয়া মই শিক্ষাৰ কথা কওঁ - No democracy can thrive without an educational base. Despite financial stringency, expansion programme at the level of primary and technical education is being carried out. In the sphere of general education, the emphasis now is on consolidation and improvement of teaching standards.

ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াই এইখিনি কথা কোৱা বাবে আমি ভাল পোৱা নাই। মই শিক্ষাৰ নমুনা হিচাবে এই "সাধাৰণজ্ঞান-স্বাস্থ্যপাঠ" কিতাপখন দেখুৱাব খোজোঁ। এই কিতাপখনৰ লিখক সৎচন্দ্ৰ মহন্ত, হেডপণ্ডিত দক্ষিণ শৰণীয়া প্ৰাথমিক বিদ্যালয়। তেখেত মানুহজন সৎ। পইচাও চাগৈ প্ৰকাশকৰ পৰা ৪০/৫০ টকামান পাইছে। আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই শ্ৰীৰামপুৰত অসম বুক ডিপোটৰ মালিকৰ লগত একেলগে চাহ খাই ফটো উঠি আহিছে আৰু সেই ফটোখন এই অৰুণ গুহই শিক্ষকসকলক দেখুৱাই কিতাপখন স্কুলৰ বাবে লবলৈ ভীতি প্ৰদৰ্শন কৰি আছে। এইখন অনুমোদিত নহয়। ইয়াত লিখা আছে, 'অসমৰ শিক্ষা বিভাগৰ ডিৰেক্টৰ মহোদয়ৰ দ্বাৰা অনুমোদিত নতুন চ্যাৰকুলাৰ অনুযায়ী প্ৰাইমাৰী স্কুলৰ খ আৰু ১ম মান আৰু বুনিয়াদী বিদ্যালয়ৰ ২য় আৰু ৩য় বৰ্গৰ বাবে বিশেষ ভাৱে সংকলন কৰা পাঠ্যপুথি, হৈছে এইখনহে। ইয়াত কিছুমান গছৰ নাম দিছে, ৮ পৃষ্ঠাত :—তাৰ ভিতৰত – আম, অমৰা, আমলখী, অমিতা, কল, কচু, জিকা, জলকীয়া, তিয়ঁহ, নাগেশ্বৰ, বাঙী, বেঙেনা,

লাই, লফা, পালেং ইত্যাদি। আকৌ এই কিতাপখনৰে ১৫ পৃষ্ঠাত দিছে শাকৰ নামত—লাই, লফা, চুকা, পালেং ইত্যাদি।

আমাৰ ল'ৰা ছোৱালীক আজি আমাৰ চৰকাৰে এনে ধৰণেৰেই শিক্ষা দিছে। এইখন কিতাপ যেতিয়া চৰকাৰে জাতীয়কৰণ কৰিব খুজিছে আজি ল'ৰা-ছোৱালীক কেনেকুৱা শিক্ষা দিব সেইটো বুজি পাইছোঁ। 'The blue Hill Readers' খন লিখিছে উমাকান্ত শৰ্মা M.A. (Cal) M.E.D আৰু 'Standard Readers' লিখিছে G.C.S Barua, M.A. M.E.D. এওঁলোক দুয়োজনেই M.E.D. কিতাপ দুখনো ভালেই কৰিছে। কিন্তু এই দুখন কিতাপৰ প্ৰকাশ চৰকাৰে কৰা নাই। এয়া পক্ষপাতিত্ব নহয় নে ? অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, আপুনি শুনি আচৰিত হব যে "The Blue Hill Readers" খন প্ৰকাশ কৰিছে অসম বুক ডিপোটৰ হৈ শ্ৰীজ্যোতিকুমাৰ শৰ্মা বি. এ. (অনাচ)। আৰু আনখনো অসম বুক ডিপোটেই প্ৰকাশ কৰিছে। আজি এই 'অসম বুক ডিপোটে' অন্ততঃ ৪০ হাজাৰ কপি কিতাপ বিক্ৰী কৰিছে। অসম বুক ডিপোৰ প্ৰতি অযথা প্ৰেমৰ দৰে এই শিক্ষা বিভাগৰ দুৰ্নীতি বিলাকৰ কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ কৰিব লাগিছিল। শেষত মই কব খুজিছো যে Scheduled Caste আৰু Scheduled Tribe ৰ কাৰণে যিখিনি কথা কৈছে সেইখিনি কাম ঠিকমতে হোৱা নাই। এই বিলাক আমি হাড়ে-হিমজুৱে অনুভৱ কৰিছো। সেই কাৰণে আমি এটা বেলেগ Directorate বিচাৰিছিলো। কিন্তু এতিয়ালৈকে সেইটো হোৱা নাই। পাৰ্লিয়ামেণ্টৰ পৰা বহুমতাৰী Delegation ত আহিছিল। সেই Delegation অৰ recommendation ক আকৌ অপমান কৰা হৈছে। ইয়াৰোপৰি A.P.S.C. ত Scheduled Caste বা Scheduled Tribes ৰ এজন সদস্য বিচৰা হৈছে। আমি কোৱা শুনিছোঁ তাৰে কোনোবা এজন সদস্য গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য্য হৈ যাব হেনো। গতিকে সেই পোষ্টত এজন Scheduled Caste ৰ সদস্য লোৱাৰ কথা ৰাজ্যপাল মহোদয়ে ভাষণত উল্লেখ কৰিব পাৰিলেহেতেন। ফলত নোপোৱাৰ বেদনা-বোৰ পোৱাৰ প্ৰাচুৰ্য্যত পৰিণত হব বুলি আশা কৰিছোঁ আৰু পৰিণত

কৰিবলৈ সক্ৰিয়-সবল মনোবৃত্তি লৈ ভিখাৰী মনোভাৱ পৰিত্যাগ কৰি, চৰকাৰে কাম কৰিব বুলি আশা কৰি সামৰণি মাৰিলোঁ।

Mr. Chairman—The time has been rati ned by the hon. Speaker in consultation with the leaders of different groups and parties in this House.

Shri Promode Chandra Gogoi—মাননীয় চেয়াৰমেন মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণত চৰকাৰৰ গুণানুকীৰ্ত্তন কৰা হৈছে কিন্তু এই ভাষণত আমাৰ কাৰণে যিবিলাক অতি প্ৰয়োজনীয় আৰু যোৱা বছৰ যিবিলাক বিষয়ৰ ওপৰত আমাৰ প্ৰদেশ খনৰ জনসাধাৰণে যথেষ্ট কষ্ট ভোগ কৰিব লগা হৈছে বা অভাৱ অনুভৱ কৰিছে সেইবিলাক বিষয়ৰ ইয়াত কোনো উল্লেখ নাই। আজি আমি এই কথাটো জানো যে, আমাৰ প্ৰদেশৰ বৰ্ত্তমান শিক্ষা ব্যৱস্থাই এটা ডাঙৰ সংকটৰ সন্মুখীন হৈছে। চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা স্কুল বিলাকক যথাযথ ভাৱে মঞ্জুৰী দিয়া হোৱা নাই। যোৱা বছৰ আমাৰ প্ৰদেশত ১৩ কৌটিবো অধিক সম্পত্তি বানপানীয়ে নষ্ট কৰিছে। কিন্তু এই প্ৰলয়ঙ্কাৰী বানপানীৰ পৰা অসমক ৰক্ষা কৰাৰ কাৰণে যি ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগিছিল সেই ব্যৱস্থা চৰকাৰে হাতত লোৱা নাই। অহা বছৰো আমাৰ প্ৰদেশৰ বিপুল সংখ্যক লোকে বানপানীৰ তাণ্ডৱলীলাৰ সন্মুখীন হব লাগিব। গতিকে আমাৰ দেশখনৰ অৰ্থনীতিক বিপদৰ সন্মুখলৈ ঠেলি দিছে। সেই বিলাক কথা আমাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ নাই। সিদিনাখনো ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কেইজনমান চৰকাৰী দলৰ সদস্যই কৈছে যে, আমাৰ দেশৰ নিৰ্ব্বাচনত শাসক কংগ্ৰেছে সংখ্যা গৰিষ্ঠতা লাভ কৰি ইন্দিৰা গান্ধীৰ নেতৃত্বত গণতন্ত্ৰ আৰু সমাজবাদ প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰণে সিদ্ধান্ত লৈছে। ভাৰতবৰ্ষত সমাজতন্ত্ৰ আমি বিচাৰো কিন্তু এইটো আমি বিশ্বাস নকৰো যে, শাসক কংগ্ৰেছৰ দৰে এটা দলে, যিটো দলে ভাৰতবৰ্ষৰ ধনীক শ্ৰেণীৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে, ভাৰতবৰ্ষত সমাজতন্ত্ৰবাদ প্ৰতিষ্ঠা কৰি পাৰে। সেই কথা কোনো মাৰ্ক্সবাদত বিশ্বাস কৰা মানুহে প্ৰমাণ কৰিব নোৱাৰে। যোৱা কেইবছৰত কংগ্ৰেছৰ সংখ্যা-

গৰিষ্ঠতাৰ কাৰণে আমাৰ দেশত সমাজবাদ, গণতন্ত্ৰবাদৰ কথা ইন্দিৰা গান্ধীয়ে কৈছে। এই কংগ্ৰেছী সমাজবাদৰ ফলস্বৰূপেই আজি আমি দেখিবলৈ পাইছো ভাৰতবৰ্ষৰ সৰহ সংখ্যক মানুহৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা বেয়াৰ ফালে ঢাল খাইছে। আৰু অন্যহাতেদি কেইটামান পৰিয়ালৰ অৱস্থা আমি টনকিয়াল হোৱা দেখিবলৈ পাইছো। যোৱা ২৫ বছৰে আমাৰ দেশৰ যি অৰ্থনৈতিক বিকাশ বা আমাৰ দেশৰ যি সম্পদ সেই সম্পদ বিলাকৰ সৰহ-ভাগেই, আজি ৫০ কোটি মানুহৰ মাত্ৰ ৭৫ টা পৰিয়ালত কেন্দ্ৰীভূত হৈছে, যিবিলাক একচেতিয়া পূজিঁপতি। আমি আজি দেখিবলৈ পাইছো যে, সৰহ সংখ্যক মানুহৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা বেয়া হৈছে। ভাৰতবৰ্ষৰ ৫০ কোটি মানুহৰ ভিতৰত ২ কোটি মানুহৰ দৈনিক উপাৰ্জন মাত্ৰ ২০ পইচা; ৪ কোটি মানুহৰ ২৫ পইচা আৰু ৬ কোটি মানুহৰ মাত্ৰ ৩২ পইচা। ভাৰতবৰ্ষৰ নিম্নতম জীৱন ধাৰণৰ কাৰণে National Sample Survey ৰ মতে ২৫ টকা লাগে। কিন্তু ভাৰতবৰ্ষত শতকৰা ৩২ ভাগ মানুহৰ মাহেকীয়া আয় ২০ টকা। গতিকে যোৱা ২০ বছৰে আমাৰ দেশত শতকৰা ৫০ ভাগ মানুহ দুখীয়া অৱস্থাতে আছে। মানুহে পেটৰ ভাত খাবলৈ পোৱা নাই, অৰ্দ্ধ-হাৰে থাকিব লগা হৈছে, অনাহাৰে থাকিব লগা হৈছে। অন্যহাতেদি ৭৫ টা পৰিয়াল, একচেতিয়া পৰিয়ালে যোৱা কেইবছৰে বহু সম্পতি কিনি লৈছে। ১৯৬৩-৬৪ চনত Private Sector ত ৫৫৫২ কোটি টকা। এই ৫৫৫২ কোটি টকাৰ ভিতৰত ৭৫ টা পৰিয়ালৰ সম্পত্তি হৈছে ২৬০৫ কোটি টকা। আকৌ দেখা গৈছে ৪ বছৰৰ পিচত ১৯৬৭-৬৮ চনত আৰু ১৯৬৩-৬৪ চনত যিবিলাক Private Sector ত ৫৫৫২ কোটি টকাৰ ভিতৰত ১৯৬৭-৬৮ চনত হলগৈ মূলধন ৭ হাজাৰ পাচশ কোটি টকা। এই ৭৫০০ কোটি টকাৰ ভিতৰত যি নেকি ৭৫ টা একচেতিয়া পৰিয়ালে ৪০৩২ কোটি টকা অৰ্থাৎ ৫৩ ভাগ—এই ৭৫ টা পৰিয়ালে আমাৰ দেশক নিয়ন্ত্ৰণ কৰে। সেইকাৰণে আমি দেখিছো এই ৪ বছৰৰ ভিতৰতে, যি মফতলালৰ ১৯৬৩-৬৪ চনত মূলধন আছিল ৪৫ কোটি টকা, সেই মূলধন ১৯৬৭-৬৮ চনৰ ভিতৰত হল ১৩৫ কোটি টকা। শতকৰা ১৯৫ ভাগ সম্পদ বাঢ়িছে। সেইদৰে বিৰলাৰ ১৯৬৩-৬৪ চনৰ ভিতৰত ২৯২ কোটি টকা, ১৯৬৭-৬৮ চনৰ ভিতৰত ৫৭৫ কোটি টকা বাঢ়িছে। অৰ্থাৎ শতকৰা

৯৬ ভাগ। সেইদৰে শ্ৰীৰামৰ ৫৪ কোটি টকাৰ পৰা হল, ১০৭ কোটি টকা, শতকৰা ৯৬ ভাগ বাঢ়িছে। গতিকে যি সমাজবাদৰ কথা আজি শাসক দলে কৈছে, ইন্দিৰা গান্ধীয়ে কৈছে সেই গণতন্ত্ৰই ভাৰতবৰ্ষৰ ৫০ কোটি মানুহৰ সমাজবাদ, গণতন্ত্ৰ কৰিব নোৱাৰে। যোৱা কেইবছৰে যি নীতি লৈছে, সেই নীতি ল'লে ভাৰতবৰ্ষত গণতন্ত্ৰ, সমাজতন্ত্ৰ কেতিয়াও সম্ভৱপৰ নহয়। গতিকে আমাৰ দেশত গণতন্ত্ৰ স্থাপন কৰা দূৰৰ কথা অৰ্থনৈতিক ভিত্তিত অগ্ৰগতি লাভ কৰিবলৈ হলে আমাৰ দেশৰ একচেতিয়া পবিয়ালক উচ্ছেদ কৰি দিব লাগিব। নিৰ্মূল কৰিব লাগিব। আমাৰ দেশত থকা বিদেশী শিল্প সমূহৰ জাতীয় কৰণ কৰিব লাগিব। ইয়াৰোপৰি আমাৰ দেশৰ সামন্তবাদী ব্যৱস্থা নিৰ্মূল কৰিব লাগিব। এইবিলাক নিৰ্মূল কৰিব নোৱাৰিলে আমাৰ দেশত গণতন্ত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা হব নোৱাৰে।

নিৰ্ব্বাচনৰ ক্ষেত্ৰত আমি দেখিবলৈ পাইছো শাসক কংগ্ৰেছে, ইন্দিৰা গান্ধীয়ে ভাৰতবৰ্ষত দৰিদ্ৰতা দূৰ কৰিবলৈ আৱাজ দিছিল আৰু বিপুল সংখ্যক মানুহৰ পৰা সমৰ্থনো পাইছিল। আমাৰ প্ৰদেশত নিৰ্ব্বাচনৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে শাসন যন্ত্ৰৰ ব্যৱহাৰ কৰা নাছিলনে? শাসনযন্ত্ৰ নিৰ্ব্বাচনত ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰে। আমি জানো নিৰ্ব্বাচনৰ কামত চৰকাৰৰ গাড়ী ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰে কিন্তু আমি আমাৰ প্ৰদেশৰ নিৰ্ব্বাচনৰ সময়ত দেখিছো ২৬ জন মন্ত্ৰীয়ে নিৰ্ব্বাচনী অভিযান চলাইছে চৰকাৰী গাড়ী লৈ।

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister)—নিৰ্ব্বাচনৰ কামত চৰকাৰী গাড়ী ব্যৱহাৰ কৰা নাই।

Shri Atul Chandra Goswami—অধ্যক্ষ মহোদয়, আমবাৰী বাগানত বৃহস্পতিবাৰে মিটিংলৈ যি গাড়ী নিছিল সেইখন চৰকাৰী গাড়ী নাছিলনে?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—যোৱা ২৬ জানুৱাৰীৰ পৰা মই Private গাড়ী লৈছো।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—মই চৰকাৰী গাড়ী ব্যৱহাৰ কৰা নাই।

Shri Padma Kumari Gohain—মইও চৰকাৰৰ গাড়ীত যোৱা নাই

Shri Promode Chandra Gogoi—অৱশ্যে ইয়াত সাম্প্ৰদায়িক উত্তেজনাৰ সৃষ্টি হোৱা নাই। আমি এইটো আজিও কৰিব নিবিচাৰো যে, ৰাজনৈতিক ভিত্তিত কংগ্ৰেছক সমৰ্থন কৰক; কমিউনিষ্ট পাৰ্টিক সমৰ্থন কৰক, প্ৰজা চচিয়েলিষ্ট পাৰ্টিক সমৰ্থন কৰক—তাত আমাৰ আপত্তি কৰিবলগীয়া একো নাই। কিন্তু নিৰ্ব্বাচনৰ সময়ত যদি ধৰ্ম্ম, গোসাই আদিক ব্যৱহাৰ কৰা হয় তেন্তে সি নিৰ্ব্বাচন হৈ নাথাকে। বৰঞ্চ ইয়াৰ ফলত আমাৰ দেশত উত্তেজনা বাঢ়ি যাব।

Mr. Chairman—The hon. Speaker has sent a slip to me not to allow any member more than ten minutes.

Shri Promode Chandra Gogoi—আমাৰ opposition ৰ বাবে তিনি ঘণ্টা সময় আছে। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কৈছে যে, নাগালেণ্ডৰ সীমাত আমাৰ বিবাদ চলি আছে। এতিয়া আমি এইটো কথা লক্ষ্য কৰিব লাগিব যে, নগা পাহাৰৰ লগত আমাৰ যি সীমা বিবাদ তাৰ এটা মীমাংসা কৰিব লাগিব। সেই সীমা বিবাদৰ মীমাংসা নোহোৱাৰ বাবেই নগা পাহাৰৰ সীমাত যি বিবাদ চলি আছে, বিশেষকৈ শিৱসাগৰ জিলাত হাজাৰ হাজাৰ মানুহ ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে। আজি সীমান্তৰ তিৰু পথাৰৰ পৰা ১৫০ টা পৰিয়ালে সম্পত্তি, ঘৰ-দুৱাৰ হেৰুৱাই Refugee হৈ অন্যান্য ঠাইত আশ্ৰয় লব লগা হৈছে।

আজি নগা পাহাৰৰ সীমান্ত সমস্যাৰ কাৰণে নগা পাহাৰৰ লগত যুদ্ধ কৰাৰ কথা কোৱা নাই কিন্তু এই সীমান্ত সমস্যাৰ সমাধানৰ কাৰণে দায়িত্ব আছে অসম চৰকাৰৰ; সীমান্তবৰ্ত্তি যি সকল লোক আছে সেই সকল লোকক ৰক্ষা কৰাটো হ'ল অসম চৰকাৰৰ দায়িত্ব কিন্তু এই চৰকাৰে একেবাৰে পূৰণ কৰিব পৰা নাই।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কোৱা হৈছিল যে দুৰ্নীতি নিবাৰণৰ কাৰণে যথেষ্ঠ ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে কিন্তু আমাৰ শ্ৰদ্ধেয় শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ দৰে দুৰ্নীতি আজি ক'ত নাই, য'তেই আঙুলি দিয়া হয় ত'তেই দুৰ্নীতি। আজি বাননিয়ন্ত্ৰন বিভাগতেই চাওক তাত যি ধৰণে অপচয় হৈছে; ভাবিলে আচৰিত হবলগীয়া কথা যে য'ত ৬০ মিটাৰৰ কাম কৰা হৈছিল তাত ১৬০ মিটাৰৰ হিচাব দেখুৱাই বিল পৰ্যন্ত পাচ হৈ যোৱা দেখা যায়।

এই বিলাক কাৰ্য্যকলাপৰ বিষয়ে চৰকাৰে নজনা নহয়, এই বিষয়ে মই নিজেই মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক কেইবাবাৰো দৃষ্টিগোচৰ কৰা স্বত্বেও চৰকাৰক আকৰ্ষিত কৰিব পৰা নাই।

ৰাজপালৰ ভাষণত কোৱা হৈছিল আমাৰ প্ৰদেশখনৰ উদ্যোগীকৰণৰ কাৰণে ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে। Bongaigaon ত এটা Petro Chemical Complex প্ৰকল্প স্থাপন কৰিছে। অসমত আজি যিমান তৈল সম্পদ আছে অইন State ত সিমান নাই, ৪চৰ্থ-৫ম পৰিকল্পনাত তেল সম্পদৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি টকা পইচা অইন State ক দিছে সেই হিচাবে আমাৰ অসমৰ কাৰণে অতি নগন্য। ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাত Gujrat Petro Chemical স্থাপনৰ কাৰণে ৫০০ কৌটি টকা দিছে, বাৰাউনীত ৩০০ কৌটি টকা আৰু দিল্লীত এটা শোধানাগাৰ স্থাপনৰ কাৰণে ১২০ কৌটি টকা দিছে কিন্তু অসমৰ কাৰণে তেল শোধানাগাৰ Petro Chemical Complex ৰ কাৰণে ৯৪ কৌটি টকা দিছে। গতিকে অসমৰ উদ্যোগীকৰণৰ কাৰণে যি খিনি টকা-পইচা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দিব লাগিছিল সেই পৰিমাণৰ টকা-পইচা অসমে পোৱা নাই। অথচ অন্ধ্ৰপ্ৰদেশৰ বিশাখপট্টমত তীখা নথকা স্বত্তেও তাত তীখাৰ কাৰখানাৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ৫০০ কৌটি টকা দিছে আৰু তাত ১লাখ মানুহৰ চাকৰিৰ সংস্থান দিব পৰা হব। যিমান খিনি টকা পইচা আন আন ৰাজ্যত দিছে সেই তুলনাত অসমক দিয়া টকা পইছাৰ পৰিমাণটো একেবাৰে নগণ্য। এতিয়া কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি প্ৰস্তাৱ দিছে সেই প্ৰস্তাৱৰ Merrit সম্পৰ্কে আহো। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ যি প্ৰস্তাৱ; আমাৰ বিধান সভাত যি প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰা হৈছিল সেই প্ৰস্তাৱৰ লগতে আমাৰ সামঞ্জস্য আছে নে নাই? ১৯৬৯ চনৰ ২৪ মাৰ্চ তাৰিখে এই বিধান সভাত যি প্ৰস্তাৱ সৰ্ব্বসন্মতি ক্ৰমে গ্ৰহণ কৰিছিল : The House extended its full support to this demand and resolved that the Government should take necessary steps to set up the second public sector oil refinery with a refinery Capacity of at least two million ton in the State. আমাৰ বিধান সভাত যি প্ৰস্তাৱ

লোৱা হৈছিল সেই প্ৰস্তাৱটো স্পষ্ট আছিল ; ২০ লাখ টন ক্ষমতা সম্পন্ন তেল শোধনাগাৰ আমাক লাগে কিন্তু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ প্ৰস্তাৱ মতে মাত্ৰ এক লাখ টনহে Bongaigaon ত শোধন হব ! তাৰ উপৰিও প্ৰতি বছৰে ১ লাখ ৮০ হাজাৰ Naptha Sindhri Fertiliser লৈ পঠিউৱা হব আৰু ৪ লাখ L. S. H. S. খিনি পঠোৱা হব অৰ্থাৎ এই Refinery জৰিয়তে কেৱল Sindhri Fertiliser ক হে যোগান ধৰা হব তাৰ বাহিৰে অসমৰ এৰো উদ্যোগৰ সম্প্ৰসাৰণ নহয়। আনহাঁতেদি প্ৰতি বছৰে যথেষ্ঠ পৰিমাণৰ Gas নষ্ট হৈ যাব ধৰিছে অথচ এই গেচৰ Petro Chemical Complex কৰা হ'লে ১৫ হাজাৰ চাকৰিৰ সংস্থান দিব পৰা গ'লহেঁতেন। অথচ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি প্ৰস্তাৱ লৈছে তাৰ দ্বাৰা মাত্ৰ ৪০০/৫০০ মানুহকহে চাকৰি দিব পৰা হব। গতিকে এই স্বৰ্ত্ত গ্ৰহণ কৰি অসম চৰকাৰে অসমৰ ৰাইজৰ স্বাৰ্থত কুঠাৰাঘাট কৰিছে। আৰু অসমৰ ৰাইজে অসমৰ উদ্যোগীকৰণৰ কাৰণে যি আন্দোলন কৰিছিল সেই আন্দোলনৰ ওপৰত কুঠাৰাঘাট কৰিছে আৰু অসম চৰকাৰেও আমাৰ ৰাইজক বিশ্বাসঘাটকতা কৰিছে।

(সময়ৰ সংকেত)

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কৈছে যে আঞ্চলিক অসমতা দূৰীকৰণৰ কাৰণে ব্যৱস্থা হৈছে তাৰ বাবে মই ভাল পাইছো। মই Goalpara ত বা কাছাৰত উদ্যোগ হলে ভাল পাও কিন্তু তেল এলোৱা অঞ্চলত শোধানাগাৰ বা উদ্যোগ নাপাতি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ আৰু অসম চৰকাৰ উভয়ে, অসমৰ ৰাইজক বঞ্চিত কৰিছে।

চেয়াৰমেন মহোদয়, সামৰণিত মই কব খোজো যে যোৱা বছৰ বানপানীত জনসাধাৰণৰ যি বিস্তৰ ক্ষতি হ'ল কিন্তু এই বছৰো ঠিকাৰ কামবিলাক কৰাৰ ব্যৱস্থা হোৱা নাই। এতিয়ালৈকে আমাৰ প্ৰদেশত যি বিলাক অঞ্চলত মঠাউৰি ভাঙিছে, বানপানীত প্ৰপীড়িত এই অঞ্চল বিলাক ৰক্ষা কৰাৰ কাৰণে যি কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা লব লাগিছিল আজিলৈকে তাৰ যথাযথ ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই। কোনো কোনো অঞ্চলত এতিয়া মাত্ৰ কাম আৰম্ভ হৈছে আৰু কেতিয়া শেষ হব ঠিক নাই।

কিন্তু ইয়াৰ কাৰণে আমাৰ প্ৰদেশত যদি ইয়াতকৈও ডাঙৰ দুৰ্য্যোগে দেখা দিয়ে তাৰ কাৰণে দায়ী হব অসম চৰকাৰ যিহেতু চৰকাৰে উপযুক্ত সময়ত আৱশ্যকীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। চেয়াৰমেন মহোদয় সৰ্বশেষত আমাৰ দেশত যি বাঢ়ি অহা নিবনুৱা সমস্যা সেই সম্পৰ্কে বিতৰ্ক কৰিবলৈ নাযাওঁ। প্ৰতি বছৰে আমাৰ প্ৰদেশত নিবনুৱা সমস্যা দিনক দিনে বাঢ়ি গৈছে। Economic Survey ৰ ৰিপোৰ্ট মতে Graduate নিবনুৱাৰ সংখ্যা ২,৫৩১, Under Graduate ৩,৬৯৫, মেট্ৰিকুলেট ১১,৯০০ আৰু ৬৬ হাজাৰ অশিক্ষিত নিবনুৱা আছে। এইটো ১৯৬৯ চনৰ হিচাব। এই নিবনুৱা সকলৰ সংস্থাপনৰ ক্ষেত্ৰত নতুন উদ্যোগৰ ব্যৱস্থা আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰে লোৱা নাই। চেয়াৰমেন মহোদয়, বানপানীৰ কাৰণে যি মহা বিপদ আমাৰ সন্মুখত আহি পৰিছে—এই বিপদৰ পৰা জন-সাধাৰণক ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে উপযুক্ত সময়ত ভঙা মঠাউৰী বিলাক বন্ধাৰ কাম ততালিকে সমাধা কৰিব লাগে আৰু তাৰ কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থাৰ কাৰণে মই দাবী জনাওঁ। এইখিনিকে কৈ মই সামৰণি মাৰিলো।

Moulana Abduljalil Choudhury—–চেয়ারমেন মহোদয়, রাজ্যপাল মহোদয়ের ভাষণ চিরাচরিত ভাষণ। সেই ভাষনের উপর মন্তব্য করতে গিয়ে প্রথমেই বলি যে রাজ্যপাল মহোদয় তাহার ভাষনের প্রারম্ভে নিজেই বলেছেন যে ফলস্বরূপে অনুষ্ঠিত মধ্যকালীন নির্বাচন অধিক সংখ্যক রাজ্যেই সমাপ্ত হইয়াছে। নির্বাচন সমূহ শান্তিপূর্ণ ভাবেই পরিচালিত হইয়াছে ইহা অতীব সন্তোষজনক কথা। ইহা দ্বারা দেশের গণতন্ত্র যে সুদৃঢ় ভিত্তিতে প্রতিষ্ঠীত সেই সম্বন্ধে আমাদের মনে প্রত্যয়ের ভাব জাগাইয়া তুলিয়াছে। মহাশয়! এই কথা সত্য এ রাজ্যের জনগণ গণতন্ত্র বিশ্বাসী কিন্তু তাদের এই বিশ্বাসের অধিকার আমরা কতটুকু অক্ষুন্ন রাখতে পেরেছি আমি আমার বক্তৃতায় ইহাই আলোচনা করব। চেয়ারমেন মহোদয়, আমি সামান্য সময়ে শেষ করতে পারবনা। এই বিধান সভায় সময় পেতে সর্বদাই আমার কষ্ট হয়, স্পীকার সহকারী স্পীকার যেমন সময়দিতে বাধা দিতে থাকেন আপনি তেমন। তাই আমি আশা করেছিলাম আপনি অন্ততঃ আমার বেলা একটু সদয় থাকবেন আরও কোন কোন সদস্য বক্তৃতায় ঘণ্টা

আধঘণ্টা ও পেয়েছেন।

Mr. Chairman—আপনি সময় নষ্ট করবেন না।

Moulana Abduljalil Choudhury—রাজ্যপাল মহোদয়, নিজেই বলেছেন এই রাজ্যের জনগণ গণতন্ত্রে বিশ্বাসী। ইহা অতি সত্যকথা যে রাজ্যপাল মহোদয় বিশ্বাস করেছেন আসামের জনগণ গণতন্ত্রে বিশ্বাসী কিন্তু কি পরিমান কার্যকরী ব্যবস্থা গ্রহণ করলে জনসাধারণ উপকৃত হবে, সেটাও সেই সঙ্গে চিন্তার বিষয়। সেই হিচাবে এই নির্বাচনে জয়যুক্ত হওয়ার পর আমাদের সরকারের দায়িত্ব আরও অধিকতর বৃদ্ধি হয়েছে। সেইজন্য গণতন্ত্রে বিশ্বাসী জনসাধারণের গণতান্ত্রিক অধিকার অক্ষুন্ন রাখার ভাগ্য আমাদের সরকারের চিন্তা করতে হবে যি ভাবে সরকার রাজ্য পরিচালনা করলে জনসাধারনের সহায় হবে। সেটাই হবে আমাদের সরকারের প্রধান কর্ত্তব্য এবং এই নির্ব্বাচনে জয়লাভের সার্থকতা। সেই হিসাবে আমি বলতে চাই যে এই গণতান্ত্রিক অধিকার অক্ষুন্ন রাখিতে হলে দূর্নীতি দূর করা সর্বপ্রথম কর্তব্য। তাই আমার বিশ্বাস আছে যে সরকার সমগ্র রাজ্যের সর্বস্তরের দূর্নীতি প্রথম দূর করবেন। এবং তারজন্য সুষ্ঠ পরিচালনা থাকা প্রয়োজন। কিন্তু তার কেনে ইঙ্গিত রাজ্যপালের ভাষণে দেখি নায়। গত নির্বাচনের পরের নির্বাচন হবে ১৯৭২ ইংরাজিতে। তার আর মাত্র ৯/১০ মাস বাকী আছে। এই সময়ের মধ্যেই আমাদের সরকারকে নিজস্ব দূর্নীতি বিতাড়নের কর্ম পন্থা সুষ্ঠ ভাবে সম্পাদন করতে হবে। জনসাধারণকে দূর্নীতিমুক্ত করা সরকারের প্রধান এবং প্রথম প্রয়োজন। দূর্নীতির কথা বলতে গিয়ে আমি একটি মাত্র উদাহরণ বলি যে আজ পর্যন্তও এই রাজ্যে অতিশয় দূর্নীতি পরায়ণ পুলিশ ও পুলিশ কর্ম্মচারী অতিমাত্রায় দূর্নীতির আশ্রয় গ্রহণ করার ফলে রেল ও বাস সর্ভিসের যাত্রীদের এক সমাজের লোকের নিরাপদে যাতায়াতের স্বাধীনতা দীর্ঘ কয়েক বৎসর যাবৎ ক্ষুন্নকরা হইতেছে এবং রাজ্য পরিভ্রমনে তাদের মনে আতঙ্ক সৃষ্টি করা হইয়াছে। উদাহরণ স্বরূপে আমি পুলিশ বিভাগের কথা উল্লেখ করতে চাই।

মহাশয়, আপনি জানেন এই বিধান সভায় আমি বহুবার বলেছি

এই রাজ্যের এক সমাজের লোকের উপর দুষ্কৃতিকারী কতিপয় পুলিশের অত্যাচার মধ্যে অলবতঃ চলিতেছে। আপনি শুনলে অবাক হবেন সভাপতি মহোদয়, হাফলং, লামডিং, বদরপুর রেল লাইনে কিছু সংখ্যক পুলিশ কর্ত্তৃক যে সমস্ত নির্লজ্জ অত্যাচার হয় তা আজ ২২ বৎসরের স্বাধীনতার পর বাস্তবিকই এক সরকারের জন্য লজ্জাজনক। ইদানীং এই ১৫ দিন আগে আমার একবন্ধু বর্ত্তমান মন্ত্রীসভার মাননীয় আইন মন্ত্রীর আত্মীয় বলেন দূর্ভাগ্যজনেক ভাবে রেল বিভাগে First class এর টিকিট পাওয়া সত্বেও Third Class এসেছিলাম। আমার সংগে আরও দুই-তিন জন লোক ছিলেন, তাদের পরনে ছিল লুঙ্গী। আরও একজন যাত্রী দিলেন যার পরনে দিল কোট্পেন্ট। হাফলং রেল ষ্টেশন হইতে গাড়ী যখন গৌহাটী সময়ে রাওনা হওয়ার ৩/৪ মিনিট আগে দুই-তিন জন পুলিশ রেলগাড়ীতে উঠলো এবং উঠিই ঐ লুঙ্গী ও লুঙ্গী পরিধান কারী-দেরকে জিজ্ঞাসা করলো তোমাদের নিকট কাগজ আছে কি দেখাও। তখন ঐ লুঙ্গীধারী দুজন বললেন কি টিকিট? রেলের টিকিট নাকি? তখন ঐ পুলিশ দুইজন রুক্ষভাবে বললেনঃ মিয়া জাননা যে এখানে চলতে হলে তোমাদের কাগজ লাগে?

Mr. Chairman—আপনার আর কত সময় লাগবে?

Moulana Abduljalil Choudhury—মহোদয়, আমার আরও ২০/৩০ মিনিট সময় লাগবে।

Shri Atul Chandra Goswami—আমাৰ আগতে ৰীতি আছিল যে প্ৰত্যেক গ্ৰোপৰ পৰা কবলৈ পাৰে। কংগ্ৰেছ, তাৰ পিছত ইউ এল পি, চি পি আই, তাৰ পিছত ডি এচ এভ ইত্যাদি কিন্তু পুনৰ কংগ্ৰেছে কেনেকৈ ক'বলৈ পালে?

Mr. Chairman— I am very sorry. I thought Maulana Shahib would take a very little time and he would finish before the House closes for lunch and conside-ring this I asked Maulana Shahib so that the hon. Member from your Block could start when the House

resumes after lunch recess.

Adjournment

The House then adjourned till 2 p. m. to-day

(The House reassembled after the lunch break at 2·03 P. M. with Mr. Speaker in Chair)

Mr. Speaker—I would like to inform the House that according to allotment of time approximately 19 hours were available for debate on Governor's address. Out of that the House could not utilise time allotted on 18th March, 1971. 8 hours have been allotted to Congress Party and 9 hours for Opposition and 2 hours for Minister's reply. In the meantime upto 12·30 P.M. today the Congress Party members have utilised one hour fifty-nine minutes and the Opposition Members have utilised 4 hours eight minutes out of total six hours and seven minutes which was avaiable for Debate on Governor's Address.

	Congress	Opposition.
10th March	22 minutes	33 minutes
15th March	50 "	2·52 "
18th March	Nil	Nil
20th March	47 "	43 "
	1·59 minutes	4·08 minutes

অলপ Adjustment কৰি লব লাগে, যাতে সকলোৱে ক'ব পাৰে।

Moulana Abduljalil Choudhury—অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি বলিতেছিলাম

যে গণতান্ত্রিক অধিকার অক্ষুন্ন রাখার জন্য যে ভাবে পরোক্ষ দূর্নীতি দূর করা প্রয়োজন ঠিক তেমনি প্রত্যক্ষ দূর্নীতিও দূর করা প্রয়োজন। উদাহরণ স্বরূপে আমি কতিপয় পুলিশের এই দেশেরই নাগরিকদের পরিভ্রমণে বাধা সৃষ্টি করার কথা বলিবে! যদিও ২/১ টি ঘটনার কথাই খুব বড় কথা নয় তথাপিও এতে তাহাদের মানসিক গঠনের প্রমাণ পাওয়া যায়। পরণে কোট প্যাট না থাকিলে অর্থাৎ লুঙ্গি থাকিলেই পরিভ্রমণে লঘিষ্ঠ সম্প্রদায়ের মর্য্যাদা হানি নৈমিত্তিক ঘটনা। আজ দীর্ঘ ১০।১২ বৎসর যাবৎ আমাদের নাগরিক লোকেদের রাস্তাঘাটে চলবার যে নায্য দাবী ভগবান প্রদত্ত, সেই দাবীকে ক্ষুন্ন করার জন্য একদল লোকের মধ্যে যে অপ প্রচেষ্টা চলিতেছে সেটা দূর করা কংগ্রেস সরকারের প্রধান কর্ত্তব্য হবে। এদের Right অক্ষুন্ন রাখতে হবে। এদের স্বাধীনভাবে স্বায় রাজ্যের রাস্তাঘাটে যাতায়াত করার সুবিধা দিতে হবে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, সমাজতন্ত্র প্রতিষ্ঠা করা এই দেশের প্রত্যেক নাগরিকদের কর্ত্তব্য এবং এই কর্ত্তব্য সমাধা করতে হলে সকল প্রকার অপচয় বন্ধ করতে হবে এবং প্রত্যেক পরিবারের আর্থিক উন্নতি করতে হবে। যদি প্রতিটি পরিবারের ভিত্তিতে আমার পরিকল্পনা গ্রহণ না করতে পারি, বা বিশেষভাবে রাজ্যের বিশিষ্ট অংশের গ্রামাঞ্চলের অভাব অনটনগ্রস্ত পরিবার গুলির আর্থিক উন্নতি না করতে পারি—তা'হলে কোথায় রইলো সমাজতন্ত্রের আদর্শ? সেই জন্য আমি অনেকবার বলেছি যে, কৃষির উন্নতির সঙ্গে সঙ্গে গ্রামে শিল্পের উন্নতি হওয়া একান্ত প্রয়োজন। এই দুটির সংযোগ নাহলে, গ্রামাঞ্চলে কৃষির উন্নতি হলেও কৃষকের বা গ্রামবাসীর উন্নতি হওয়া সম্ভবপর নয়। সেই জন্য প্রত্যেক গ্রামে পঞ্চায়েতে Scheme নিয়ে প্রত্যেকটি পরিবারে শিল্পে ও Cottege Industry র উন্নতি কল্পে সুপরিকল্পিত ব্যবস্থা গ্রহণ করা প্রয়োজন। তবেই সমাজতন্ত্র প্রতিষ্ঠা সম্ভবপর হবে। কি ভাবে এতে কৃতকার্য্যতা লাভ করা যাবে বা পরিকল্পনা কি ভাবে নেয়া উচিত তা পরিকল্পনা মন্ত্রী নির্দ্দেশ দেবেন। তবে এই ব্যাপারে আমি ১৯৫১ ইংরাজী থেকে এই বিধান সভার বক্তৃতার পর বক্তৃতা দিয়ে আসছি— কিন্তু, কোন কাজে আসলোনা

নির্ব্বাচনের আগে আমার জনসাধারণকে সব আশ্বাস দেই আর নির্বাচন বৈতরনী পার হওয়ার পরেই আমরা সব আশ্বাস ভুলে যাই। সমাজতন্ত্র শুধু নির্বাচনে জয়যুক্ত হওয়ার জন্য আমার বলি। তাকে আর materialise করা হয়না। নির্বাচনে জয়যুক্ত হওয়ার পরের দিনই তাকে আমরা ভুলে যাই। আগে আমার একটা ধারনা ছিল হয়তো বিধান সভার না বললে যে কাজ হয়না—তা বিধানসভার বল্‌লে হয়ে যাবে। কিন্তু এখন দেখছি বিধান সভায় শতবার বল্‌লেও কিছু হয়না। যাই হউক, যখন আমরা গরীবি দূর করার বিশেষ আশ্বাস এবার জনসাধারনকে দিয়েছি—তাহলে সেই গরীবি দূর করার একটি সক্রিয় পরিকল্পনা এই বৎসর বাজেটে থাকা প্রয়োজন। তখন হয়তো বলবেন যে তারজন্য পঞ্চ বার্ষিকী পরিকল্পনা আছে কিন্তু এই পঞ্চবার্ষিকী পরিকল্পনা যা আছে তা-তো প্রত্যেক সদস্যই জানেন। পরিকল্পনায় যদি ভুল থাকে তাহলে কি করে তা কৃতকার্য্য হতে পারে? মহোদয় আমি একটি মাত্র উদাহরণ দেব। আমাদের E & D বিভাগের কাগজপত্রে আমার সমষ্টিতে থাকা পলা Sluice Gate এর একটি পরিকল্পনা আছে। তবে সেটা শুধু কাগজ পত্রেই। এবং শুনেছি সেই পরিকল্পনায় ২৫ লক্ষটাকা প্রথমে ধরা হয়েছে, তারপর সেটা হলো ৭৫ লক্ষটাকা তার পর শুনেছি সেখানকার পরিকল্পনায় ৯৫ লক্ষ টাকা বাড়িয়েছেন। কিন্তু বাড়িয়ে যাবার পরেও সেই কাজ এখনো হয় নাই। তাই বল্‌ছি আর কত ভুঁয়া আশ্বাস দেবেন। তাহলে কিন্তু নয়মাস পরে জনসাধারন তার ঠিক জবাব দিয়ে দেবে। একই জায়গায় এক বৎসর এক পরিকল্পনা অন্য বৎসর অন্য পরিকল্পনা এই শুধু পরিকল্পনার পর পরিকল্পনার কি অর্থ থাকতে পারে যদি কাজ হয় না, যে অফিসার এই রকম পরিকল্পনা পরিবর্ত্তন করতে চায় তার বিরুদ্ধে কেন যথোপযুক্ত ব্যবস্থা অবলম্বন করা হয় না? এতে কি আমরা সমাজতন্ত্র প্রতিষ্ঠা করে Society কে এগিয়ে নিতে পারবো?

মহোদয়, আর একটি অত্যন্ত গুরুত্বপূর্ণ বিষয়ে আমি বল্‌বো। বলে কতটুকু লাভ হবে জানিনা। আমি ভুক্তভোগী। তথাপি আমার কথা আমি বল্‌তে চাই। যেমন, চাকরীর কথা, বেকার সমস্যার কথা

সব সদস্যই বলেন। কিন্তু যখন এই সমস্যা ১%, ২% বা ৩% সমাধানই করুন না কেন, কিন্তু তাতে যে পরোক্ষ বা প্রত্যক্ষ দূর্নীতি আছে তাকে দূর না করতে পারলে দেশে কল্যানকামী রাজ্য গঠনের স্বপ্ন সার্থক হয়ে উঠবেনা। এই ব্যাপারে P.W.D. বিভাগের একটি Interview র উদাহরণ দিছি। সেখানে একটি ছেলে হয়তো কাছার থেকে দরখাস্ত করেছিল। যিনি তাকে Interview নিয়েছিলেন তিনি আমি তার নাম বল্‌বোনা। যাই হোক্‌ যে বিষয় নিয়ে সে পরীক্ষা দেবে সে বিষয়ে জিজ্ঞাসাবাদনা করে তাকে জিজ্ঞাসা করা হয় 'তোমার নাম কি ? বাড়ী কোথায় ? ইত্যাদি' । তার পরের জিজ্ঞাস্য—'তোমার কোন মন্ত্রীর সঙ্গে ভালবাসা আছে কি ?' সেটা নাকি Interview র প্রধান জিজ্ঞাস্য কথা। লজ্জা নাই এদের। একবার দেখুন এতে তাদের কি মনোভাব প্রকাশ পাচ্ছে। এই পরোক্ষ দূর্নীতি রাজ্যকে কোথায় দিয়ে যাচ্ছে। কার কোন মন্ত্রীর সাথে ভালবাসা, কে কোন জেলায় বাস করে, কে কোন ভাষা-ভাষী ইত্যাদির প্রয়োজন কেন Interview তে থাকবে ? প্রশ্ন করলে যারা অসমীয়া ভাষা-ভাষী তারা অসমীয়া ভাষায় উত্তর দেবে—যারা কাছারের লোক তারা বাঙ্‌লায় উত্তর দেবে তাছাড়া পাহাড়ীয়া ভাইরা ইংরাজীতে উত্তর দেবে বা ইংরাজীতে কাউকে প্রশ্ন করলে ইংরাজী ভাষায় উত্তর দেবে। সবাই একই রাজ্যের অধিবাসী তাতে ভাষার প্রশ্ন কেন আসবে ? কেন এই ছেলে কাছারের ছেলে বলে P.W.D. Department এ চাকরী পাবেনা ?

আমার বক্তব্য হলো এই মনোভাবের পরিবর্ত্তন ঘটাতে হবে। তিনি বিধান সভার সদস্যই হউন, তিনি মন্ত্রীই হউন বা যে কোন নাগরিকই হউন না কেন তার National outlook থাকতে হবে। তবেই রাজ্যের উন্নতি হবে। সেজনাই প্রশাসন যন্ত্র গুলিতে একটি Na' onal Reform থাকা দরকার। কেন ইন্টারভিউতে ১৭ নং পর্য্যন্ত selection পেলে ১৬ নং পর্য্যন্ত Candidate কে appointment দেওয়া হয় আর ১৭ নং Candidate যে হেতু সে সংখ্যালঘু সম্প্রদায়ের তাই সে appointment পাবেনা। যদি সুযোগ থাকে তবেই প্রশ্ন আসে Hill people আছে—Garo people

আছে ইত্যাদি ইত্যাদি নানা বাহানা। শুধু বক্তৃতায় গরিবী দূর কর। ইত্যাদি বল্‌লে জনসাধারণ তা সহজে ছাড়বেনা। দীর্ঘ ২২ বৎসর পরেও যখন এই রাজ্যে Linguistic Minority, Regional Minority বা Backward minority র প্রতি সরকারের মনোভাব বা অবহেলার পরিবর্তন হলোনা তার চেয়ে আর দুঃখ জনক ব্যাপার আর কি হতে পারে? আজ দীর্ঘ ২২বৎসর যাবৎ প্রশাসন যন্ত্রের ভিতরের দূর্নীতি যে কি ভাবে জরিত করেছে আমরা যারা ভূক্তভোগী আমরা জানি। পুলিশ রেকর্ডে তার ক'টা নিদর্শন আছে? কিন্তু এ ও সত্য কথা একদিন তার পরিবর্তন আসবে। এই আগামী নয় মাস পরেই তার প্রমাণ পাওয়া যাবে। সেইজন্য প্রশাসন যন্ত্রের ভিতরের দূর্নীতি যে গুলি রাজ্যের এবং রাষ্ট্রের স্বার্থের পরিপন্থী, রাষ্ট্রের উন্নতির পরিপন্থী, মহাত্মাগান্ধীর সমাজবাদের পরিপন্থী এই সব দূর করতে হবে। এইবার Election এ কান্দির গ্রাম Village এর রাস্তার পাশের একটি দোকানের ভিতর জনৈক B. S. F. Commandent রাত্রে ঢুকে দোকানের মালিকের উপর অযথা অত্যাচার করে। রাত ১২ টার সময় তারা আমার বাড়ীতে এসে সমস্ত ঘটনা খুলে বলে। তারা বল্‌লে—"রাত্রে আমাদের দোকানে ঢুকে আমাদের সবাইকে মারতে আরম্ভ করে তাছাড়া B. S. F. লোকটি বলে যে, তোমরা এখানে থাকতে পারবেনা" ইত্যাদি....পরদিন সকালে আমি বদরপুর থানার O. C. কে বল্‌লাম তারপর Parliament এর সদস্য শ্রীযুক্ত নীহার রঞ্জন লস্কর কে সঙ্গে নিয়া করিমগঞ্জ গিয়া আমরা উভয়ে S. D. O. Karimganj কে খবর দিলাম। তিনি পাঁচগ্রাম B. S. F. Camp এ খবর দিয়া বিষয়টী সত্বর enquiry করার জন্য অনুরোধ জনাইলেন। অবশ্য সংবাদ পাওয়ার সঙ্গে সঙ্গেই জনৈক অফিসার পাঁচগ্রাম থেকে বদরপুর এসে বিষয়টী তদন্ত করে যান। কিন্তু এই তদন্ত হওয়ার ফলে B. S. F. এর অভিযুক্ত ব্যক্তি সাধারণ পোষাক পরে আরও ২।৩ জন লোক সঙ্গে নিয়া তুল পূজার দিন এসে ঐ দোকানদারকে মারতে তালাস করে। ঘটনাক্রমে দোকানদার দোকানে ঐ সময়ে নাথাকায় রক্ষা পায়, কিন্তু যে সব লোক দোকানে ঐ সময় উপস্থিত ছিল তাদের সম্মুখে ঐ

দোকানদারের প্রতি তিরস্কারপূর্ণ ভাষায় ভয় দেখাইয়া যায়। ফলে দোকানদার বিশেষ আতঙ্কগ্রস্ত হয়। বিশেষভাবে তুল যাত্রার দিন এহেন চেষ্টা নিশ্চয়ই ভয়ঙ্কর। কারণ এই চেষ্টা সাম্প্রদায়ীক দাঙ্গার সূচনা করার সম্ভব ছিল, একজন সরকারী কর্মচারীর এহেন ব্যবহার নিশ্চয়ই দুঃখজনক।

মহোদয় শিক্ষা সম্পর্কে আমি ২।১ টি কথা বলে আমি শেষ করছি। শিক্ষার উপর নির্য্যাতনের কথা অনেক সদস্যই বলছেন এবং বর্ত্তমানে যখন এই ভারতবর্ষে সমাজবাদ প্রতিষ্ঠা করার সংকল্প নিয়ে এত বড় একটা নির্বাচনে জয়যুক্ত হয়েছি তখন অন্ততঃ পক্ষে প্রত্যেক গ্রামে ছেলেমেয়েদের শিক্ষার ব্যবস্থা করা একান্ত প্রয়োজন। বিশেষ ভাবে গ্রামাঞ্চলে যে গুলি Venture পাঠশালা স্কুল আছে, এই সমস্ত এই বৎসরেই সরকারের গ্রহণ করা একান্ত কর্ত্তব্য। আমাদের Standing Education Committee আসাম প্রদেশের পাঠশালা স্কুল গুলিকে সাহায্য প্রাপ্তি দেওয়ার কথা বলে আসছেন কিন্তু আজ ৫।৬।৭ বৎসর যাবৎ ২।. টি ছাড়া কটা সরকারী অনুদান পেয়েছে ?

মহোদয়, আমি আর একটি কথা বলবো। আমাদের রাজ্যের শিক্ষার ক্ষেত্রে আমাদের একটি শিক্ষা আছে। তার নাম মাদ্রাসা শিক্ষা। আমাদের গ্রামের ভাষায় একটা কথা আছে—"ফালাই দেছ তে মোরে দে" মাদ্রাসা শিক্ষার অবস্থা আজ এই-ই হয়েছে। ধর্ম্মনিরোপেক্ষ রাষ্ট্র হওয়ার অর্থ ধর্ম্মকে এই রাষ্ট্র হইতে বিতাড়িত করা নয়। মহাশয়! আসাম সরকারের বোধহয় খবর নাই যে, কতিপয় শিক্ষা বিভাগের কর্ম্মচারী ইহাতে ২/৩ জনা মুসলমান কর্ম্মচারী ও আছেন এমন কি একজন কর্ম্মচারী অবসর প্রাপ্ত হওয়ার পরে ও মাদ্রাসাশিক্ষার পরামর্শদাতা হিসাবে আজ ও এই সরকারের আছেন। তিনারা কি করিতেছেন, বোধহয় আসাম সরকারের শিক্ষা মন্ত্রীও বোধ হয় জানেন না। Voice কে উনি ? উনি বর্ত্তমানে গৌহাটী কটন কলেজে পুনঃ নিযুক্ত একজন মুসলিম প্রফেছার। আমি নাম বলবনা কারণ তিনি সধনে উপস্থিত নয়। থাকিলে নাম বলতাম। মহাশয়। করেছেন তাহারা মাদ্রাসা শিক্ষার তথা ইসলামী শিক্ষার পায়ে কুঠারাঘাট করে এই শিক্ষাকে ক্রমে ক্রমে আর ও কয়েক বৎসর পরে

একেবারে এই রাজ্য হইতে মুছিয়া ফেলার একটী পরিকল্পিতপূর্ণ ষড়যন্ত্রের আঁচনী গ্রহণ করিয়াছেন। মহাশয়! আমাদের কাছাড়ে একটী প্রথা আছে, মাঠের ধান্য শুকরের আক্রমণ হইতে রক্ষা করার জন্য একটী একটী টং ধান ক্ষেতে বৃক্ষের উপর তৈরী করে রাত্রে অবস্থান করে, বনের জন্ত বিতাড়িত করেন। এই টং এর ভিত্তি কোন খুটীর উপর না থাকয় যে কোন মুহূর্ত্তে ভেঙ্গে পড়ার আশঙ্কা সবসময় থাকে, ঠিক তেমনী ভাবে ভারতে পরিচালিত দীর্ঘ শত শত বৎসরের মাদ্রাসা শিক্ষা এই রাজ্যে এই কয়েক বৎসর মধ্যে এই ষড়যন্ত্রকারী লোকদের হাতে দায়ীত্ব অর্পন করায় মৃত্যু মুখে পতিত হওয়ার পথে এগিয়ে চলেছে। মহাশয়। মাদ্রাসা শিক্ষার বুনিয়াদ এবং ভিত্তি যে, শত শত মক্তবের পর আসাম রাজ্যে, রাজ্য সরকার, ধর্ম্ম নিরপেক্ষতার আত্ততাজ্জায়া অত্যন্ত সতর্কতা ও নীরবতা সহকারে খতম করিয়া দেওয়া হইয়াছে, ফলে মাদ্রাসা শিক্ষার উর্দ্ধ ও উর্দ্ধতম শিক্ষা ধান্য ক্ষেত্রের টংএর মত হইয়া পড়ার দরুণ কালে ছাত্র না হওয়ার দরুণ একদিন এই উর্দ্ধ শিক্ষার অনুষ্ঠান গ্যলো একেবারে ভেঙ্গে যেতে পারে। আসামের জনসাধারণ এই ষড়যন্ত্র আর বেশীদিন নিরবে সহ্য করিতে পরিবেনা। মহাশর! যেগুলা মাদ্রাসা বর্ত্তমানে আসাম, বৃটীশের দিন হইতে আজ পর্যন্ত বিদ্যমান আছে এবং রাজ্যে এই বিশিষ্ট শিক্ষা নিয়মতান্ত্রিক উপায়ে দিয়া আসিতেছে এগুলার সহিত আর্থিক সাহায্য ব্যাপারে বৈমন্ত্রীয় ব্যবস্থার দীর্ঘ ২২ বৎসর যাবৎ চলিতেছে। মনে হয় যে, কিছুলোক এই সরকারের মনে মনে এই সিদ্ধান্ত নিয়াছেন যে, হয়তঃ এই মাদ্রাসা গুলাকে Higher Secondary করিতে বাধ্য করা না হয় এই শিক্ষার জন্য যত্ন বর্জন করিতে বাধ্য করা। যাহাই হউক এই সরকারের নিকট আমার দাবী এই দীর্ঘস্থায়ী শিক্ষার উন্নতীর জন্ম মাদ্রাসা বোর্ডের পরিশর বৃদ্ধি করাও পর্য্যাপ্ত অর্থ সাহায্য দেওয়া হউক তার স্বীয় নিয়মঃ অর্থাৎ হদিস ও চুন্নাহ এর ভিত্তিতে নতুবা পরিস্কার বলে দেওয়া উচিত যে, সরকার আর্থিক সাহায্য দিতে অক্ষম, কিন্তু সাহায্য দিতে গিয়া এই ব্যবহার মোটেই ন্যায়সঙ্গত নয়। মহাশয় এই বলে, আমি রাজ্যপালের ভাষণ সমর্থন করলাম।

Shri Atul Chandra Goswami—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণটো আগৰ দুইবাৰতকৈ এইবাৰ বেলেগ হব বুলি আশা কৰিছিলো। কাৰণ ৰাতিটোৰ ভিতৰতে সমাজবাদ হলেও ইয়াত কিবা এটা সমাজবাদৰ গন্ধ থাকিব লাগিছিল। কিন্তু ৰাজ্যপালৰ ভাষণত যিটো সমাজবাদ আছে সেই 'সমাজবাদ'টো কংগ্ৰেছী নেতা সকলৰ নিজৰহে সমাজবাদ। তেখেতে সমাজবাদ শব্দটো পঢ়ি গৈছে কিন্তু সমাজবাদৰ কোনো পৰিকল্পনা তেখেতৰ ভাষণত দেখিবলৈ পোৱা নাই। তেখেতে এটা কথা ভালেই কৈছে যে আমাৰ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াক বিচক্ষণ বুলি পৰিচয় কৰি দিছে। কাৰণ আমাৰ L. P. স্কুলত পঢ়িবলৈ আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ কাৰণে ঘৰ নাই কিন্তু আমি নগাৱৰ পৰা চিলঙলৈ আহোতে দেখা পাওঁ তেখেতৰ সমষ্টি পূৰণি কামৰূপত E&D. বিভাগৰ বাংলা, Forest বাংলা, Rest House জিলিকি থকা ৰাস্তাৰ দুয়ো কাষে দেখা যায়। আমিও তেখেতক বিচক্ষণ বুলি কলোহেতেন যদি এই Rest House, Forest Bunglow, E&D বিভাগৰ বাংলাৰ ঠাইত বা সেই বিলাক টকাৰে কিছুমান L. P. স্কুল ভাল ধৰণে গঢ়ি দিলেহেতেন, যদি আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ পঢ়াৰ সুবিধাৰ কাৰণে, ৰ'দ-বৰষুণৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ।

নগালেণ্ডৰ সীমা বিবাদৰ কথা তেখেতে তেখেতৰ ভাষণত উল্লেখ কৰি গৈছে যে ১৯২৫ চনৰ সীমা নিৰ্দ্ধাৰণৰ যিখন বিজ্ঞপ্তি সেই বিজ্ঞপ্তিকে পুনৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি বাহাল ৰখা হব। এইখন ৰেকৰ্ড ১৯৬৭ চনৰ পৰা ১৯৭১ চনলৈকে আমি শুনি আহিছো। আমাৰ ফালৰ পৰা কিবা কথা জানিব বিচাৰিলে সদায় এই ৰেকৰ্ড খনকে বজাই শুনাই দিয়ে। কিন্তু নগা সকলেও "এডেপ দুদেও লোটা নিয়াৰ চেও" কৰি আছে। ইয়াত ৰাজ্যপালে শুনালে যে ১৯২৫ চনৰ যিখন বিজ্ঞপ্তি সেই খনকে মানি চলিব। কিন্তু তাৰ দুই দিনৰ পিচত নগালেণ্ড বিধান সভাত ভাষণ দিওঁতে একেজন ৰাজ্যপালেই ক'লে যে সীমাৰ ক্ষেত্ৰত নগালেণ্ড চৰকাৰে যি শান্তিপূৰ্ণ ব্যৱস্থা ৰক্ষা কৰিছে তাৰ কাৰণে নগালেণ্ড চৰকাৰক ধন্যবাদ দিছে। তেখেতে তাতো কৈছে যে "মোৰ চৰকাৰে শান্তি ৰক্ষা কৰিছে"। "নিৰপত্তা ৰক্ষা কৰাত মোৰ চৰকাৰ সফলকামী

হৈছে"। যদি একেজন ৰাজ্যপালেই এখন সদনত কয় যে ১৯২৫ চনৰ সীমা বিজ্ঞপ্তিকে বাহাল ৰখা হব—আৰু আন এখন বিধান সভাত ক'ব যে—(যি চৰকাৰে সীমা বিবাদ লগাইছে) মোৰ চৰকাৰ নিৰাপত্তা ৰক্ষা কৰাত সফলকামী হৈছে তেন্তে আমাৰ দুয়োখন প্ৰদেশৰ মাজত সমস্যা বিলাকৰ কেনেকৈ সমাধান হব। আমি বুজি নাপাওঁ।

যোৱা চেপ্তেম্বৰ মাহত উত্তৰ লক্ষীমপুৰত পুলিচে গুলিচালনা কৰিলে—ডাং ধৰা বিলত পুলিচে গুলিচালনা কৰি মাছ মাৰিবলৈ অহা মানুহক গুলিয়াই হত্যা কৰিলে আৰু এতিয়া শুনিবলৈ পাইছো এই বিলাকৰ ন্যায়িক তদন্ত হব। ন্যায়িক তদন্ত হোৱাৰ কথাত আমি ভালেই পাইছো। কিন্তু ইতিমধ্যে বহুতো ন্যায়িক তদন্ত হৈ গ'ল কিন্তু তাৰ Report আমি হ'লে আজিলৈকে নাপালো। বিচাৰিলে কয় যেজনস্বাৰ্থৰ খাতিৰত এই তদন্তৰ Report প্ৰকাশ কৰিব পৰা নাযায়। কিজানি সেই Report দাখিল কৰিলে চৰকাৰৰ গাতে দায়িত্ব পৰে। এই দায়িত্বৰ পৰা সাৰিবৰ কাৰণেই আমি কওঁ এই Report বিলাক প্ৰকাশ নকৰে। এবাৰ মই এটা প্ৰশ্ন কৰিছিলো যে শিক্ষা বিভাগৰ Director ৰ ওপৰত অন্য অভিযোগৰ Report, vigilence Commissioner এ আজিলৈকে কিয় দাখিল কৰা নাই।

আজি শিক্ষা বিভাগত যিখিনি খেলিমেলিৰ সৃষ্টি হৈছে তাৰ একমাত্ৰ কাৰণ হ'ল—শিক্ষা বিভাগত দুৰ্নীতি পৰায়ণ অফিচাৰক টিঘিলঘিলাই থাকিবলৈ দিয়াতো। আজি প্ৰাথমিক শিক্ষা সঞ্চালকৰ অফিচলৈ গ'লে দেখিব যে, তাত সৰু সৰু অফিচাৰ সকলে কৰ্ত্তাসকলক সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰিলে সাময়িক ভাবে কৰ্ম বিৰত (Suspense) কৰি ৰাখে। আজি এনেকৈয়ে ৩।৪ বছৰ ধৰি একোজন মানুহক suspense কৰি ৰখাটো কি অৰ্থ কৰ নোৱাৰো।

নিবনুৱা সমস্যা সম্বন্ধে ৰাজ্যপালে উদ্বেগে প্ৰকাশ কৰিছে, কিন্তু নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ কোনো স্পষ্ট আঁচনি ইয়াত নাই। ইয়াত কেৱল যিখিনি নিবনুৱা লোকে Employment Exchange ত নাম ভৰ্ত্তি কৰিছে তেওঁলোকৰ হিচাবহে মাত্ৰ দিয়া হৈছে। তাৰ বাহিৰে

Employment Exchange ত নাম ভৰ্ত্তি নকৰা কোনো নিবনুৱা লোকৰ পৰিসংখ্যাই চৰকাৰে দেখুৱাব পৰা নাই। আমাৰ অসমত যদি বৰ্ত্তমান নাম ভৰ্ত্তি কৰা আৰু নকৰা কিমান নিবনুৱা আছে তাক সঠিক হিচাবটোৱেই যদি চৰকাৰৰ হাতত নাথাকে তেতিয়াহলে নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ কি আঁচনি বা প্ৰকল্প গ্ৰহণ কৰিব পাৰে মই বুজি নাপাও। নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত ৰাজ্যপালে কৃষিৰ ওপৰত যথেষ্ট গুৰুত্ব দিছে। কিন্তু, যদি কেৱল Tractor যোগান ধৰিলেই বা উন্নত বীজৰ যোগান ধৰিলেই খেতিৰ উন্নতি হ'লহেঁতেন নাইবা ধুনীয়া প্ৰচাৰ পত্ৰিকা লগালেই দেশত উৎপাদন বৃদ্ধি হব বুলি ভাবে তেতিয়াহলে মোৰ কবলৈ একো নাথাকে। কিন্তু ইয়াত এখন স্পষ্ট আঁচনি নাই যে. চৰকাৰে ইমান হাজাৰ একৰ মাটিত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰিব। আমি আজি স্বাধীনতাৰ কালছোৱাত আজিলৈকে খাজনা বেচিকৈ দি আহিছো। কিন্তু স্বাধীনতা হোৱাৰ পৰা আজিলৈকে পঞ্জাব, বিহাৰ, উত্তৰ প্ৰদেশ আদি ঠাইত খেতিয়কৰ মাটিত যিমান খিনি পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা হ'ল আমাৰ ইয়াতো অন্ততঃ ৫% বা ১০% পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰাটো উচিত আছিল। আজি যমুনা Irrigation ৰ কথা উঠিছে। যি সময়ত পানী লাগে সেই সময়ত পানী দিব নোৱাৰে। এতিয়া আহুখেতি বা মৰাপাটৰ খেতিত পানী দিব লাগে। কিন্তু সেই খেতিত পানী দিবলৈ পানী নায়েই। বাৰিষা হলে যি সময়ত খেতিৰ মাটিত পানী নালাগে (সেই সময়ত) পানী উপচি থাকে। ৰাজ্যপালে ১৯৬৬-৬৮, ১৯৭৮-৬৯ আৰু ১৯৭১ চনতো আকৌ কলিয়াবৰত উত্তোলিত জলসিঞ্চনৰ আঁচনিৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। আঁচনি লওঁতেই ৬ বছৰ—ইয়াৰ পোৱালী হওঁতে বা কিমান দিন লাগিব তাক আমি বুজিব নোৱাৰো। ইয়াত এটা এনেকুৱা সাংঘাটিক পোৱালী হবগৈ সেইটো বৰ আচৰিত হব। আজিলৈকে অসমত প্ৰায়বোৰ জিলাতে বৰষুণ হোৱা নাই। আমি জনাত কোনো অঞ্চলতে মৰাপাট বা আহুধান একোকে সিঁচিব পৰা নাই। গতিকে আগন্তুক বছৰটো আমাৰ কিমান ভয়াবহ বছৰ হব এইটোৰ সম্বন্ধে চৰকাৰ একেবাৰে সচেষ্ট হোৱা নাই। আমি অহা বছৰত যি দুৰ্ভিক্ষৰ সম্মুখীন

হব লাগিব সেইটোৰ সম্পৰ্কত ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ নাই। ইয়াৰ কাৰণে আমি এতিয়াৰ পৰা সাজু হৈ নাথাকিলে আমাৰ বহুত মানুহ খাবলৈ নাপায় মৰিব। বিশেষকৈ আমাৰ নগাওঁ জিলাৰ মানুহ বিলাক এটা খেতি অৰ্থাৎ মৰাপাটৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। আন বছৰত এনেকুৱা দিনত চিকুনোৱা হৈ যায়। কিন্তু এইবছৰ তেওঁলোকে মৰাপাট সিঁচিবই পৰা নাই। বৰষুণ পৰিলে বহাগ-জেঠ মাহত মৰাপাট পাৰিব কিন্তু মঠাউৰি বিলাকৰ মেৰামতিৰ কাম সম্পূৰ্ণ নোহোৱাত এই মৰাপাট এককাল পানীৰ তলত থাকিব। আজি মঠাউৰি বিলাকত যি Sluice gate ৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিছিল সেই ব্যৱস্থা কৰা নাই।

ইয়াৰোপৰি, জাতীয়কৰণ কৰা বেংকৰ পৰা যি ঋণ দিয়া হৈছে তাৰ কথা মই Reserve Bank ৰ Deputy Governor J. J. Adharia ই Reserve Bank ৰ Bulletin ত কৈছে আৰু তেখেতে মন্তব্য দিছে—

There was a general agreement that the credit gap in the agricultural sector over the coming years was going to be quite large and that the break-through in agriculture that had commenced could not be carried through except on the basis of energetic and co-ordinated action both by commercial banks and by co-operative lending agencies".

এইটোৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যেনেকৈ আঁচনি গ্ৰহণ কৰিব লাগিছিল সেই আঁচনি আমি আজিলৈকে দেখা নাই। বেংকৰ ঋণ লবৰ সময়ত মানুহৰ যিটো অৱস্থা হৈছিল যে, এনেকুৱা এখন দীঘলীয়া Form পুৰাব লাগে বা ইমান বেচি ধৰণে অফিচলৈ আহিব লাগে—শেষত গৈ পইচা নিবলৈকে নাহে। অৰ্থাৎ "ফাল কাটোতেই মাহৰ বতৰ" যায়। আজি জাতীয়কৃত কৰা Bank ৰ পৰা দিল্লীত Taxi লবলৈ ঋণ পাইছে; কিন্তু আমাৰ খেতিয়কে কোনো সুবিধাই পোৱা নাই। যি সকলে পাইছে তেওঁলোকৰো ৩।৫০ বিঘা মাটি আছে। কম মাটি থকা মানুহে এই টকা লবই

নোৱাৰে। আন এটা কথালৈ মই দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছো যে, ৰাজ্যপালে আমাৰ উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত এটা উৎসাহজনক উন্নতি হৈছে বুলি কৈছে আৰু কৈছে যে আমাৰ ইয়াত Petro-chemical চক্ৰ হব, D. M. Polyestar Fiber হব। ইতিমধ্যে বোকাজানত বিলাতী মাটিৰ কাৰখানা হৈছে লগতে শিলঘাটত মৰাপাটৰ কল হোৱাৰ কথাও কৈছে। এই মৰাপাট কলৰ উদ্বোধনী উৎসৱত আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াও উপস্থিত আছিল। ইয়াত ১৫০ খন তঁাতশালৰ ভিতৰত ৫০ খন বন্ধৱাবলৈকে আছে। ইয়াত সদায় বিজুলীশক্তিৰ ঘাটিটো আছেই। এটা কথাত আপুনি আচৰিত হব যে, এজন মানুহে ৰাতিপুৱা ৬ বজাৰ ৫ বজা (গধূলি) লৈকে কাম কৰি মাহে ৪০ টকা পায়। এইটো Minimum Wage Act মতেও নহয়।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—কত কাম কৰে। চাগৈ camal কৰে বা Probationary ও হয় পাৰে।

Shri Atul Chandra Goswami—Probationary হলেও এনেকুৱা হব নোৱাৰে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Probationary এ Pay নাপায়। মাত্ৰ Stipend হে পায়।

Shri Atul Chandra Goswami—Stipediary হলেও মাত্ৰ ৪০ টকাত ৰাতিপুৱা ৫ বজাৰ পৰা সন্ধিয়া ৬ বজালৈ শিলঘাট কলত কাম কৰি থকা এইটোকহে দেখিছোঁ।

এটা ৰহস্যজনক কথা যে ১৯৬৬ চনত ৫৫ হেজাৰ টকাত এখন লিলেন গাড়ী কিনিছিল আৰু ১৯৬৯ চনৰ নবেম্বৰ মাহত এই গাড়ীখন মেৰামতি কৰোতে খৰছ কৰে ৫৯ হেজাৰ টকা আৰু cement ৰ বেগ আছিল ২৪ হেজাৰ ৪৪২ টা, তাৰে ১৭ শ টা বেগ বিক্ৰী কৰিলে; কিন্তু বাকীবিলাকৰ কোনো হিচাবেই নাই। এই ধৰণে সমবায়, ৰাজহুৱা উদ্যোগ বিলাকত ঘাটি হোৱাৰ কাৰণে আৰু দুৰ্নীতি ঘটি থকাৰ কাৰণে ইয়াৰ প্ৰতি সকলোৰে আস্থা একেবাৰে কমি গৈছে।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

এতিয়া ইয়াত ৰাজ্যপালে Taxi আৰু Rickshaw ক উদ্যোগ বুলি শিক্ষিত নিবনুৱাক দিয়াৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। হিচাবত দেখুৱাইছে যে ২০০ খন টুৰিষ্ট টেক্সী, ৪৯৫ খন অন্য টেক্সী আৰু ৬৯০ খন ৰিক্সাৰ Permit দিছে। দৰাচলতে এই বিলাক Permit শিক্ষিত নিবনুৱাৰ নামত অনাসোকক দি ভেকু-ভাওনা কৰিছে। এইদৰে ভেকু-ভাওনা হৈ থাকিলে এইবোৰ কৰাৰ পৰা শিক্ষিত নিবনুৱাৰ কিমানখিনি উপকাৰ হব বুজি নাপাওঁ।

তাৰ পাছত অসমত Ware House নিৰ্মান আৰম্ভ হৈছে। এই বিলাক প্ৰকৃততে থলুৱা লোকে বেঙ্কৰ পৰা টকা লৈ কৰা কথা আছিল; কিন্তু এতিয়া শুনিবলৈ পাইছোঁ যে Ware House থলুৱা লোকে কৰিব পৰা নাই। এই বিলাক ডাঙৰ ব্যৱসায়ীহে কৰিছে। এতিয়ালৈকে থলুৱা লোকে বেঙ্কৰ পৰা টকা লৈ কৰাৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই।

ইয়াৰ পাছত অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতি সকলৰ কল্যাণৰ অৰ্থে কি আঁচনি লোৱা হৈছিল—এই বিষয়ে ইয়াত একো ইঙ্গিত দিয়া নাই। অন্ততঃ এক বছৰৰ আঁচনি হলেও যে অনুসূচীত গাওঁ বিলাকত ইমান খোৱা পানীৰ বাবে Tube well, Ring well ৰ ব্যৱহাৰ কৰিম আৰু Wardha type ৰ পায়খানাৰ ব্যৱস্থা কৰিম আদি ৰাজ্যপালে ভাষণত উল্লেখ কৰিব লাগিছিল। অসমত যি সকল অনুসূচীত আৰু জনজাতিৰ লোক আছে, তেওঁলোকৰ পানী আৰু পায়খানা এই দুটাই ডাঙৰ সমস্যা। দেওকালী গাৱঁলৈ মন্ত্ৰী শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণে গৈ নিজে দেখি আহিছে যে ৩০০ মিৰিৰ সম্প্ৰদায়ৰ লোকে শিলৰ ফাকেদি অহা পানী-খাব লাগে আৰু বাৰিষাৰ সময়ত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বানপানীত ডুবি থাকিব লাগে। যদি এই অনুসূচীত আৰু জনজাতিৰ উপকাৰ কৰিব বিচাৰিছে তেনেহলে Crash Programme কৰিব লাগে যে অনুসূচীত আৰু জনজাতিৰ গাৱঁত ইমান বিলাক Tube well পাতিম, ইমান বিলাক Latrine পাতিম আৰু ইমানখিনি Hospital কৰিম। সমাজ-বাদৰ কথা ক'লে কি হব? এতিয়া ইয়াত সমাজবাদৰ কোনো প্ৰমাণেই নাই।

এতিয়া Statistical Hand Book ৰ কথাত উল্লেখ আছে যে—Growth of joint stock Companies in Assam.

ইয়াত আছে ১৯৬১-৬২ চনত Public Sector ত ৯৩ আৰু Private Sector ত ২৭১। ১৯৬৩-৬৪ চনত Public Sector ত ৯৩ আৰু Private Sector ত ২৮৪। ১৯৬৮-৬৯ চনত Public Sector ত ৯৩ আৰু Private Sector ত ৩১৮। এতিয়া দেখা গ'ল যে—Private Sector ত বহুত বাঢ়িল, কিন্তু Public Sector ৯৩ য়েই থাকিল।

তাৰোপৰি যি কেইটা Public Sector ৰ কোম্পানী আছে, সেই আটাইবিলাকেই Audit Report ত লোকচান কৰিছে। কোনো এটাই Divident দিব পৰা নাই। কেৱল India Carbon এহে Divident দিছে। এনেকৈ সমাজবাদ কৰিব নোৱাৰে। সমাজবাদৰ একো আঁচনিয়েই ইয়াত নাই। সেই কাৰণে অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিলাক যদি কৰিবলৈ হয়, তেন্তে এটা স্পষ্ট আঁচনিৰ দ্বাৰা আগবাঢ়িব লাগে। যাতে যি সকল পিচপৰি আছে তেওঁলোকক আগবাঢ়ি যাবৰ কাৰণে সুবিধা দিব লাগে।

Shri L. Chinzah—Mr. Speaker, Sir, while expressing my appreciation for the address given by the Governor I would like to make a few observations by way of suggestions. Sir, the Governor has stated, while referring to the boundary demarcation between Pakistan and India, that the process of demarcation is now almost completed and that steps are being taken to finalise the strip maps. Here the impression that is given is that the whole process has not encountered any difficulty regarding the strips on which the boundary should run. But in fact, even though the people of the State at large may not know, we in the Mizo Hills are aware of the existance of boundary dispute on the South-West of Mizo Hills. In the Southern

corner of the District there is a place where the boundary of Pakistan, India and Burma meets. There the Government of Pakistan claims that the entire hill is within their territory, whereas the Government of Burma claims the same strip to be their territory, and from the Government of India's side they claim the territory to be ours. The local authorities, the District Council, claim that the strip belongs to them and they have in fact extended the administration there. The matter was referred to the Government but uptil now nothing has been done as to the ownership of the strip of land and at the same time nothing has been done about the dispute between the three countries. When the boundary demarcation was announced by the Government of India, the local authorities there promptly pointed out to the Government of Assam and they have requested that they should be associated with the boundary demarcation so far as the demarcation of that boundary was concerned but since no response was given and the whole process seems to be shrouded with secrecy.

The people feel very much concernded whether this strip of land will belong to them or it will go to Pakistan or Burma. Today the boundary demarcation being about to be finished, the maps being finalised, we feel concerned whether we will be losing the land and the people living on this strip of land. The Governor's statement does not give us any idea as to whether this land on which we have extended

administration will remain with us or not. This strip of land we call it in the Indian side Mual let, Cibung tong by the Burmese and from the Pakistan side they call it by another name, I do not know. The action so far taken by the Regional Council has been the most effective. The villages criss-cross each other. (What is the area ?) The area would be about 10 sq. miles. On the eastern side near the village Chapui there is another strip of land measuring about 5 sq. miles which was given to the Indian side during the British time as a dowry to a girl married on this side. This land has been under the jurisdiction of the people of this side ; but when the boundary demarcation came this spot came into dispute, and the people who are mostly concerned felt that they cannot part with the land because it belongs to them for centuries. But the Government of Burma will not attach any importance to such a sentimental thing. From the side of the Pawi Lakher Regional Council they feel that there is no point in parting with any area of land, even an inch of the land which has been under the administration of the council. But even the council donot know what has happened to that portion of the land, or what has been decided, or what is the trend of negotiations. So it would be to our benefit that the whole thing is cleared. Regarding grouping of villages in the Mizo Hills, it is well-known that the villagers in the Mizo Hills have been brought

together in a manner which cannot be said to be good by any human consideration. The Government says that grouping of villages has been consolidated. I do not understand what the Governor means by the word 'consolidation'. The Hon'ble Members who have visited Mizo Hills have seen with their own eyes that the grouped villages are no better than concentration camps. The group centres have become so unpopular that during the last district Council Election the Congress Party came into power only on a promise that the grouped villages would be dis-integrated as soon as they are put into power. Today the tendency of the people in the grouped villages is to go to their respective villages as soon as possible. The grouped villages today have become concentration centres of diseases and suffering. There is no water supply, no sanitation. People are concentrated with their animals and they are very often attacked with diseases. Can it be called Progressive villages. I will give one instance. In the South Vanlaiphai centre the death rate in a year out of a population of 4000 has exceeded 100.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Is it not true that they were in great difficulty due to underground molestation ?

Shri L. Chinzah—To clear the Hon'ble minister let me cite one example. It has been given out to the people that the people have been brought together for the sake of progress and protection. Whether they have been

protected or whether they have been progressive, let me illustrate one example. In the year 1967 in the month of February in one grouping centre called Baktawng a gun shot sound was heaad at night and the following morning security forces posted there fired on the people causing inujries to a number of people. So these bullets were not MNF bullets, they were bullets from our Security Forces. So I do not think that anybody would be wrong if he says that these grouped centres instead of being protected centres, are targets of molestation and excesses of our own Security Forces who are supposed to guard the people from MNF molestation. I can cite various examples of various other centres. As regards medical facilities, the Governor has stated that the Government is trying to increase medical facilities in Mizo Hills. But we find that there are no pharmacists, no nurses and not even medicines. When the air dropping operations were carried out by the Army some of the dropped bags fell on the people and one person had to loose one of his legs—it shows how the people have been kept concentrated.

So, these are things going on in the Mizo Hills and general opinion of the people that the Army has been brought into the Mizo Hills not to quell the disturbances but to march upon the people. They marched upon the people. This fact was discussed here in this House, and even after that large scale torture

came to the people for the second time, in the shape of grouping of villages. In 1967 on one particular morning 60,000 Mizos were rooted out from their villages and put in camps, fenced around. Without any sort of amenities, with their belongings and livestock. If any one goes to the Huahthial village, he will find himself in difficulty even to pass water because of the congestion in the centre. There is no sanitary arrangement, no hygienic arrangement and the people are made to live in horrible condition. Therefore, Sir, when we speak of consolidation of the regrouping villages, I should think, the correct step should be to give a scope to us to work so that if we mean real business, we may do something for the welfare of the people. Secondly, the Governor has said that the Government is trying to undertake the regrouping of the villages in a systematic manner so that minimum hardships are caused to the villagers. But here, Sir, I would like to refer to a specific order, which reads: "........All persons residing in any area specified in Column I of the table below shall remove themselves from the said area and proceed to the place specified in column 2 and remain there for ten years. This is dated 27th August, 1969." ....There is another letter which read "....All buildings, huts in the area specified in column I of the Table below paragraph I unless otherwise directed by me, be destroyed or rendered useless before the 15th day of October, 1969 by such persons as

may be authorised by me in this behalf."

Now they have a date which is only 10 days. This letter was issued on the 22nd September and the deadline given is 15th Cctober, but the letter had to travel a distance of about 100 miles, and by the time the letter reached, there is hardly 24 hours left for the villagers to move. The people who had been living there for generations on a particular spot had to move with lock, stock and barrel within 24 hours. Is it the way of minimising hardships. Therefore, if the intention is to regroup the villages any further, I should think that it would be better if we think in terms of disintegrating them and allow them to go their own villages. But if in place of giving them protection, if we become the means of hardships and torture to the people, it will be a very bad thing. Further the Governor has said about communal harmony in the district. But I am sorry to say that this communal harmony, which we as people of the State have experienced, is lacking amongst us. I would say that the best way to bring communal harmony amongst us is to correct ourselves, for the sake of our own good. Here in one case in a centre called vaseittang one peace loving man going on peaceful purpose, was surrounded by some people who are mostly Chakmas and brought before the Security Force there, which was B. S. F. Then the B. S. F. killed him on the spot. These Chakmas are not local people, they have migrated from

Pakistan. About 7000 families of Chakmas have migrated from Pakistan and settled there. How they came ? People say they have been brought by the Assam Government. In another place the original settlers who are Paugs, Baums and Hanglaus but they been pushed out into Burma and Pakistan, were they are unwelcomed and again they are not allowed entry into India. The matter has been referred to the Government and I myself when I was on duty there asked for permission to bring these people into India. But the permission was not given. So then we say this is the example in regard to communal harmony, I should say that we will have to rethink over the whole issue. Sir, I find that most of the Bengali Schools on the western part of the Mizo district are manned by Pakistanis. Why should it be difficult for the Government of Assam to employ some Bengali teachers either from Cachar or any other part of India ? We are trying to say that we are trying to suppress the rebels, whereas these are the things which are going on there in the Mizo Hills.The Baptist Church of Serkaun made some efforts to bring about communal harmony by bringing together different sets of people and opening religious centres here and there. We have been disallowed by our own Government. This letter says........

"I am directed to refer to your telegram dated 24.6.70 on the above subjects addressed to the Chief Minister, Assam, and to say that Vaseitlang is predominantly a Chakma village, having about 2000 Buddhist

Chakmas and a handful of Christians. In view of this Govt. do not consider it necessary to post a Pastor at Vaseitlang for the spiritual need of a few Christians there."

The Christian Mission there wanted to establish good relations and they have some Christian institution for the purpose of working out harmonious living amongst the people. As if we have assumed the responsibility for this spiritual need of the Christian; the Government of Assam does not feel it necessary to post a faston for the spiritual need of the Christian there. Our Constitution also provide for religious freedom. But I am afraid this is a case of infringement on the freedom of the Christians there in the Mizo Hills. We tried our best to wine over the people of Mizo Hills. Still some of the Mizo people rebelled against the Government for reasons best known to them. In this regard our efforts ought to have been to carry out responsibilities to the welfare of the people and according to wishes of the people. But so long it has not been done by the Government of Assam (Bell rings)

Mr. Speaker—আপোনাৰ সময় ১০ মিনিট। পাৰিলে আজিয়েই সকলো কাম শেষ কৰিম।

Shri Premodhar Bora—অধ্যক্ষ মহোদয় মই ৰাজ্যপালৰ ভাষণ খনক এখন অন্তঃ-সাৰ-শূন্য Half-hearted, Readimade, কৃত্ৰিম বুলি অভি-হিত কৰিছো। কাৰণ এই অভিভাষণ খনত ৰাইজৰ সুখ সমৃদ্ধিৰ কোনো ইঙ্গিত নাই। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ প্ৰতিনিধি হিচাপে, সংবিধানৰ মুৰব্বী

হিচাপে আমাৰ স্বাধীনতাৰ মূল বস্তু প্ৰাথমিক শিক্ষা আৰু জন স্বাস্থ্যৰ কথাৰ কেনো ইঙ্গিত নাই। পঞ্চায়ত অনুষ্ঠানৰ যত ক্ষমতা বিকেন্দ্ৰীকৰণৰ প্ৰশ্ন আছে তাৰ কোনো কথা এই ভাষণত নাই। আন হাতে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত জনসংখ্যাৰ বৃদ্ধিৰ কথাটো প্ৰকাশ পাইছে আৰু এই প্ৰসংঙ্গতে মই কব খোজো যে অকল পৰিয়ালৰ জনসংখ্যা বৃদ্ধি হলেই নহয় তাৰ লগে লগে উপাৰ্জনো বাঢ়িব লাগিব। কিন্তু এতিয়ালৈকে উপাৰ্জন বৃদ্ধিৰ আঁচনি চৰকাৰে লোৱা নাই।

তাৰ পাচত মিজোপাহাৰৰ সদস্য শ্ৰীচিনজা আৰু বয়োবৃদ্ধ সদস্য মাননীয় শ্ৰীযুত দেবেশ্বৰ শৰ্ম্মা দেৱে কোৱাৰ দৰে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমাৰ ৰাজ্যৰ প্ৰকৃত সমস্যা ওচৰ চুবুৰীয়া বিদেশী ৰাজ্য পাকিস্তান আৰু ব্ৰহ্মদেশৰ সীমান্ত যে সুৰক্ষিত কৰিব লাগে তাৰ কোনো ইঙ্গিত নাই। নগালেণ্ড আৰু অসমৰ উভয় দেশৰে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এই দুয়োখন ৰাজ্যৰ সীমান্ত সম্পৰ্কত জোৰ দিয়াতকৈ পাকিস্তান আৰু ব্ৰহ্মদেশৰ সীমান্ত সুৰক্ষিত কৰাৰ কথা কোৱা হলে উভয় দেশৰ ৰাজ্যপাল হিচাপে আমি বেচি অভিনন্দন জনালোহেঁতেন। কিন্তু তেখেতে এই কথা কৈছে—Nagaland border continues to be sensitive. Encroachment in Reserve Forests of Sibsagar District and harassment to our people by Nagaland Armed Police personnel and civilians are reported."

গতিকে মই সুধিব খুজিছো যে নগালেণ্ড বা অসম এই দুয়োখন ৰাজ্যৰে পুলিচ কাৰ? ইয়াত অসমৰ ৰাজ্যপাল হিচাপে ভাষণ দিয়াৰ পিচত তেখেতে উভয় দেশৰ ৰাজ্যপালৰ ভাৰ লৈ নগালেণ্ডৰ বিধান সভাটো ভাষণ দিলে। ক'তো দুয়োখন দেশৰ মঙ্গলৰ কথা নকলে, ক'লে মাত্ৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ কথা। দুয়োখন ৰাজ্যতেই তেখেতে বেলেগে বেলেগে ভাষণ দিছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—ৰাজ্যপালৰ ভাষণ খন মন্ত্ৰী সভাৰহে মত। ব্যক্তিগত মত নহয়।

Shri Premodhor Boro—তেখেতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ প্ৰতিনিধি হিচাপে আমাৰ ৰাজ্যত সেউৰীয়া বিপ্লবৰ কথা কৈছে। কিন্তু এই সেউজীয়া

বিপ্লবৰ আঁচনি যি দৰে হব লাগিছিল সেই দৰে হোৱা নাই। আৰু কিনো হব তাৰো কোনো ইঙ্গিত নাই। তাৰ পাচত তেখেতে Employment ৰ সম্পৰ্কত কৈছে যে ১৩ লাখ নিবনুৱা আছে। "For cultural and emotional integration and to foster healthy and constructive approach, it is proposed to open a few recreation centres as pilot projects in the State where our youngmen can meet and exchange ideas.

এই ১৩ লাখ নিবনুৱা লগ লগাই তেখেতে কি কৰিব খুজিছে। Re creation কেতিয়া হয়? মই কব খুজিছো যেতিয়া creation এই নহয় তেতিয়া Recreation কেনেকৈ হয়? য'ত আমাৰ শিক্ষিত কৰ্ম্মক্ষম ডেকা গাভৰুৰ কৰ্ম্ম সংস্থান নাই তেনেস্থলত তেওঁলোকৰ Recreation ৰ কথা কেনেকৈ আহে। যেতিয়া মানুহৰ কৰ্ম্মৰ বোজা থাকে তেতিয়াহে Recreation ৰ কথা আহে—We are young men and can move together. এই কথা মই বুজি পোৱা নাই। এইটো বৰ দুখৰ কথা। যেতিয়া ৰাজ্যখনৰ সেউজীয়া বিপ্লৱৰ কথা কোৱা হৈছে তেনে অৱস্থাত সেউজীয়া বিপ্লৱৰ কাৰ্য্যকৰী আঁচনি নথকাটো বৰ দুখৰ কথা। কৃষি উন্নয়নৰ কোনো আঁচনি নাই—নিবনুৱা সকলক চৰকাৰে কয় Industry কৰা আৰু Industry কৰিবলৈ পুজি বিচাৰিলে কয় যে Bank Nationalise হ'ল তাত পাব। কিন্তু দুখৰ কথা বেঙ্কৰ এই সা-সুবিধা যেনে— কোনোৱে যদি এখন টেক্সী কিনিবলৈ পইচা বিচাৰে— তাৰ কাৰণে Bank ৰ পৰা পইচা পোৱাৰ সুবিধা নাপায়।

গতিকে আমাৰ ডেকা লৰাই কেইখন Permit এই জাতীয়কৰণ কৰা Bank ৰ পৰা পাইছে বা আজি খেতিয়কে কি পাইছে? গতিকে এইবিলাক অকল মুখেৰে কৈ থাকিলে কাৰ্য্যকৰী নহব। আমাৰ ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াই আমাক জনাই দিছে—an ounce of work is more valuable then a pound of words. আমাৰ দেশত যেতিয়া বানপানীত দূৰ্দশাগ্ৰস্ত হোৱা মানুহৰ কথা ক'লে ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচনৰ কথা কয়। এই প্ৰসংগত ৰাজ্যপাল মহোদয়ে কৈছে "My Government

have already taken up the matter with the Planning Commission. We have been assured that adequate funds will be made available for technically sound and viable schemes" কি Take up কৰিছে চেয়াৰমেন মহোদয় এই Technically viable, sound হ'লেহে কৰা হব বা দিয়া হব বুলি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসম চৰকাৰক কৈ দিছে। তেতিয়াহলে এই Technically viable, sound কেতিয়া হব ? আজি অসমত হাজাৰ হাজাৰ লোক যেতিয়া বিপদগ্ৰস্ত হব—তেতিয়া ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচনৰ কথা কোৱা হব। ইয়াৰোপৰি আজি উদ্যোগৰ কথা কৈছে, ৰাজ্যত বিকেন্দ্ৰীকৰণৰ কথা কৈছে। কিন্তু চতুৰ্থ পৰিকল্পনাত যি উদ্যোগ হব বুলি কোৱা হৈছে - তাত দেখা যায় যে, কিছুমান অঞ্চল একেবাৰে বাদ পৰি গৈছে। চেয়াৰমেন মহোদয়, উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ ধেমাজী অঞ্চল বা গোৱালপাৰাত এই উদ্যোগ পৰিছেনে ? আজি দেশক বিকেন্দ্ৰীকৰণ কৰিবলৈ হ'লে দেশৰ সকলো অঞ্চলতে উদ্যোগৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব—ইয়াৰ কাৰণে চৰকাৰে চকু দিব লাগে।

বৰ দুখৰ কথা—যোৱা চেপ্তেম্বৰ মাহত উত্তৰ লক্ষীমপুৰত ছাত্ৰ আৰু পুলিচৰ সংঘৰ্ষৰ ফলত যি ঘটনা হ'ল আৰু যাৰ কাৰণে গোটেই নগৰখনত স্বাভাৱিক অৱস্থা অচল হৈ গৈছিল আৰু ১৫ দিন ধৰি সান্ধ্য আইন পৰ্য্যন্ত জাৰি কৰা হৈছিল সেই সময়ত চৰকাৰৰ পক্ষৰ কোনো এজন মন্ত্ৰীয়েই সেই অঞ্চলটোত ভ্ৰমণ কৰা নাছিল। চৰকাৰৰ প্ৰতিবেদন মতেই প্ৰায় ৭২ জন নে ৭৩ জন ছাত্ৰ আহত আৰু ২১ জন পুলিচ আহত হয়। এনেকুৱা দুৰ্ঘটনাৰ সময়তো অসম চৰকাৰৰ কোনো এজন প্ৰতিনিধিয়েই গৈ তাত অলপ শান্তিৰ বাণী নিদিলে। আজি যদি তেনেকুৱা অৱস্থা অন্য এনে কোনো ডাঙৰ চহৰত হ'লহেঁতেন অসম চৰকাৰৰ পৰা বিবৃতি দিলেহেঁতেন। গতিকে আমাৰ শাসন যন্ত্ৰৰ ফালৰ পৰাই যে, অঞ্চল বিশেষে কাম কৰে এই কথা কব পাৰি। আজি এইবিলাক কথা ভাবি চোৱাৰ সময় আহিছে।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত Schedule Caste আৰু Schedule Tribe ৰ কাৰণে কিছুমান আচুতীয়া আঁচনি লোৱাৰ কথা কৈছে।

এই আঁচনি বিলাক কি কি ? এই আচুতীয়া আঁচনিবোৰ কেতিয়া হব ? Special schemes are being taken for the benefit of backward classes, tea garden labourers and plains Tribal people. এই আঁচনিবোৰ ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ মুখৰ আঁচনিনে কাৰ্য্যকৰী হোৱাৰ আঁচনি ? আজি ৰাজ্যপালে আমাৰ ইয়াত যি খন প্ৰতিবেদন দাঙি ধৰিছে সেইখন এখন অন্তসাৰ শূন্য আৰু এখন কৃত্ৰিম বা Readymade বক্তৃতা। এইখন দিল্লীয়ে তৈয়াৰ কৰি দিছে। এইখন যদি ইয়াতে তৈয়াৰ কৰিলেহেতেঁন তেতিয়া অন্ততঃ আন নাথাকিলেও শ্ৰীদেবেন্দ্ৰ নাথ হাজৰীকাদেৱৰ পঞ্চায়তৰ কথা কেইটামানেই সোমালে-হেঁতেন। সিদিনা গাওঁ পঞ্চায়তৰ Grant বিচাৰি যাওতে মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছিল যে, আমাৰ পঞ্চায়ত উঠাই দিয়া হব। মই কৈছো আৰু কিছু-দিনৰ পাচত এই মন্ত্ৰী সভাও উঠি যাব। Experimental Basis ত গণতন্ত্ৰ টিকিব নোৱাৰে। আজি এই ভাষণত সেউজীয়া বিপ্লৱৰ কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থাৰ কথা, কৃষি-উন্নয়ণৰ কথা, বাস্তব আঁচননীৰ বা ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচনৰ আঁচনিৰ কথা নাই। সেইকাৰণেই মই এই ৰাজ্যপালৰ ভাষণটোক এটা অন্তসাৰ শূন্য দিল্লীয়ে তৈয়াৰ কৰা ভাষণ বুলি অভিহিত কৰিছো।

* Shri Zehirul Islam—মাননীয় চেয়াৰমেন মহোদয়, ৰাজ্যপাল মহোদয়ে আমাৰ এই সদনত যিটো ভাষণ দিছে সেইটো এটা গতানুগতিক ভাষণ। ইয়াৰ ভিতৰত নতুন কিবা আলোচনা কৰিবলৈ আছে বুলি মই নাভাবো। তথাপি কোৱাৰ সুবিধাটো যেতিয়া আহিছে মই মাত্ৰ কেইটামান কথাৰে কেইটামান পৰামৰ্শ দাঙি ধৰিব খুজিছো। কাৰণ মই বৰ বেচি কথা কৈ ভাল নাপাওঁ।

প্ৰথম কথা হ'ল যে, আমাৰ দেশ স্বাধীন হোৱাৰ লগে লগেই আমাৰ দেশত বিভাজন ঘটিল এই বিভাজনৰ ফলত আমাৰ সীমা-মুৰীয়া অঞ্চলবোৰত যি বিলাক মানুহ আছে তেওঁলোকৰ যি অভাৱ সেই বিলাকলৈ অলপো কাণষৰ কৰা নাই। আজি চৰকাৰে সেই মানুহ বিলাকৰ যি পুনৰবাসনৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিছিল। সেই বিলাক কৰিছেনে ? নাই কৰা। আজি সেই সীমান্ত অঞ্চলৰ সমস্যা সমস্যা

* Speech not corrected

হৈয়েই আছে। আজি ২৪ বছৰে এই মানুহ বিলাকক প্ৰৱঞ্চনা কৰা হৈছে। আজি সীমান্ত ৰক্ষাৰ কাৰণে যি Border Security Force দিয়া হৈছে তেওঁলোকে আমাৰ সাধাৰণ খেতিয়ক মানুহৰ আত্ম-সংস্থানত ব্যাঘাট জন্মাইছে। এই ক্ষেত্ৰত মাননীয় সদস্য আব্দুল জেলিল চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই যি কৈছে তেখেতে ঠিকেই কৈছে। মই ইয়াতে এটা Suggestion দিব বিচাৰো। যদি চৰকাৰে উচিত বিবেচনা কৰে তেন্তে Border Security Force যিবিলাক আছে তেওঁবিলাকক বিদেশী মানুহ হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰি দিল্লীৰ পৰা অসমখন শাসন কৰিবলৈ আহিছে বুলি তেনেকুৱা এটা মনোভাৱ পৰিবৰ্ত্তন কৰা প্ৰয়োজন। Border Security Force ৰ এখন Act পালিয়ামেণ্টত পাচ কৰা হৈছে আৰু এই Act খন অসম চৰকাৰে সংশোধন কৰা উচিত। মই ভাবো এই Border Security Force বিলাক I. G. P. ৰ তলত ৰাখিব লাগে। নতুবা অসম চৰকাৰৰ পুলিচ বিভাগৰ তত্বাবধানত দিব লাগে। তেতিয়াহলে আমাৰ দেশৰ যিটো ব্যৱস্থা সেইবোৰৰ পৰিবৰ্তন হব। আশাকৰো চৰকাৰে এইটো বিবেচনা কৰিব। দ্বিতীয়তে সীমান্তমূৰীয়া যিবিলাক অঞ্চল আছে—সম্ভৱ অসমত প্ৰায় ৬টা অঞ্চল আছে—এই অঞ্চল সমুহত উন্নয়ন মূলক কিবা কাম হৈছেনে নাই? আমি জনাত আজি ২৪ বছৰে চৰকাৰে একো উন্নয়ন মূলক আঁচনি হাতত লোৱা নাই। ভূতপূৰ্ব্ব মন্ত্ৰী চলিহা ডাঙৰীয়াই আৰু বৰ্ত্তমানৰ P. W. D. মন্ত্ৰীয়ে মোৰ লগত পৰামৰ্শ কৰি কৈছিল যে, এটা ৰাস্তাৰ বাবে ১৮ লাখ টকা দিয়া হৈছে। আপুনি জানে যে গোৱালপাৰা জিলাৰ দৃঃশালমৰা অঞ্চলত ১" ৰাস্তাতো Black Topping হোৱা নাই। সীমান্ত অঞ্চলৰ কাৰণে যে চৰকাৰে একো কৰা নাই তাক বেচিকৈ নকৈ এটা উদাহৰণ দিলেই যথেষ্ট হব। স্বৰ্গীয় মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই সংক্ৰান্তত ১৮ লাখ টকা মঞ্জুৰী দিছিল কিন্তু দুৰ্ভাগ্য বশতঃ যোৱা ৩ বছৰৰ ভিতৰত এই ৰাস্তাৰ কাৰণে টকা Sanction হোৱাৰ পাছতো ৰাস্তাৰ কাৰণে টকা দিয়া হোৱা নাই। শিলগুটি লৈ যোৱা হৈছে। যি মানকাচাৰ টাউনত ১৫ হাজাৰত কৈও মানুহ বেচি, অথচ তাত Black Topping হোৱা নাই। আৰু এটা

কথা আজিৰ আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া যেতিয়া বিদ্যুৎ মন্ত্ৰী আছিল, তেখেতে ১৯৬৪ চনতে বিধান সভাত কৈছিল যে মানকাছাৰত ১৯৬৪ চনতে বিদ্যুৎ যোগান ধৰা হব। কিন্তু এইটো বাস্তৱত পৰিণত নহল। তেতিয়া মই ভূত-পূৰ্ব্ব মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ ওচৰলৈ যাবলৈ বাধ্য হলো। তেতিয়া বিদ্যুৎ বৰ্ডৰ চেয়াৰমেন আছিল ৰুষ্টমজী। তেখেতে কৈছিল যে, মানকাচাৰত Electricity দিব লাগে। সেইটো যেতিয়া নহল তেতিয়া মই প্ৰশ্ন কৰাত ১৯৬৮ চনত বিদ্যুৎ মন্ত্ৰী শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই কৈছিল যে, ১৯৬৮ চনতে মানকাচাৰত বিজুলী সৰবৰাহ হব। এইদৰে ১৯৬৯ গ'ল, ১৯৭০ গ'ল, অৱশ্যে ১৯৭০ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত ক'লে যে, অহা ১৯৭১ চনৰ মাৰ্চ মাহৰ ভিতৰতে বিজুলী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰা হব। অফিচাৰ সকলে ভ্ৰমণ কৰিলে, কিন্তু সিদিনাখন কথা পাতি জানিব পাৰিলো যে Deptt. ৰ কোনো 'কোটা' নাই। ইয়াৰ কাৰণ কি মই কব নোৱাৰিলো। অথচ ইমান দিনৰ আগৰে পৰা বিজুলী যোগান দিয়াৰ কথা চৰকাৰে কৈ আছে এতিয়া এই মানুহ-বিলাকেই বাৰু চৰকাৰক বুলি ভাবিব পাৰে— ? কেইবছৰমানৰ আগতেই এই অঞ্চলত অলপ কাম কৰা হৈছিল।

কিছুমান ঠাইত ৮/১০ হাজাৰ বিঘা মাটিত সদায়ে পানী থাকে। সেই পানী পাইপৰ দ্বাৰা উলিয়াই নিবৰ বাবে মানুহে বিচাৰিছিল কিন্তু দেখা গৈছে বাননিয়ন্ত্ৰণ বিভাগে এই কাম এতিয়াও কৰিব পৰা নাই। বহুতো লাখ টকাৰ Scheme কৰি এটা Embankment কৰিবলৈ প্ৰায় ৩ বছৰ লাগিল। কিন্তু প্ৰকৃত যি উদ্দেশ্য আছিল সেইটো সম্পূৰ্ণ নহ'ল। যিটোৰ বাবে Embankment বাইজে বিচাৰিছিল সেইটো আজিলৈকে নহ'ল। ১৫/২০ লাখ টকা খৰচ কৰিলে কিন্তু Channel নহ'ল। ৰাইজৰ আপত্তি স্বত্বেও চৰকাৰ আজি পৰ্য্যন্ত একো সিদ্ধান্তলৈ অহা নাই। যদি ৰাইজৰ উদ্দেশ্য পূৰণেই কৰিব নোৱাৰে তেন্তে কিয় লাখ লাখ টকা খৰচ কৰা হয় ? আজি মুখ্যমন্ত্ৰী ইয়াত নাই তেখেতে কৈছিল যে ১৯৬৯ চনতে এই কাম আৰম্ভ কৰা হব। কিন্তু আজি পৰ্যন্ত একো কামেই আৰম্ভ কৰা ন'হল। নাজানো এই কথা বিলাক মন্ত্ৰী মহোদয়ে আলোচনা কৰিছেনে নাই ?

ইয়াৰ পিছত গোৱালপাৰা জিলাৰ কথা। ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদী ওপৰৰ

পৰা আহি যোগীঘোপা আৰু পঞ্চৰত্ন পাৰ হৈ আহি সমতলত নামিছে। মোৰ সমষ্টি পৰ্য্যন্ত নদীৰ যি অৱস্থা সকলোৱে জানে। ডাঙৰ ডাঙৰ অফিচাৰ সকল ঘুৰিছে কিন্তু একো সমস্যা সমাধান কৰাৰ চেষ্টা কৰা নাই। ইয়াৰ পৰিণাম স্বৰূপে প্ৰতি বছৰেই লাখ লাখ মানুহ গড়া খহনীয়াত পৰি সৰ্ব্বশ্ৰান্ত হৈছে। আনহাতে দক্ষিণ শালমৰা আৰু বিলাসীপাৰা অঞ্চলত প্ৰতি বছৰে মানুহ ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে। যোৱা ১৯৭০ চনৰ প্ৰলয়ঙ্কাৰী বানপানীৰ পিচত মানকাচাৰত প্ৰায় ১ হাজাৰ পৰিয়াল বিপদগ্ৰস্ত হয় আৰু ভীষণ ভাৱে ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়। ফকিৰাগঞ্জ বজাৰৰ অৱস্থা অতি শোচনীয়। তেওঁলোকক মাটি দিয়া ব্যৱস্থা এতিয়াও হোৱা নাই। এই বিধান সভাত আলোচনা কৰা হৈছিল যে আকালৰ বাবে সাহায্য দিয়া হৈছে। কিন্তু মই জনা মতে মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই। এই বিষয়ে চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগত আলোচনা কৰি ১½ লাখ টকা ১ হাজাৰ পৰিয়ালৰ কাৰণে মঞ্জুৰী কৰিছিল। কিন্তু সেই মঞ্জুৰী আজি পৰ্য্যন্ত পোৱা নাই। গতিকে দেখা গৈছে—কাগজতটো চৰকাৰে পিচপৰা জাতিৰ উন্নয়নৰ কাৰণে বহুতো কথা লিখে। কিন্তু চৰকাৰৰ কথা আৰু কামৰ লগত কোনো মিল নাই।

এতিয়া মই Dispensary আৰু Medical Department কথা Local Board তলত থাকোতে Medical Department ৰ বিশেষ কিছু কাম হৈছে, বহু ঠাইত নতুন নতুন Dispensary স্থাপন হৈছে কিন্তু এতিয়া ক'ত কিমান Medical Aid দিয়া হৈছে— ক'ত কিমান Dispensary হৈছে? উদাহৰণ স্বৰূপে কওঁ চোকচৰা মদাবীৰ মাজত আজি পৰ্যন্ত aid দিয়াৰ ব্যৱস্থা নাই, ১৯৬২ চনৰ পৰাই এই কথা বাৰ বাৰ উঠি আছে, এই অঞ্চলটোৰ অৱস্থা আন্দামানৰ নিচিনা হৈছে প্ৰায় ২৫ হাজাৰ মানুহৰ চিকিৎসাৰ কোনো ব্যৱস্থাই নাই আৰু বহুবাৰ এই বিষয়ে উত্থাপন কৰা হৈছিল।

(সময়ৰ সংকেত)

নিবনুৱা সমস্যাৰ বিষয়ে কওঁ যে আজি গোটেই ৰাজ্যতে এই সমস্যাই বিষম ৰূপধাৰণ কৰিছে; হিচাবত দেখুৱাইছে আজি নিবনুৱাৰ সংখ্যা মাত্ৰ

৭৫ হাজাৰ কিন্তু এই হিচাবতকৈ বহু গুণে বেচি হব, মোৰ বোধেৰে কোনো গুণেই ১ লাখতকৈ কম নহয়। অতি সোনকালে ইয়াৰ বিহিত ব্যৱস্থা নলেল পিছত Naxalite আদিৰ গাত দোষ দিলে একো লাভ নহব। আজি চৰকাৰেই এক প্ৰকাৰ সুবিধা দিয়াৰ নিচিনা হৈছে কাৰণ নিবনুৱাৰ সংখ্যা বাঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে Violence আদিৰো সৃষ্টি হব।

চৰকাৰে মাজে সময়ে সমাজতান্ত্ৰিক সমাজবাদৰ কথা কৈ থাকে কিন্তু কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত সেইটো দেখা যোৱা নাই কাৰণ আজি tax লোৱাৰ ক্ষেত্ৰটো দেখিছো চৰকাৰে দুখীয়া মানুহবোৰৰ পৰা tax লৈ দুখীয়া ৰাইজক জুৰুলা কৰিছে। মোৰ বোধৰে যি সকলৰ tax দিয়াৰ Capacity আছে সেই সকলৰ পৰাহে tax আদায় কৰিব লাগে আৰু যাৰ নাই সেই সকলৰ পৰা নালাগে। তাৰ পাছত দেখা যায় আজি চৰকাৰে চাকৰিত ভৰ্ত্তি হোৱা সময় বান্ধি দিছে সেইটো হ'ল ২৫ বছৰ, তাৰ পাছত কোনো চাকৰি নাপাব ফলত সেই লবাবিলাকে ডকাইতি কৰা, Naxal হোৱা আদিৰ মনোবৃত্তি লব। দ্বিতীয়তে যি সকল নিবনুৱা ডেকাই আজি চাকৰি বিচাৰি ঘূৰি ফুৰিছে সেই সকল Dependent হৈ দুখীয়া Parent ওপৰতে চলিব লাগে, তেনে ক্ষেত্ৰত Treasury ত ৫০ টা চাকৰিৰ কাৰণে ৫০ বাৰ Treasury Challan জমা দিব লাগে, গতিকে ৫ টকাকৈ কেনেকৈ প্ৰত্যেক চাকৰিৰ কাৰণে টকা জমা দিয়ে। গতিকেই মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিব বিচাৰো যেন দৰ্খাস্ত বান্ধি দিব লাগে আৰু যি সকলে চালানৰ টকা জমা দিৰ সেই সকলক চাকৰিত মকৰল কৰিব লাগে। চৰকাৰে এই দুখীয়া নিবনুৱাৰ পৰা tax লোৱা System টো উঠাই লব লাগে। এই tax লোৱা চৰকাৰৰ কোনো অধিকাৰ নাই।

(সময়ৰ সংকেত)

মই আৰু এটা কথা জনাব বিচাৰো সেইটো হ'ল আজি M.E. আৰু High School যি বিলাক কৰিছে তাৰে কিছুমান Deficit System ত চলিছে আৰু কিছুমান Adhoc Grant ত, এই বৈষম্য দূৰ কৰিব লাগে কাৰণ ইয়াৰ দ্বাৰা অসমতাৰ সৃষ্টি হৈছে। Deficit System ত চলা

স্কুলবিলাকৰ শিক্ষক সকলে সুবিধা পাইছে কিন্তু Adhoc Grant ত চলা স্কুলবিলাকৰ শিক্ষকসকলক যি দৰ্মহা দিয়া হয় সি যথেষ্ট নহয় Ad-hoc Grant কথা আপোনালোকে চিন্তা নকৰাটো সমাজতান্ত্রিকতাৰ বিৰোধী কাম কৰা হৈছে, এই Adhoc Grant ত যি সকল শিক্ষকে ৯।১০ বছৰ ধৰি চাকৰি কৰাৰ পাছত অৱসৰ পাব তাৰ পাছত তেওঁ-লোকে কি কৰিব? তেওঁলোকৰ অৱস্থা অতি শোচনীয় হব। ইমান বছৰে তেওঁলোকে সমাজৰ কল্যান সাধি অহাৰ উপহাৰ এইয়ে নেকি? তেওঁলোকক উপকাৰ কৰাটো বাঞ্চনীয়। গতিকে মোৰ অনুৰোধ এই বৈষম্যবোৰ দূৰ কৰি Deficit System ত স্কুলবিলাক লব লাগে।

মোৰ আৰু এটা কথা কবলগীয়া আছে— আমাৰ অসমৰ বহু সংখ্যক মুছলমান মানুহক Infiltrator বুলি Notice দিয়া হৈছে। তাৰে ভিতৰত বহুত ভাৰতীয় মুছলমানক পাকিস্তানী বুলি অভিহিত কৰা হৈছে, কিন্তু মোৰ অভিমত বেলেগ। সেইসকল কিন্তু প্রকৃততে পাকিস্তানী নহয় তাৰে ভিতৰত বহুতো ভাৰতীয়ৰো এতিয়া Court Case চলি আছে। ১৯৬৪/৬৫ চনৰে পৰা ১৯৭১।৭২ চনলৈকে আজি ৬।৭ বছৰে ধৰি appeal কৰিও, Court লৈ অহাযোৱা কৰিও একো ফল ধৰিব পৰা নাই অথচ সেই বিলাক মানুহৰ দুবেলা দুমুঠি খাবলৈ নাই—টকা পইচা খৰচ কৰিও কোনো ফল পোৱা নাই। সেইদৰে গাৰো Hills টো তেনে অৱস্থা হৈছে।

মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিব বিচাৰিছো চৰকাৰে যেন এটা নিৰ-পেক্ষ Review কমিটি গঠন কৰি কোন বিলাক মুছলমানক পাকিস্তানী আৰু কোন বিলাক ভাৰতীয় সেইটো ভালদৰে অনুসন্ধান কৰে আৰু ভাৰতীয় বুলি যি সকল প্রমানিত হয় সেই সকলক ঘূৰাই অনাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু Infiltrator Notice উঠাই দিব লাগে তেতিয়াহে আমি জানিম যে আজি ২৫ বছৰে চৰকাৰে সমাজতান্ত্রিকতাৰ যি নীতি প্রচাৰ কৰি আহিছে এইটো কিছু ফলবৰ্ত্তি হৈছে। এই খিনিকে কৈ মই বহিলো।

* Dr. Bhumidhar Barman—মাননীয় সভাপতি মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত যি প্রস্তাৱ অনা হৈছে সেই প্রস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি মই দুষাৰ-

* Speech not corrected

মান কৰবলৈ বিচাৰিছো। তেখেতৰ এই ভাষণত এটা নতুনত্ব দেখিছো– চৰকাৰে এটা বিশেষ আঁচনি ইয়াত ডাঙি ধৰিছে, সেইটো হ'ল অসমৰ ৪ খন জিলা কামৰূপ, গোৱালপাৰা, নগাওঁ, মিকিৰ পাহাৰ আদিৰ কাৰণে সৰু সৰু খেতিয়ক বিলাকক এটা বিশেষ সুবিধা দিব বিচাৰিছে আৰু আশা কৰা গৈছে ইয়াৰ পৰা প্ৰায় ১½ লাখমান খেতিয়ক উপকৃত হব। এই আঁচনিখন ইয়াত অন্তৰ্ভুক্ত কৰাত চৰকাৰক ধন্যবাদ জনাইছো। এই আঁচনি বিলাক কৃতকাৰ্য্যতাৰ পথত দেখা পায় যি বিলাক প্ৰকৃত খেতিয়ক সকলৰ কাৰণে সুবিধা দিয়া হয় তাৰ প্ৰায় খিনিয়ে অনা খেতিয়কে পায়। খেতিয়ক সকল বুদ্ধিহীন হোজা গাৱলীয়া বুলি সুবিধা লৈ কিছুমান দুষ্ট লোকে তেওঁলোকৰ বাবে যিখিনি সাহায্য দিয়া হয় তাৰে কিছু নিজে খাই। আশাকৰো চৰকাৰে এই ক্ষেত্ৰত বিশেষ নজৰ দিব।

দ্বিতীয়তে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত দেখিবলৈ পাইছো যে আঞ্চলিক অসমতা (ভাৰ সাম্যতা) দূৰ কৰিব বিচাৰিছে। মই আশাকৰো উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত, শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত, যাতায়তৰ ক্ষেত্ৰত, ভাৰ সাম্যতা দূৰীকৰণৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিব। উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত আমি জানিবলৈ পাইছো যে গোৱালপাৰা জিলা, কাছাৰ জিলাৰ কিছুমান পিচপৰা ঠাইত কিছুমান ন ন উদ্যোগ হব ধৰিছে। লগতে মই এই কথাওঁ কব খুজিছো যে আমাৰ কামৰূপ জিলাত এই ক্ষেত্ৰত বিশেষ উদোগ একো হোৱা নাই। বহুতে হয়তো কব গুৱাহাটীতটো হৈছে। কিন্তু গুৱাহাটীক আমি কামৰূপৰ বুলি ধৰিব নোৱাৰো, গুৱাহাটী গোটেই অসমৰে গতিকে গুৱাহাটীৰ উন্নতি হোৱা মানে অসমৰ উন্নতি। জনসংখ্যা অনুপাতে কামৰূপ জিলাত নিবনুৱাৰ সংখ্যা খুব বেছি বিশেষকৈ উত্তৰ কামৰূপত। কিন্তু দুৰ্ভাগ্যৰ কথা উত্তৰ কামৰূপত আজিলৈকে তেনে কোনো উদোগ গঢ়ি উঠা নাই। গতিকে চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিব বিচাৰিছো যেন চৰকাৰে এই ক্ষেত্ৰত বিশেষ দৃষ্টি দিয়ে। তাৰ পিচত চৰকাৰে কিছুমান শিক্ষিত নিবনুৱাক মটৰ গাড়ী আদি চলাই খাব পৰা অৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰণত চৰকাৰৰ শলাগ লৈছো। যি সকল শিক্ষিত নিবনুৱা তেওঁলোকে দৰ্খাস্ত আদি কৰিলে Auto Ricksha, Tourist Taxi আদিৰ যোগান ধৰিব লাগে যাতে জীৱিকা নিৰ্বাহ কৰিব পাৰে।

তাৰ পিচত তপশীল ভুক্ত সম্প্ৰদায় লোক তেওঁলোকৰ প্ৰতি চৰকাৰে বিশেষ দৃষ্টি দিব লাগে। এইটো অৱশ্যে স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে বিল আদি দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকক শতকৰা ৬০ ভাগ সুবিধা দিয়াৰ চেষ্টা কৰিছে। মই লগতে এইটোও কওঁ যে যদি প্ৰকৃততে চৰকাৰে তেওঁলোকক উপকৃত কৰিব বিচাৰিছে তেনেহ'লে তেওঁলোকক মীন মহল দিয়াৰ উপৰিও আৰ্থিক সাহায্যও দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। নহলে কিছুমান ধনীক শ্ৰেণীয়ে এওঁলোকক শোষণ কৰি পেলাই। চৰকাৰৰ পৰা আৰ্থিক সাহায্য পালে তেওঁলোকৰ মহাজনেও শোষণ কৰিব নোৱাৰে আৰু নিজেও ভালদৰে খাব পাৰিব। মই বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক বহুতবাৰ এই কথা কৈছো আৰু অজি আপোনাৰ যোগেদিও দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

তাৰ পিচত দূৰ্ণীতিৰ কথা উল্লেখ কৰিছো। আপোনালোকে জানে দেশত দূৰ্ণীতি দিনক দিনে বাঢ়ি গৈছে। এই দূৰ্ণীতি বিলাকে গাওঁৰ মানুহোকো শিপাইছে গৈ। মই আশাকৰো চৰকাৰে এই দিশটোৰ প্ৰতি দৃষ্টি দিব। যি সকল দূৰ্নীতি পৰায়ণ কৰ্মচাৰী আছে তেওঁলোকৰ ওপৰত বিহীত ব্যৱস্থা লব লাগে। এই দূৰ্নীতি বিলাক ইমান বেছি হৈছে যে অন্য মানুহ, M. L. A. Minister বাদেই ভগৱানবো টকা খাই। মই এটা উদাহৰণ দিছো—আমাৰ বেলশৰত বিল্লেশ্বৰ বুলি এখন দেৱালয় আছে। তাৰ কিছু মাটি Pipe লাইনত Land acqiusition ত গ'ল প্ৰায় ১০ বছৰ মান আগৰ কথা। মই M.L.A. হোৱাৰ পিচত ধৰ্মানুস্থান বুলিয়ে টকাখিনি পোৱাৰ চেষ্টা কৰিলে। চৰকাৰেও কামৰূপ জিলাৰ উপায়ুক্তক টকাখিনি ৩,৭৯২'১২ পইচা চিঠি নং ১৩।৩।৬৪ যোগে দিবলৈ অনুমতি দিলে। তাৰ পিচত টকাখিনি পোৱাৰ কাৰণে আমাৰ বৰ্ত্তমানৰ মুখ্যমন্ত্ৰী যোগেদি Telegram আদি কৰা হ'ল। ১৬।১২।৬৮ তাৰিখে উপায়ুক্তৰ কাৰ্য্যালয়ৰ পৰা দেৱালয় কৰ্ত্তৃপক্ষলৈ চিঠি এখন গ'ল যে আপোনালোকৰ নামত ৩,৪৭২'১২ পইচা মঞ্জুৰ হৈছে লৈ যাওঁক। তাৰ পিচত মই নিজে উপায়ুক্তৰ কাৰ্য্যালয়লৈ আহিলো আৰু তেখেতক নাপাই পিয়াদাক কথাটো সুধিলো যে ৩,৯৭২'১২ পইচাৰ ঠাইত ৩,৪৭২'১২ পইচা কেনেকৈ

হ'ল ? উপায় নাপায় ক'লে যে এইটো Printing mistake হৈছে বাকীখিনি টকা পাব। গতিকে চাওঁক ভগবানৰ টকা লোৱাৰো এটা অপচেষ্টা।

(সময়ৰ সংকেত)

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত চিকিৎসা বিভাগৰ কথা সাধাৰণ ভাবে উল্লেখ কৰিছে। আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে দাবী কৰি আহিছে যে আমাক গাৱলীয়া ঠাই বিলাকত ডাক্তৰখানা লাগে। আৰু Subdivision Dispensary বিলাকক ৰাজ্যিক ডাক্তৰখানালৈ ৰূপান্তৰ কৰিব লাগে। এই ক্ষেত্ৰত মই নতুন সমাজবাদী চৰকাৰৰ চোকা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

(সময়ৰ সংকেত)

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত Ceiling আইন সম্পৰ্কে আশা কৰা মতে নোপোৱাত দুখ প্ৰকাশ কৰিছো। আমি আশা কৰিছিলো আমাৰ চৰকাৰে মাটিৰ সৰ্বোচ্ছ ১৫০ পৰা ৭৫ বিঘা কৰিলে তাক এইবাৰ পুনৰ ৭৫ ৰ পৰা ২৫ বিঘা কৰিব। কিন্তু আশা কৰা মতে নহ'ল। মই আশাকৰো সমাজবাদী চৰকাৰে এই সংক্ৰান্তত বিল সদনত ডাঙি ধৰিব।

(সময়ৰ সংকেত)

দ্বিতীয় কথা হৈছে যে আমাৰ টাউন চহৰ বিলাকত যাৰ ঘৰ আছে তাৰ আছে কিন্তু যাৰ নাই তাৰ নায়েই। সেই কাৰণে মই আশা কৰিছিলো যে আৰবান চিলিং ৰ কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত থাকিব।

Shri Giasuddin Ahmed—I want to inform the hon. Member that from our side we moved an amendment to the Land Ceiling Bill that the ceiling should be reduced to 60 bighas but the Treasury bench rejected this amendment. This is for information of the hon. Member who is now advocating that the ceiling should be reduced to 25 bighas.

Dr. Bhumidhar Barman—তৃতীয়তে আশা কৰিছিলো যে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত Tea Industry ৰ কথা থাকিব কিন্তু Tea Industry Nationalisation কৰাৰ কথা থাকিব কিন্তু সেইটো নাই। আশা কৰিছোঁ ভবিষ্যতলৈ থাকিব। নহলে ইন্দিৰা গান্ধীৰ "গৰীৱী হতাও" কথাষাৰৰ মূল্য নাথাকিব। এই বিলাক কথা উঠিলেহে প্ৰকৃততে "গৰীৱী হতাও"ৰ ফল পাম। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani—সভাপতি মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণ খন পঢ়িলো কিন্তু সন্তুষ্ট হব নোৱাৰিলোঁ। এই কাৰণেই সন্তুষ্ট হব নোৱাৰিলো যে ইয়াত "গৰীৱী হতাও"ৰ এটা কথাও নাই। ইন্দিৰা গান্ধীৰ লগে লগে ইয়াতো "গৰীৱী হতাও"ৰ কথা থকা উচিত আছিল। কিন্তু নাই। গতিকে সেই ৰাজ্যপালৰ চৰকাৰক ৰাজ্যপালে ভাল বুলি যদিও Certificate দিছে আমি সেইটো মানি লব নোৱাৰোঁ। Operation Successful কিন্তু patient has died এনেকুৱা কথাহে হৈছে।

মই সীমান্তৰ M.L.A. সীমান্ত অঞ্চলত কি কি কথা হৈছে,—হোৱা নাই সেইবিলাক মই ভালদৰে জানো। এনেকুৱা হৈছে যে কিছুমান ঠাইত একে ভাগৰ মাটি আধা পাকিস্তানৰ আধা আমাৰ। গৰু-বাচুৰ সিফালৰ পৰাও ইফালে আহে আৰু ইফালৰ পৰাও সিফালে যায়। ফলত বহুত গৰু চুৰি হৈ থাকে। এতিয়া গৰুত Seal মাৰিব লগা হৈছে। যে এইটো পাকিস্তানৰ গৰু এইটো আমাৰ।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—পৃথিবীৰ ভিতৰত প্ৰাকৃতিক সীমা নোহোৱা ঠাইত এনেকুৱা হৈয়েই থাকে।

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani—যোৱা ২৬ তাৰিখে ২২ টা গৰু চুৰি হৈছে কিন্তু ৰাজ্যপালে কৈছে—বাংলা চৰকাৰৰ মনত হয়তো গৰু চুৰি কথাটো একো নহয়। কিন্তু গৃহস্থৰ মনত গৰু কেইটা চুৰি হোৱাটো সাংঘাটিক কথা। তেওঁলোকৰ মূলধন যায় গৈ। একেৰাতিৰ ভিতৰতে ২২ টা গৰু চুৰি হলে কেনেকৈ চলে বাৰু? Election ৰ পাচৰ পৰা এতিয়ালৈকে প্ৰায় দুশটা এনেকুৱা Case সেই থানাৰ পৰা খবৰ পাইছো।

Shri Giasuddin Ahmed—মই ব্যক্তিগত ভাবে পোৱা এটা অভিজ্ঞতাৰ কথা বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ক জনাই থওঁ যে মই Border Area ত মিটিং কৰিবলৈ যাওঁতে এঘৰ মানুহৰ ঘৰলৈ মাতি নিলে। পিচে একেবাৰে ভিতৰলৈ মাতি নি এটা ঘৰত বহিবলৈ দিলে। ঘৰটোত গোবৰ আদি দেখি সুধিলো যে ইয়াত কি মানুহ থাকেনে গৰু থাকে। তেওঁলোকে কলে যে মানুহ থাকিবলগীয়া ঘৰত গৰু ৰাখে আৰু গৰু থাকিবলগীয়া ঠাইত মানুহ থাকে। এয়েই হ'ল তেওঁলোকৰ অৱস্থা।

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani—মানুহৰ হালৰ গৰু নিয়া কাৰণে হাল বাব নোৱাৰা হৈছে। চাং পাতি তলত গৰু ৰাখে ওপৰত মানুহ থাকে। যদি ড্ৰেইন কৰি B. S. F. ঘূৰি থাকিলহে'তেন তেনেহলে এনেকৈ গৰু চুৰি নহলহে'তেন। কোনোবা এজনৰ ভুল Proposal মতে ছত্ৰশালৰ পৰা সোনাৰীলৈকে এইখিনিতে ২০।৪০ হাজাৰ টকা খৰছ কৰিছে। কেনে Proposal দিছে নাজানো। ঠিকাদৰে এনেকৈ টকা পালে।

মোৰ সমষ্টিৰ প্ৰায় ⅓ অংশ মানুহ সীমান্তৱৰ্ত্তী এলেকাত থাকে। তাত ৰাইভাং নদীৰ সিপাৰৰ মানুহ খিনিৰ নদী পাৰ হোৱাটো কোনো সুবিধা নাই। কেৱল কলৰ ভূৰৰ বাহিৰে পাৰ হবলৈ একো নাই। হাঙ্গামা হলেও উপাই নাই। এই সম্পৰ্কে মন্ত্ৰী মহোদয়ক জানাই থলোঁ। সবল মানুহক আশ্বাস দি ৰাখিব পাৰি। ছমাহ পিচতো কাম নহলে একে আশ্বাসেই দি থাকিব পাৰি। কিন্তু পিচপৰা সবল মানুহ বুলি ইমানখিনি সুযোগ ললে নহব।

এতিয়া মই পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ কথা কব খুজিছো। আমাৰ যি বিলাক Schedule Caste, Scheudle Tribes বা Other Backward সম্প্ৰদায়ৰ মানুহ আছে তেওঁলোকৰ উন্নতিৰ কাৰণে চৰকাৰে কি চিন্তা কৰিছে। আমি দেখিবলৈ পাইছো তেওঁলোকে যি দুৰৱস্থা সদায় ভোগ কৰি আহিছে সেইটোও ক্ৰমান্বয়ে বেয়াৰ ফালেহে ধাল খাইছে। আজি তেওঁলোকৰ অৱস্থা দেখিলে অতিশয় দুখ লাগে। তদুপৰি Backward ৰ ভিতৰতে যিটো Other Backward আছে সেইটো শ্ৰেণীৰ

মানুহক দেখিলে মনতে দুখ লাগে। কিন্তু আমি তাক বাহিৰত প্ৰকাশ নকৰো। ইয়াত লিখিছে যে জাতিগত হিচাপে উচ্চ বৰ্ণয়েই হওক বা নিম্ন বৰ্ণৰেই হওক সকলো সমান। মানুহ মানুহেই। কিন্তু আজি দেখা গৈছে যে উচ্চ বৰ্ণৰ মানুহৰ হেচাত নিম্ন বৰ্ণৰ মানুহ চেপেটা হৈ গৈছে। আমাৰ সংবিধানত এই অনুসূচিত জাতি বা জনজাতীয় লোকৰ কাৰণে Safe gaurd ৰ ব্যৱস্থা আছে। কিন্তু চৰকাৰে Safe gaurd দিছে কাক? যি কেইজন ধনী মানুহ, যাৰ পইচা আছে, যাৰ ক্ষমতা আছে সেই কেইজনক। Safe gaurd দিব লাগে প্ৰাইমেৰী স্কুলত পঢ়া লৰা-ছোৱালী বিলাকক, হাইস্কুলত পঢ়া লৰা-ছোৱালী বিলাকক। কিন্তু দিয়া হৈছে কাক? পাইছে কোনে? যি কেইটা লৰা-ছোৱালীৰ মাক-বাপেক ধনী সেই কেইটা লৰা-ছোৱালীয়ে। দুখীয়া মানুহক মটৰৰ Licence দিয়া হোৱা নাই। তাকে নকৰি যদি দুখীয়া আৰু পিচপৰা মানুহ বিলাকক Licence দিলেহেতেন তেতিয়াহলে ভাল হ'লহেতেন। কিন্তু দেখা যায় সকলো ক্ষেত্ৰতে ডাঙৰ ডাঙৰ মানুহ বিলাকেই Safe gaurd পাইছে। আনহাতে Backward বা Other Backward; Scheduled Caste, Scheduled Tribes ৰ কথা কৈছে। তেওঁলোকৰ ভিতৰত ধনী কেইজনেহে এই সুবিধা পাইছে সৰ্বসাধাৰণ গৰীব শ্ৰেণীয়ে এই সুবিধা পোৱা নাই। স্কুল College বিলাকক গৰীবৰ সুবিধাৰ কাৰণে কিছু টকা দিছে হয়; কিন্তু সেই টকা গৰীবৰ লৰা-ছোৱালীয়ে নাপায়। মোৰ সমষ্টিৰ এখন College লৈ পঠোৱা টকা সেই College ৰ Principal এ আত্মস্যাত কৰিছে। মই এই কথা ধৰাই দিয়া স্বত্বেও তাৰ কোনো Action হোৱা নাই। এইদৰেই পিচপৰা সম্প্ৰদায় বিলাকক সকলো ফালৰ পৰাই শোষণ চলাইছে। এই অৱস্থাৰ সীমা পাৰ হৈ গৈছে। গতিকে ইয়াৰ পৰিবৰ্ত্তন হব লাগে।

এই পিচপৰা অঞ্চলৰ শতকৰা ৮০ পৰা ৯০ লৈকে কৃষিজীৱি লোক। ইয়াৰ ভিতৰত হিন্দু-মুছলমান দুয়ো সম্প্ৰদায়ৰে লোক আছে। এওঁলোকৰ নিৰক্ষৰতাৰ সুবিধা লৈ একশ্ৰেণীৰ মানুহে শোষণ চলাই আহিছে। এই বিলাক মানুহৰ উৎপাদিত শস্যৰ মূল্যতকৈ তেওঁলোকে অধিক অৰ্থ ঘোচ-

ঘাচত দিব লগা হোৱাত এই মানুহ বিলাকৰে খাবলৈ নোহোৱা অৱস্থা হৈছে। এই মানুহ বিলাকৰ অৱস্থা দেখিলে মানুহৰ অন্তৰ বেদনাৰে পুঞ্জীভূত হয়। আৰু সেই বেদনাৰ ভাৰলৈয়ে মই এই কথা কৈছো আৰু এই অৱস্থাৰ পৰিবৰ্ত্তন বিচাৰিছো।

(সময়ৰ সংকেত)

গতিকে ভৱিষ্যতে যদি চৰকাৰে কিবা ভাল কৰিব খুজিছে তেনে-হলে এতিয়াই নতুন পথ অৱলম্বন কৰক। "গৰীবি হতাও"ৰ যাতে অৰ্থ থাকে।

কৃষিৰ ক্ষেত্ৰটো কৃষি উন্নয়ন ব্যৱস্থা যাতে পৰিবৰ্ত্তন হয় তাৰ কাৰণে অহো-পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। Block বিলাকত দেখা যায় যে ডাঙৰ ডাঙৰ জোটদাৰ বিলাকে ট্ৰেক্টৰ পোৱাৰ সুবিধা পাইছে। যি বিলাকৰ মাটি পাচ বা ৬ বিঘা আছে সেই বিলাকৰ কোনো সুবিধা নাই। এই-দৰেই দিনক দিনে সৰু-সুৰা মানুহ বিলাকৰ অৱস্থা বেয়াৰ পৰা বেয়াৰ ফাললৈ গৈছে। আৰু এই শতকৰা ৮০ বা ৯০ টা পৰিয়াল ধ্বংসৰ মুখলৈ আগবাঢ়িছে। এই প্ৰসংঙ্গত চৰকাৰে জনা উচিত যে এই ধ্বংসমুখী জনতাই নিশ্চয় চৰকাৰকো ধ্বংসৰ মুখলৈ টানি নিব।

(সময়ৰ সংকেত)

তাৰ পাছত মই দূৰ্নীতিৰ কথা অলপ কওঁ। ৰাজ্যখনত দূৰ্নীতি এনে ব্যাপক ভাবে শিপাইছে যে ই চৰকাৰৰ প্ৰত্যেকটো শাসন যন্ত্ৰকেই অচল কৰি পেলোৱাৰ উপক্ৰম কৰিছে। ওপৰৱালা অফিচাৰে তলতীয়া সকলক ধন নিদিলে বদলি কৰিব বা অন্য শাস্তি দিব। এই কষ্ট ভোগ কৰা কৰ্মচাৰী সকল হ'ল সাধাৰণতে Scheduled Caste বা Scheduled Tribes ৰ লোক। তেওঁলোকে কয় তেওঁলোকৰ M.L.A., Minister বা ওপৰ Level ত Secretary আদিত তেওঁলোকৰ মানুহ নাই। গতিকে এই শাস্তি ভগবানৰেই দান বুলি ধৰি লৈছে। ধুবুৰীৰ এজন ড্ৰাইভাৰক কিবা কোপত পেলাই মিজো পাহাৰৰ লুংলেই লৈ বদলি কৰিছে। এই কম বেতন পোৱা চাকৰিয়াল বিলাকক এনে কৰাটো অমানবিক। তাৰ

পাচত এজন P.W.D. Executive Engineer ক যাৰ মাত্ৰ Retire কৰিবলৈ ৩ বছৰ বাকী তেওঁক লুংলেই লৈ বদলি কৰিছে। এই সম্পৰ্কত অন্যান্য সদস্যই যেনেকৈ মন্ত্ৰীৰ ওচৰ চাপে ময়ো তেনেকৈ P.W.D. Minister ৰ ঘৰলৈ যাওতে তেখেতে মোক বেয়া ব্যৱহাৰ কৰিছে। এইটো বৰ পৰিতাপৰ কথা।

(সময়ৰ সংকেত)

এই বিলাক যেন চৰকাৰে গৌৰৱ বুলি নাভাবে। এই সম্পৰ্কত বাকী যি বিলাক কথা আছে মই পিচত কম।

Shri Mohidhar Pegu—সভাপতি মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত মই বেছি আলোচনা কৰিব খোজা নাই, মাত্ৰ কেইটামান বিষয়ৰ ওপৰত মই সীমাবদ্ধ থাকিব খুজিছো। ৰাজ্যপাল মহোদয়ে কৈছে যে আইন শৃঙ্খলা পৰিস্থিতি সাধাৰণতে সন্তোষজনক আছিল। এই কথাষাৰ মন কৰিবলগীয়া হৈছে। কিন্তু তাৰ পিচমূহূৰ্ত্ততে তেখেতে স্বীকাৰ কৰিছে "সাতজন জোটদাৰ আৰু মহাজনৰ হত্যাৰ আৰু তেনেধৰণৰ কেতবোৰ অকৃতকাৰ্য্য প্ৰচেষ্টাৰ বাতৰি চৰকাৰে পাইছে।" তেতিয়াহলে তেখেতে কব খুজিছে নেকি ৭ জন জোটদাৰৰ হত্যা যথেষ্ট নহয় আৰু এইটো আইন শৃঙ্খলা ভঙ্গ হোৱাত নধৰে নেকি? তাৰ পিচত লক্ষীমপুৰত ২১ জন পুলিচ বিষয়াৰ সৈতে ৭১ জনৰ জখম দুৰ্ভাগ্যজনক।

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, on a point of order—the Governor's debate is going on, the Chief Minister is in the station but he is not in the House. They are taking the things very lightly. It is unfortunate that the attendance in the Treasury Bench is very thin. I would request you to look into it.

Shri Syed Ahmed Ali—(Minister, P.W.D., F.C. and I.W.) Sir, I am taking down notes.

Mr. Chairman When he is taking down notes, the absence of the Chief Minister should not be questioned.

Shri Dulal Chandra Barua—May I submit, Sir, if the Chief Minister is absent, the Minister next to him

should be present. It is the convention. There is no question of taking down notes by any other Minister.

Mr. Chairman—There is no convention like this. This procedure is being continued. Since there is somebody entrusted for the purpose in this House, the hon. Member should not mind it. Even so, when the Governor's debate is going on it is expected that hon. Ministers should be present. I have noted down the grievances of the hon. Members, and ask the whip to mend it in future.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, notes will be taken by the Secretariat stuff. If you allow the Minister to entrust the State Minister and the State to entrust the Deputy Minister, it will not be a happy thing. We cannot allow to go on like this.

Mr. Chairman—The State Minister is a responsible Minister and he can be entrusted to take down the notes.

Shri Giasuddin Ahmed—Sir, we have as many as 25 Ministers, but only 2 or 3 Ministers are present in the House. It is very unfortunate.

Shri Mohidhar Pegu—তদুপৰি আৰু কোৱা হৈছে "১৯৭০ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহৰ ১৫ তাৰিখে ধনশিৰী মুখত মাছ মৰা লৈ হোৱা পুলিচৰ গুলী-চালনাৰ ফলত দুজন লোকৰ মৃত্যু আৰু আঠজনৰ জখম হৈছে। আমাৰ দেখিছো পুলিচ শক্তি বৰ পৰাক্ৰমী। নিৰীহ গাৱলীয়া মানুহৰ নিজৰ বিল অনাধিকাৰ বিষয়ও টকাৰ দ্বাৰা প্ৰলোভিত হৈ অনাধিকাৰ কৰিবলৈ যায়। এই বিলাক মানুহক গুলী কৰে। কিন্তু মীমা যদি আনি মৰিয়ণী পাইছে, তাত বন্দুকৰ গুলী নুফুটে।

মানুহৰ তেজৰ বিনিময়ত মৎস্য ব্যৱসায় কৰিবলৈ লৈছে চৰকাৰে।

এই মানুহ খিনিৰ মূল্য কিমান? ধৰি লৈছো মানুহে মিলিতাৰীক আক্ৰমণ কৰিবলৈ আহিছিল এক ডজন বা আধা ডজন আহিছিল, তদুপৰি হিলৈ বন্দুক, লৈ আহিছিল নেকি যে তেওঁলোকক গুলী কৰি মাৰি পেলাব লগা হ'ল? মানুহৰ তেজক মাছৰ তেজেৰে মূল্যাঙ্কন কৰিছে, দুখৰ কথা, লাজ লগা কথা।

সভাপতি মহোদয়, মই সকলোবিলাক কথা আলোচনা কৰিবৰ নোখোজো। নিবনুৱা সমস্যাৰ কথা গৱৰ্ণৰ বাহাদুৰে স্বীকাৰ কৰিছে আৰু এই চৰকাৰেও বাৰম্বাৰ স্বীকাৰ কৰি আহিছে। ইয়াত দেখা মতেই যথেষ্ট আতঙ্কিত হব লগা কথা আৰু আচলতে কেইবা লাখো নিবনুৱা আছে। এটা কথা এইখিনিতে কব খুজিছো যে নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে এই চৰকাৰে আজি কোপটি কি কৰিলে, সুদীৰ্ঘ ২৪ বছৰে কি কৰিলে? ইমান বিলাক চিঞৰ বাখৰ যুজ বাগৰ লগোৱাত কি উদ্যোগ কৰিলে? এই Huller বিলাক লৈ যোৱাৰ পিচত, পাৰ্মিট লৈ যোৱাৰ পিচত লাভ নহয়, আমাৰ লোকচানহে হৈছে। সৰুৱেই হওক বা ডাঙৰেই হওক টেক্স দিব লাগে। আমাৰ ইয়াত পাচশ অশ্বশক্তিত কৈ বেছি শক্তিৰ Huller নাই। তদুপৰি Sheller নিদিয়াৰ কাৰণে বন্ধ কৰি দিয়া হৈছে।

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—আগতে যেতিয়া পাৰ্মিট দিয়া হৈছিল, তেতিয়া সেই পাৰ্মিটৰ Condition আছিল যে একেলগে Sheller লব লাগিব

Shri Mohidhar Pegu—যি মালিকক চলাবলৈ দিয়া হৈছিল তেওঁলোকক ছয় মাহৰ ভিতৰত বহুৱাবলৈ হুকুম দিয়া হৈছিল। পাচশ অশ্বশক্তিৰ Huller বিলাকৰ Sheller নিদিয়াৰ কাৰণে পাৰ্মিট issue নকৰে। তাৰ পিচত গৱৰ্ণৰ বাহাদুৰে কৈছে যে শতকৰা ৭২ জন কৃষিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল আৰু কৃষি উৎপাদনৰ অৰ্থে গুৰুত্ব দিয়া কথা ঘোষণা কৰিব খুজিছে। কিন্তু আজিলৈকে আমি কিবা দেখিবলৈ পাইছোনে? স্বয়ং বৰুণ দেৱতাই সদয় দৃষ্টি হৈ পানী দিয়াৰ বাহিৰে চৰকাৰে পানী দিব পাৰিছেনে? আমাৰ ইয়াত দুই ৰকমৰ F. C. I. আছে। এটা F. C. I. হ'ল Food Corporation of India আৰু আনটো হ'ল Ferti-

lizer Corporation of India. Fertilizer Corporation of India ই কি কৰে কব নোৱাৰো। বোধকৰো কৃষি মন্ত্ৰীয়েও নাজানিব। তাৰ পাছত দেখা গৈছে যে অধিক শষ্য, উন্নত সঁচ আদিৰ কথা কৈছে। মই জাতে-পিতে খেতিয়ক মানুহ; মই জানো উন্নত সঁচ কেতিয়া হয়। আমাৰ গবৰ্ণৰ বাহাদুৰে যৱ-ধানৰ কথা কৈছে; মই কিন্তু যৱ-ধান দেখা নাই। গম ধান দেখিছোঁ। তাৰ পাছত কৃষি সংস্থাপনৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত মানুহ বিলাকক মাটি পট্টন দিয়াৰ কথা কৈছে। কিন্তু আমি দেখিছোঁ ই অতি নগণ্য; আৰু অসংখ্য মাটিহীন মানুহ আছে। তাৰ সংখ্যা চৰকাৰে স্বীকাৰ কৰা মতে ভয় লগা। এই ক্ষেত্ৰত ভূমিসংস্কাৰ আৰু ভূমিপট্টন নীতি কেৱল মাত্ৰ কাগজতেই থাকিব; কাগজৰ পৰা কেতিয়াও ওলাই নাহে।

ইয়াৰ পাছত বাননিয়ন্ত্ৰণৰ কথা অতি দুঃখলগা। সৌ সিদিনা ব্ৰহ্মপুত্ৰ আয়োগক ক্ষমতা হস্তান্তৰ হোৱাৰ পৰা আজিলৈকে কোনো কাম হোৱা নাই। চৰকাৰৰ বিভাগে খুটিপুতি সৰু-সুৰা জাহাজ অহা-যোৱা কৰাৰ বাহিৰে মঠাউৰি বন্ধা দেখা নাই। যোৱাবছৰ মাজুলীত কেইবাটাও মঠাউৰি চিঙিল। দুটা মৌজা একেবাৰে প্লাবিত হৈ বালিয়ে পুতি পেলালে। কোনোবা দত্ত দুজনক মঠাউৰি বন্ধা ঠিকা দিলে। এই বছৰ এজনে ৭ জন বনুৱা লৈ কাম কৰিছে আৰু আনজনে তিনিশ-চাৰিশমান বনুৱা লৈ এই সপ্তাহত কাম আৰম্ভ কৰিছে। চৰকাৰৰ বোলে টকা নাই। যদি টকাই নাই তেন্তে কিয় ঠিকা দিছে।

Mr. Chairman—আপোনাক ৫ মিনিট সময় দিলে শেষ কৰিব পাৰিবনে ?

Shri Mohidhar Pegu—হয় পাৰিম। আৰু এটা কথা গবৰ্ণৰ বাহাদুৰে স্বীকাৰ কৰিছে যে—কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ইয়াৰ দায়িত্ব বহন কৰিব লাগিব। সঁচা কথা বহন কৰিবই লাগিব। কিয়নো বছৰি অসংখ্য লোক বাহিৰৰ পৰা আহিয়েই আছে আৰু দুৰ্ব্বহ বোজা হৈ আছে। এই বাসিন্দা সকলৰ কাৰণে মাটিৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। বহিৰাগতৰ সোঁত-বিলাক চিৰকালৰ কাৰণে সীমাহীন ভাৱে চলি থাকিবলৈ হলে ইয়াৰ দায়িত্ব বহন কৰিব লাগিব। ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিচনৰ মন্ত্ৰীয়ে অধিক টকা দি হলেও মঠাউৰিৰ কাম কৰিব লাগিব। বিদ্যুৎ যোগানৰ কথা কথা সকলোৱে জানে।

পুনৰ বসতিৰ কথা কব খুজিছো যে অসংখ্য মানুহ আজি গৃহহীন হৈছে। পূৰ্ব্ববঙ্গৰ শৰণাৰ্থী সকলৰ কাৰণে গৰাখহনীয়াৰ কৱলত পৰি আৰু শিল্প প্ৰতিষ্ঠানৰ বাবে বাতিৰ ভিতৰত গৃহহীন হোৱা লোক সকলৰ বাবে কি ব্যৱস্থা কৰিছে? এই বিলাকৰ চাকৰিৰ কি ব্যৱস্থা কৰিছে? পূৰ্ব্ববঙ্গৰ শৰণাৰ্থী সকলৰ কাৰণে চৰকাৰে ১৮৫০ টকা দিছে। কিন্তু গৰাখহনীয়াত পৰা ক্ষতিগ্ৰস্ত হোৱা লোক সকলৰ বাবে সাহায্য হব ২ শ বা ৫ শ টকা। ই কেনে ধৰণৰ ব্যৱস্থা? অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতিৰ কথা কোৱা হৈছে। আচৰিত কথা ক'ব লগা হৈছো যে এই অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতিৰ কেৱল প্ৰসাৰৰ কথা কোৱা হৈছে। এই লোক সকলক গণ্যই কৰা নাই। এতিয়ালৈকে আপত্তি কৰা নাই, কিন্তু এতিয়া আপত্তি কৰিব লাগিব। আজি অত বছৰে চাকৰি ৭.৫% ভাগ হৈছে; ১০% কেতিয়াকৈ হয় কব নোৱাৰো। এই লোক সকলৰ সুপৰিকল্পিত ভাৱে পুনৰবাসনৰ ব্যৱস্থা নিদিলে ভৱিষ্যতে কি হব পাছে? শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কব লাগিব যে—শিক্ষকৰ সংখ্যা তেনেই কম। যিমান চাকৰি দিব পাৰে; তাতকৈ বেছি প্ৰশিক্ষণ দিয়া হৈছে, ফলত নিবনুৱা আৰু বাঢ়িছে।

এতিয়া সাধাৰণ স্বাস্থ্যৰ কথালৈ আহোঁ। গ্ৰামাঞ্চলৰ দুখগ্ৰস্ত লোক সকলক চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা দিব নোৱাৰে, ঔষধ দিব নোৱাৰে। এদিন মই এটা পিল বিচাৰি নাপালো। শেষত কম্পাউণ্ডৰ জনে নিজে কিনি অনা ছয়টা পিল দিলে। সেই কাৰণে পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। যদি চিকিৎসা নকৰে তেন্তে স্বাভাৱিকতে জনসংখ্যা কমি যাব। পৰিয়াল পৰিকল্পনা কৰি ইমান টকা খৰছ কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। আজিলৈকে শদিয়াৰ পৰা ধুবুৰীলৈকে কোনো চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা নাই।

Adjournment

The Assembly then adjourned till 10 A. M. on Monday, the 22nd March 1971.

U. Tahbildar.
Secretary,
Legislative Assembly, Assam.

Shillong.
The 20th March, 1971